

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2004. gada 28. oktobrī *

Lieta T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, Šanhaja (Ķīna), ko pārstāv P. Vaers [P. Waer], avocats,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv S. Markuarts [*S. Marquardt*], pārstāvis, kam sākotnēji palīdzēja G. Berišs [*G. Berrisch*] un P. Nēls [*P. Nehl*], bet turpmāk G. Berišs, *avocats*,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv F. Kreišics [*V. Kreuschitz*], S. Mīni [*S. Meany*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt Padomes 2000. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2605/2000 1. pantu, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus dažu veidu elektronisko svaru importam ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā, Dienvidkorejas Republikā un Taivānā (OV L 301, 42. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Tīli [*V. Tili*], tiesneši J. Pirungs [*J. Pirrung*], P. Mengoci [*P. Mengozzi*], A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un M. Vilaras [*M. Vilaras*], sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2003. gada 6. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošais tiesiskais regulējums

- 1 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Pamatregula”), 1. panta 4. punkts paredz:

“Šajā regulā terminu “līdzīga prece” saprot kā precī, kas ir identiska, tas ir, vienāda ar attiecīgo precī, raugoties no visiem aspektiem, vai arī, ja šādas preces nav, ar to

saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī, raugoties no visiem aspektiem, tās nav identiskas.”

- 2 Pamatregulas 2. panta 7. punkts, kā to groza Padomes 1998. gada 27. aprīļa Regula (EK) Nr. 905/98 (OV L 128, 18. lpp., precizēts OV 2000, L 263, 34. lpp.), paredz:

“a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [...], parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku, vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopieni, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kādā Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci, un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas pieņemamā veidā, jo īpaši ņemot vērā visu to drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat jāņem vērā arī termiņa ierobežojumi; un, ja nepieciešams, izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas uzsākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

- b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no [...] Krievijas Federācijas, [...] Ķīnas Tautas Republikas, parasto vērtību nosaka saskaņā ar

1.–6. punktu, ja, pamatojoties uz viena vai vairāku ražotāju, kas ir pakļauti izmeklēšanai, pietiekami pamatotām prasībām, kā arī saskaņā ar c) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem un procedūrām, tiek parādīts, ka, attiecībā uz attiecīgās līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu, šis ražotājs vai ražotāji galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja tā nav, piemēro a) apakšpunktā izklāstītos noteikumus.

c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības;

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaitē, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un ko izmanto visiem nolūkiem;

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus;

- uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

un

- valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

To, vai ražotājs atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu Izmeklēšanas laiku.”

3 Pamatregulas 3. pants nosaka:

“Zaudējumu noteikšana

1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins “zaudējumi” nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda gan a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū, gan b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums — vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Kopienā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Kopienas ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kādas preces imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto preču un līdzīgu Kopienas preču konkurenci.

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo

noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, parāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu, ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

8. Importa par dempinga cenām ietekmi novērtē saistībā ar Kopienas ražošanas nozares ražoto līdzīgu precī, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, ražotāju noiets un peļņa, ja pieejamie dati ļauj nodalīt šo saražoto precī

atsevišķi. Ja šāda atsevišķa nodalīšana nav iespējama, importa par dempinga cenām ietekmi novērtē, pārbaudot visšaurāko ražojumu grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgu precī un par kuru ir pieejama nepieciešamā informācija.

9. Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

- a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;
- b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Kopieni, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;
- c) vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa,

un

d) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānovēd pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.”

4 Saskaņā ar Pamatregulas 6. panta 9. punktu:

“Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.”

5 Visbeidzot, Pamatregulas 20. pants nosaka:

“[..]

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu un lietu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir ieviests pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šīs nodevas [maksājuma] uzlikšana. Ja pagaidu nodeva [maksājums] nav piemērota, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai sniedz rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidencialas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu, iesniegšanas. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par noteiktiem faktiem vai apsvērumiem, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neierobežo turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz kādu atšķirīgu faktu vai apsvērumu, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laika posmā, kādu Komisija nosaka katrai atsevišķajai lietai, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, ņemot vērā lietas steidzamību.”

Prāvas rašanās fakti

- 6 Pamatojoties uz Eiropas Kopienas elektronisko svaru ražotāju, kas Kopienā veic lielāko daļu no šīs preces kopējās ražošanas, 1999. gada 30. jūlija sūdzību, Komisija saskaņā ar Pamatregulas 5. pantu un atbilstoši 1999. gada 16. septembrī publicētajam paziņojumam (OV C 262, 8. lpp.) ierosināja antidempinga procedūru attiecībā uz dažu veidu Ķīnas, Dienvidkorejas un Taizemes izcelsmes elektronisko svaru importu.
- 7 Divi Kopienas elektronisko svaru ražotāji, *Avery Berkel Ltd* un *Bizerba GmbH*, kas kopā veic 39 % šo svaru ražošanu Kopienā, piedalījās Komisijas izmeklēšanā.
- 8 Tajā pašā laikā astoņi ražotāji-eksportētāji iesaistījās valstīs, ieskaitot Prasītājas sabiedrību, četri importētāji, kuru darbības bija saistītas ar attiecīgo ražošanu, kā arī kooperējošais ražotājs analogiskā valstī, tas ir, Indonēzijā, atbildēja uz Komisijas nosūtītajām anketām.
- 9 Dempinga un tā rezultātā radušos zaudējumu izmeklēšana attiecas uz laiku no 1998. gada 1. septembra līdz 1999. gada 31. augustam (turpmāk tekstā — “Izmeklēšanas laiks”). Minēto zaudējumu noteikšanai izmantoto tendenču pārbaude attiecas uz laiku no 1995. gada 1. janvāra līdz Izmeklēšanas laika beigām (turpmāk tekstā — “Pārbaudes laiks”).
- 10 *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd* (turpmāk tekstā — “Prasītāja” vai “*Shanghai Teraoka*”) ir 1992. gadā saskaņā ar Ķīnas tiesībām izveidotā sabiedrība, kuras kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem un kas ražo un eksportē, tajā skaitā Kopienā, elektroniskos svarus.

- 11 1999. gada 11. oktobrī Prasītāja lūdza Komisiju izmeklēšanas ietvaros atzīt Prasītājas kā uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punktam. Ar 1999. gada 17. decembra faksa ziņojumu Komisija informēja Prasītāju par to, ka tā neatbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem atzīšanai par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā.
- 12 Atbildot uz šī lūguma noraidīšanu, Prasītāja divās ar 1999. gada 27. decembri un 2000. gada 11. janvāri datētajās vēstulēs iesniedza Komisijai savus apsvērumus.
- 13 2000. gada 4. janvārī un 3. februārī Komisija apstiprināja savu atteikumu piešķirt Prasītājai uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu.
- 14 Pēc 2000. gada 6. aprīļa sanāksmes, kurā piedalījās Komisijas un attiecīgās Kopienas ražošanas nozares pārstāvji, divi Kopienas ražotāji 2000. gada 10. un 14. aprīlī iesniedza Komisijai savus apsvērumus attiecībā uz tās iepriekšējiem secinājumiem par minēto Kopienas ražošanas nozari skarošo zaudējumu esamību.
- 15 2000. gada 1. augustā Prasītāja iesniedza Komisijai apsvērumus attiecībā uz jautājumu par zaudējumu un cēloniskā sakara esamību.
- 16 Ar 2000. gada 21. septembra faksa ziņojumu Komisija informēja Prasītāju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem tai radies viedoklis ieteikt galīgā antidempinga maksājuma 13,1 % apmērā piemērošanu dažu veidu Prasītājas ražoto elektronisko svaru importam.

- 17 Ar 2000. gada 29. septembra faksa ziņojumu Prasītāja pieprasīja papildu informāciju par dempinga esamību un no tā izrietošo zaudējumu, pieņemot, ka tādi pastāv, noteikšanu.
- 18 Komisija uz šo lūgumu atbildēja ar divām vēstulēm, kas ir datētas, respektīvi, ar 2000. gada 29. septembri un 2000. gada 4. oktobri.
- 19 Ar 2000. gada 4. oktobra faksa ziņojumu Prasītāja lūdza papildu termiņa piešķiršanu apsvērumu iesniegšanai. Ar 2000. gada 5. oktobra faksa ziņojumu Komisija, pamatojoties uz steidzamību, šo lūgumu noraidīja.
- 20 2000. gada 10. oktobrī Prasītāja iesniedza savus apsvērumus par informāciju, ko tā bija saņēmusi.
- 21 Ar 2000. gada 11. oktobra faksa ziņojumu Komisija atbildēja uz Prasītājas apsvērumiem un samazināja dempinga starpības apmēru no 13,1 līdz 12,8 %.
- 22 Ar 2000. gada 23. oktobra faksa ziņojumu Komisija papildināja savu atbildi uz Prasītājas apsvērumiem.
- 23 Ar Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2605/2000, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus dažādu veidu elektronisko svaru importam ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Republikā un Taivānā (OV L 301, 42. lpp., turpmāk tekstā — "Apstridētā regula"), Padome piemēroja antidempinga maksā-

jumu 12,8 % apmērā Prasītājas eksportētajām un turpmāk norādītajām precēm. Atbilstoši Apstrīdētās regulas 1. pantam:

“1. Tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums attiecībā uz tādu Ķīnas [..], [Dienvid]Korejas un Taivānas izcelsmes elektronisko svaru importu, kuru svēršanas jauda nepārsniedz 30 kg un kas paredzēti izmantojumam mazumtirdzniecībā (turpmāk tekstā — “elektroniskie svāri”), kam ir iebūvēts ciparu displejs, kas rāda svaru, vienības cenu un maksājamo cenu (ar drukas iekārtu minēto datu izdrukai vai bez tās) un kas pašlaik klasificējams pēc KN koda ex 8423 8150 (*TARIC* kods 8423 8150 10).

2. Maksājums, ko aprēķina, pamatojoties [uz] neto cenu ar piegādi līdz Kopienas robežai pirms samaksāta ievadmuīta [attiecībā uz Prasītāju] ir šāds: [..] 12,8 % [..].”

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 24 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2001. gada 16. februārī, Prasītāja cēla šo prasību.
- 25 Ar Pirmās instances tiesā 2001. gada 12. jūnijā iesniegto aktu Komisija lūdza atļauju iestāties šajā lietā, atbalstot atbildētājas prasījumus. Ar 2001. gada 11. septembra rīkojumu Pirmās instances tiesas ceturtās palātas paplašinātā sastāva prezidents atļāva šo iestāšanos lietā.
- 26 Komisija atteicās iesniegt iestāšanās rakstu un 2001. gada 28. novembrī rakstveida process tika slēgts.

27 Pēc tiesneša referenta ziņojuma, Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

28 Veicot procesa organizatoriskos pasākumus, Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus atbildēt uz rakstveida jautājumiem un iesniegt noteiktus dokumentus. Lietas dalībnieki izpildīja šos lūgumus daļēji.

29 Lietas dalībnieki un persona, kas iestājusies lietā, 2003. gada 6. marta publiskajā tiesas sēdē izklāstīja savus apsvērumus un atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem.

30 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdētās regulas 1. pantu, kas nosaka galīgo antidempinga maksājumu tās eksportētajiem elektroniskajiem svariem;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Padomes, kuru atbalsta Komisija, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par lietas būtību

- 32 Prasītāja būtībā izvirza četrus pamatus savu prasījumu atbalstam. Pirmais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punktu. Otrais pamats attiecas uz Pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 8. punkta pārkāpumu un acīmredzamo kļūdu vērtējumā, nosakot zaudējumus. Trešais pamats attiecas uz Pamatregulas 3. panta 6. punkta pārkāpumu. Visbeidzot, ceturtais pamats attiecas uz Pamatregulā paredzēto procedūras noteikumu pārkāpumu.

A — Par pirmo pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punktu

1. Ievads

- 33 Prasītāja uzskata, ka Kopienas iestādes kļūdaini secināja, ka Prasītāja neatbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā norādītajiem nosacījumiem uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanai. Tā apgalvo, ka ir iesniegusi pietiekamus pierādījumus par to, ka šāda statusa piešķiršana Prasītājam ir pamatota.
- 34 Padome pamato atteikumu piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, Apstrīdētās regulas 46. apsvērumā nosakot, ka:

“[Komisija] atklāja, ka abas uzņēmējsabiedrības [ieskaitot Prasītāju] vairākus gadus Ķīnā pārdevušas savus ražojumus ar zaudējumiem, izmantojot vairāk vai mazāk vienādas cenas. Turklāt tās nebija tiesīgas pilnīgi brīvi nolemt, vai un kādā mērā tām

ir jāpārdod sava produkcija vietējā tirgū. Komisija parasti noraida tirgus ekonomikas [uzņēmuma] pieteikumus gadījumos, kad pārdošana vietējā tirgū pakļauta ierobežojumiem un kad cenas ir vienādas visiem klientiem, jo tāda vienādu cenu politika var būt saistīta [ar] cenu kontroli centrālā līmenī. Turklāt pieejamie pierādījumi liecināja par to, ka minētās cenas nebija rentablas jau vairākus gadus; tas arī norāda uz to, ka ražotāji nedarbojās tirgus ekonomikas apstākļos.”

35 Tādēļ Padome Apstrīdētās regulas 47. ievilkumā novērtēja, ka Prasītāja “[..] nosacījumus Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā nebija izpildījusi [..]”.

36 Komisija savukārt, kā Pirmās instances tiesa to ir norādījusi iepriekš minētajā 11. un 13. punktā, ar 1999. gada 17. decembra faksa ziņojumu noraidīja Prasītājas lūgumu atzīt tās kā uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu un apstiprināja šo atteikumu ar 2000. gada 4. janvāra un 3. februāra faksa ziņojumu. Pamatojot izmeklēšanas rezultātus, Komisija balstīja savu analīzi uz šādiem trim apsvērumiem. Pirmkārt, Prasītāja darbojās saskaņā ar Ķīnas 1997. gada 29. decembra cenu noteikšanas likumu (turpmāk tekstā — “Cenu likums”), kas uzlika tai pienākumu pārdot savas preces ar zaudējumiem par vairāk vai mazāk vienādām cenām Ķīnas iekšējā tirgū. Otrkārt, Prasītāja nevarēja pilnīgi brīvi lemt par savu preču pārdošanu Ķīnas iekšējā vai ārvalstu tirgū un par šādu pārdošanas proporciju. Visbeidzot, Prasītāja sniedza Komisijai nepatiesu informāciju vai nesniedza atbilstošu informāciju, un tādējādi kavēja izmeklēšanu.

37 Šī pamata ietvaros Prasītāja, pirmkārt, apstrīd Komisijas un turpmāk arī Padomes sniegto Pamatregulas 2. panta 7. punkta interpretāciju.

38 Otrkārt, tā apstrīd Komisijas un Padomes konstatējumus, kuru rezultātā šīs iestādes secināja, ka Pamatregulas 2. panta 7. punktā noteiktie nosacījumi nav izpildīti. Jo īpaši Prasītāja apstrīd Komisijas 1999. gada 17. decembra faksa ziņojuma daļā ar

nosaukumu “Izmeklēšanas rezultāti” noteiktos konstatējumus, ka Prasītājam bilances pasīvā nav jāveido uzkrājumi nedrošajiem parādiem, ka tās ārvalstu valūtas kontam ir noteikts limits uzņēmuma kapitāla summas apmērā, ka Ķīnas iekšējā tirgū sistemātiski tika veikta pārdošana ar zaudējumiem, ka saskaņā ar Cenu likumu Prasītājam ir aizliegts noteikt dažādas cenas līdzīgiem klientiem, ka pastāv pārdošanas ierobežojumi Ķīnas iekšējā tirgū, un ka Prasītāja iesniedza maldinošu informāciju Komisijai Izmeklēšanas laikā.

- 39 Vispirms ir jānoraida Prasītājas argumenti, kas attiecas uz diviem pirmajiem iepriekšējā punktā minētajiem faktoriem. Tā kā nedz Padome, nedz arī Komisija nebalsta savus secinājumus uz šiem faktoriem, tad ar tiem saistītie argumenti neattiecas uz lietu.
- 40 Treškārt, Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes neiesniedza tai dokumentus, uz kuru pamata tās nolēma nepiešķirt tai uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu. Šī pretenzija tāpat ir jānoraida, jo Kopienas iestādes šajā sakarā veica savu novērtējumu, pamatojoties uz dokumentiem, ko Prasītāja pati iesniedza Komisijai, sniedzot atbildi uz izmeklēšanas anketas D daļu, kā arī pamatojoties uz dokumentiem, kas Komisijai kļuva zināmi, veicot pārbaudi uz vietas.
- 41 Turklāt ir jāatzīmē, ka Prasītāja nav precizējusi, ko tā saprot ar “jauno informāciju”, un tā ir aprobežojusies ar norādi uz pašas dokumentos esošo informāciju. Savā atbildes rakstā Prasītāja atzina, ka “visi rēķini attiecībā uz atsevišķiem darījumiem [Ķīnas] iekšējā tirgū [tika] nodoti izmeklētāja rīcībā pārbaudes uz vietas laikā, tāpat kā visa pārējā grāmatvedības un ražošanas izmaksu informācija”. Tādēļ Kopienas iestādēm nebija pienākuma nodot *Shanghai Teraoka* attiecīgos dokumentus, uz kuru pamata tika izdarīti noteikti secinājumi, ņemot vērā to, ka tos bija nodevusi pati Prasītāja un tādējādi tie visi tai bija zināmi.

- 42 Ir jāpiebilst, ka šajā kontekstā nav nozīmes Prasītājas atbildē norādītajam jaunajam argumentam, kas attiecas uz Pamatregulas 20. panta 4. punkta pārkāpumu un ir saistīts ar to, ka procesā Pirmās instances tiesā Padome iesniedza tādus dokumentus, kuri Prasītājam netika sniegti administratīvajā procesā. Faktiski šāds arguments liecina par to, ka uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanas procedūra tika sajaukta ar galīgo antidempinga maksājumu piemērošanas procedūru. Tā kā Pamatregulas 20. panta 4. punktā paredzētie pasākumi, kas attiecas uz pēdējo procedūru, nav saistīti ar uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu, Prasītāja nevar atsaukties uz to neizpildi attiecībā uz dokumentiem, kas tika izmantoti tieši minētā statusa iegūšanas nolūkā.

2. Par Pamatregulas 2. panta 7. punkta shēmu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 43 Prasītāja apstrīd Kopienas iestāžu veikto Pamatregulas 2. panta 7. punkta interpretāciju, jo īpaši attiecībā uz pierādīšanas pienākumu. Tā apgalvo, ka Padome neievēro Pamatregulas 2. panta 7. punkta grozījumu *ratio legis* (jēgu), tas ir, vēlēšanos ņemt vērā fundamentālās izmaiņas Ķīnas ekonomikas struktūrā.
- 44 Turklāt Prasītāja atsaucas uz 2000. gada 26. septembra Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-80/97 *Starway/Padome, Recueil*, II-3099. lpp., 112. punkts, no kura izriet, ka eksportētājam adresēta prasība iesniegt tādu pierādījumu, kas tam nav pieejams, ir tiesiskās drošības princips un tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums.
- 45 Visbeidzot, Prasītāja uzskata, ka, tā kā Kopienas iestādes atsaucas uz noteiktu faktu esamību, tām ir pienākums pierādīt to, ka šie fakti patiešām pastāv, un ka šo faktu

konstatēšana notika pienācīgā veidā. Prasītāja šajā sakarā atsaucas uz 2001. gada 26. jūnija Tiesas spriedumu lietā C-381/99 *Brunnhofers, Recueil*, I-4961. lpp., 52. punkts.

- 46 Padome apgalvo, ka Prasītājas argumentācija ir balstīta uz Pamatregulas 2. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju. Proti, no Regulas Nr. 905/98 preambulas izriet, ka attiecībā uz Ķīnu un Krieviju minētais noteikums nosaka tirgus ekonomikas raksturojošo nosacījumu neesamības vienkāršo prezumpciju un tādējādi pierādījumi par pretējo jāsniedz ražotājam-eksportētājam (šajā lietā — Prasītājam). Saskaņā ar Padomes viedokli, Prasītājas sniegtā argumentācija ir balstīta uz apgriezto pierādījuma pienākumu. Turklāt Kopienas iestādēm šajos jautājumos ir plaša diskrecionārā vara, kas, no vienas puses, izriet no judikatūras (1998. gada 17. jūlija Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-118/96 *Thai Bicycle/Padome, Recueil*, II-2991. lpp., 32. punkts), un, no otras puses — no Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā norādītajiem jēdzieniem “pietiekami pamatotās prasības” un “pietiekami pierādījumi”.
- 47 Visbeidzot, Padome apgalvo, ka principā pieci minētajā normā norādītie nosacījumi ir kumulatīvi. Tomēr tā uzsver, ka ne visi šie nosacījumi ir vienādi svarīgi. Pirmajam nosacījumam, saskaņā ar kuru uzņēmumu lēmumiem par cenām, izmaksām un ieguldījumiem jābūt pieņemtiem bez valsts nozīmīgas iejaukšanās, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, šai sakarā ir galvenā nozīme. Atziņa, ka Prasītāja neatbilst minētajam nosacījumam, tādējādi ir pietiekama, lai pamatotu lūguma piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu noraidīšanu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 48 Vispirms ir jāatgādina, ka komercdarbības aizsardzības jomā Kopienas iestādēm, ņemot vērā pārbaudāmo ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītību, ir

plaša diskrecionārā vara (1996. gada 5. jūnija Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-162/94 *NMB France u.c./Komisija, Recueil*, II-427. lpp., 72. punkts; 1998. gada 29. janvāra spriedums lietā T-97/95 *Sinochem/Padome, Recueil*, II-85. lpp., 51. punkts; 46. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Thai Bicycle/Padome*, 32. punkts, un 2002. gada 4. jūlija spriedums lietā T-340/99 *Arne Mathisen/Padome, Recueil*, II-2905. lpp., 53. punkts).

49 No tā izriet, ka, kontrolējot iestāžu veikto vērtējumu, Kopienu tiesām jāaprobežojas ar procedūras noteikumu ievērošanas pārbaudi; faktu, uz kuriem balstīta apstrīdētā izvēle, precizitātes pārbaudi; pārbaudi par to, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo faktu vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (1987. gada 7. maija Tiesas spriedums lietā 240/84 *Toyo/Padome, Recueil*, 1809. lpp., 19. punkts; 46. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Thai Bicycle/Padome*, 33. punkts, un 48. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Arne Mathisen/Padome*, 54. punkts). Tas pats attiecas uz attiecīgās valsts faktisko situāciju, juridisko un politisko kārtību, kas Kopienas iestādēm ir jānovērtē, lai noteiktu, vai eksportētājs darbojas tirgus apstākļos bez valsts būtiskas iejaukšanās, un vai tādējādi tas var iegūt statusu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas tirgus ekonomikā (šajā sakarā skat. 1996. gada 18. septembra Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-155/94 *Climax Paper/Padome, Recueil*, II-873. lpp., 98. punkts).

50 Turklāt ir jāatzīmē, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā norādītā preces parastās vērtības noteikšanas metode ir izņēmums no šim nolūkam 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā noteiktās speciālās metodes, kas principā ir piemērojama importam no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, visas atkāpes vai izņēmumi no vispārīgā noteikuma ir jāinterpretē šauri (1995. gada 12. decembra Tiesas spriedums lietā C-399/93 *Oude Luttikhuis u.c., Recueil*, I-4515. lpp., 23. punkts; 2001. gada 18. janvāra spriedums lietā C-83/99 *Komisija/Spānija, Recueil*, I-445. lpp., 19. punkts, un 2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-5/01 *Beļģija/Komisija, Recueil*, I-11991. lpp., 56. punkts).

51 Pamatregulas 2. panta 7. punkta sākotnējā redakcija tika grozīta ar Regulu Nr. 905/98, Padomei uzskatot, ka reformu process Krievijā un Ķīnā ir pamatos

mainījis šo valstu ekonomiku un radījis firmas, kas galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tādējādi Regulas Nr. 905/98 piektajā apsvērumā Padome norāda, ka ir lietderīgi pārskatīt attiecībā uz šīm valstīm izmantojamo antidempinga praksi, un norāda, ka parasto vērtību var noteikt saskaņā ar noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm gadījumos, kad var parādīt, ka viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu, galvenokārt darbojas tirgus apstākļos. Saskaņā ar tās pašas regulas sesto apsvērumu, “izpēti par to, vai dominē tirgus apstākļi, veic, pamatojoties uz pietiekami pamatotām prasībām, ko ir snieguši viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai, un kas vēlas izmantot iespēju noteikt [attiecīgās preces] parasto vērtību atbilstīgi noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm”.

52 Tādējādi no Pamatregulas 2. panta 7. punkta un minētajiem Regulas Nr. 905/98 apsvērumiem izriet, pirmkārt, tas, ka tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, Kopienas iestādēm ir jāveic pārbaude, izskatot katru gadījumu individuāli, jo Ķīnu vēl nevar uzskatīt par valsti ar tirgus ekonomiku. Ķīnas izcelsmes preces parastā vērtība tādējādi var tikt noteikta saskaņā ar noteikumiem, kas tiek piemēroti tirgus ekonomikas valstīm tikai tad, “ja [...] tiek parādīts, ka, [...] šis ražotājs vai ražotāji galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos”.

53 Otrkārt, no iepriekš minētajiem noteikumiem izriet, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam-eksportētājam, kas vēlas iegūt statusu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas tirgus ekonomikā. Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts nosaka, ka pieprasījumā “[...] jābūt pietiekamiem pierādījumiem”. Attiecīgi, Kopienas iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs-eksportētājs neatbilst nosacījumiem, kas ir paredzēti labuma gūšanai no šī statusa. Kopienas iestādes turpretim novērtē, vai ražotāja-eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu to, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, un Kopsienas tiesas pārbauda, vai šajā vērtējumā ir pieļauta acīmredzama kļūda.

- 54 Lai novērtētu ieinteresētā ražotāja sniegto pierādījumu pietiekamību ir jāpiemēro Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētie nosacījumi. Šajā sakarā, kā tas izriet gan no vārda “un” izmantošanas starp šīs normas ceturto un piekto ievilkumu, gan arī no šo nosacījumu rakstura, tie ir kumulatīvi. Attiecīgi, iesaistītajam ražotājam ir jāatbilst visiem Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta norādītajiem nosacījumiem uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanai, un ja tas neizpilda vienu no šiem nosacījumiem, tā pieteikums ir jānoraida.
- 55 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Prasītāja ir pierādījusi to, ka tā atbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktajam pirmajam nosacījumam, saskaņā ar ko uzņēmumu lēmumus par cenām, izmaksām un ieguldījumiem pieņem, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās.

3. Par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikto pirmo nosacījumu

a) Par vienādu cenu piemērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 56 Prasītāja apgalvo, ka konstatācija, saskaņā ar kuru tā pārdod savas preces Ķīnā par vienādām cenām, ir acimredzami kļūdaina. Tā apgalvo, ka Cenu likums neattiecas uz

elektronisko svaru tirgu. Katrā ziņā Komisija neapraktīja pašu Cenu likuma saturu. Prasītāja arī uzsver, ka cenu saraksts, uz ko pamatojās Padome, neatspoguļo rēķinos faktiski norādītās, ar izplatītājiem no jauna saskaņotās cenas. Prasītāja piebilst, ka identisku cenu piemērošana attiecībā uz vienā komerciālā līmenī esošajiem partneriem liecina par taisnīgas konkurences principa ievērošanu, ko Eiropas Kopienā piemēro kā līdzekli pret dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

57 Prasītāja atgādina, ka tā paskaidroja to, ka tās cenas nosaka piedāvājums un pieprasījums, un ka Ķīnas tirgū ir augsta konkurence. Turklāt Kopienas iestādes izmantoja ļoti nepilnīgu un neprecīzu pieeju, jo īpaši ņemot vērā tikai trīspadsmit rēķinus attiecībā uz pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū, kuras apjoms Izmeklēšanas laikā sasniedza 25 701 vienības. Taču Komisijas izmeklētāju rīcībā pārbaudes uz vietas laikā tika nodoti visi rēķini attiecībā uz visiem atsevišķiem darījumiem Ķīnas iekšējā tirgū, kas atklāj sarunu par cenām esamību starp Prasītāju un tās klientiem. Saistībā ar šo Kopienas iestādes neņēma vērā faktu, ka šo sarunu laikā nav bijis nekādu atsauču attiecībā uz valdības cenu kontroli. Turklāt Prasītāja uzskata, ka tā savā atbildē anketā par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu ir pierādījusi to, ka pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū vidējā mēneša summa būtiski mainās, kas apstiprina tās apgalvojumu par to, ka tās noslēgto atsevišķo darījumu cenas arī būtiski mainās.

58 Padome norāda, ka Prasītāja nav pierādījusi reālu sarunu par cenām esamību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 59 Svarīgi ir pārbaudīt, vai Izmeklēšanas laikā Prasītāja sniedza pietiekamus pierādījumus tās spējai brīvi noteikt savas cenas Ķīnas iekšējā tirgū, “reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās”, kā to nosaka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmais ievilkums.
- 60 Tādējādi Izmeklēšanas laikā Prasītājam bija jāsniedz Komisijai no atsevišķiem darījumiem izrietošo cenu variāciju pierādījumi, piemēram, ar rēķinu palīdzību. Šajā sakarā Prasītāja nevar pārņemt Kopienas iestādēm to, ka tās neņēma vērā visus (vairāk nekā 25 000) rēķinus saistībā ar Izmeklēšanas laikā veiktajiem pārdošanas darījumiem. Patiesībā Prasītājam savos rēķinos bija jāidentificē tie, no kuriem izriet, ka Prasītāja, pārdodot viena un tā paša parauga precī dažādiem klientiem, piemēroja dažādas cenas. Ir jāpiebilst, ka Prasītāja, uzzinot par Komisijas secinājumiem par pārdošanas veikšanu par vienādām cenām, administratīvā procesa laikā vēl varēja iesniegt Komisijai rēķinus, kurus Prasītāja uzskatīja par atbilstošiem.
- 61 Turpinājumā ir jāpārbauda, vai Prasītāja izpildīja pierādījumu sniegšanas prasību, pārbaudes uz vietas laikā iesniedzot Komisijas izmeklētājiem sarunu dokumentus (*negotiation sheets*) un līgumus (*national contracts*) nolūkā pierādīt, ka ir notikušas sarunas par cenu ar SA *Carrefour* (turpmāk tekstā — “*Carrefour*”) vietējām Ķīnas filiālēm. Taču ir jāatzīmē, ka šie dokumenti, ko Prasītāja iesniedza Pirmās instances tiesā un kas nebūt neapstiprina atlaides piešķiršanu šim klientam, atklāj precīzu rēķinā norādītās cenas atbilstību cenai, kas ir noteikta Ķīnas iekšējam tirgum izdotajā cenu sarakstā. Tādējādi preces, kas tika pārdota *Carrefour* visbiežāk, parauga pamata cena ir identiska cenai, kas ir norādīta Prasītājas cenu sarakstā Ķīnas iekšējam tirgum. Salīdzinot iesniegtos dokumentus un attiecīgo preču cenu sarakstu Ķīnas iekšējam tirgum, var konstatēt, ka attiecīgā preces parauga cena (tas ir, augstākā segmenta elektroniskie svāri SM-80SXB) neatšķiras no šajā sarakstā norādītās cenas, tas ir, 6 837,61 juaņū (CNY), precizējot to, ka *Carrefour* sagatavotie un Prasītājas Izmeklēšanas laikā iesniegtie rēķini uzrāda cenu CNY 8 000, šai summai ietverot pievienotās vērtības nodokli (PVN) 17 % apmērā, kas tiek piemērots sarakstā

norādītajai cenai. *Carrefour* sarunu lapās ir uzrādīta cena CNY 12 000, tas ir, sarakstā norādītā cena un PVN 17 %, kā arī papildu pakalpojumu summa CNY 4000 apmērā. Tādu pašu līdzību var konstatēt attiecībā uz parauga SM-80SXP faktisko cenu. Visbeidzot, Padome, atbildot uz rakstveida jautājumu, iesniedza Pirmās instances tiesai *Carrefour* sagatavotu rēķinu, no kura ir redzams, ka faktiskā rēķinā norādītā cena atbilst sarakstā norādītās cenas, PVN 17 % un papildu summas CNY 4000 summai, kas tādējādi liecina par tādu pašu pieeju kā tā, kura tika konstatēta sarunu lapu pārbaudes rezultātā. Prasītāja, starp citu, sēdes laikā apstiprināja savu praksi piemērot summu CNY 4000 apmērā kā samaksu par pakalpojumiem.

62 Tādēļ ir jākonstatē, ka rēķinos, līgumos un *Carrefour* sarunu lapās norādītās cenas neatšķiras no cenu lapā noteiktajām cenām. No sarunu lapu pārbaudes izriet, ka tas pats princips attiecas uz Prasītājas citam klientam — sabiedrībai *Nanjing Supermarket Ltd* — piemērotajiem tarifiem.

63 Tādējādi nedz sarunu lapas, nedz arī līgumi vai iesniegtie rēķini nepierāda to, ka Prasītāja par to pašu precī piemēroja dažādas cenas dažādiem klientiem.

64 Šo konstatējumu neietekmē Prasītājas norādītais fakts, ka tās galvenais klients Ķīnas iekšējā tirgū — sabiedrība *Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd* — vienojās ar Prasītāju par cenām, kas ir labākas par citiem klientiem piemērojamām cenām. Kā Komisija pamatoti norāda savā 1999. gada 17. decembra faksa ziņojumā, tad varētu pastāvēt šaubas par šī uzņēmuma neatkarību no Prasītājas. Turklāt svarīgi ir atzīmēt, ka Prasītāja nemēģināja apstrīdēt attiecīgās saistības pastāvēšanu nedz savā korespondencē Komisijai, nedz arī prasības pieteikumā vai atbildes rakstā. Prasītājas 1999. gada 27. decembra vēstulē, kurā tā apstrīd 1999. gada 17. decembra faksa ziņojumā norādītos Komisijas pārbaudes rezultātus un secinājumus, tā nemaz nekommentē argumentu, saskaņā ar kuru sabiedrība *Shanghai Teraoka Electronic*

Scales Co. Ltd ar Prasītāju ir saistīta. Tas pats attiecas uz 2000. gada 11. janvāra vēstuli, kurā Prasītāja apstrīd Komisijas 2000. gada 4. janvāra vēstulē uz Prasītājas apsvērumiem sniegtās atbildes, kurās ir atkārtoti paustas Kopienas iestādes šaubas attiecībā uz saistību starp Prasītāju un minēto sabiedrību. Tā kā Prasītāja neapstrīdēja, ka pastāv saiknes starp to un sabiedrību *Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd*, Komisija varēja pamatoti izslēgt no sava vērtējuma cenas, ko Prasītāja norādīja šai sabiedrībai iesniegtajos rēķinos.

65 Papildus ir jāpārbauda, vai, neņemot vērā faktu, ka Prasītāja neiesniedza piemērotus rēķinus, tā tomēr nebija iesniegusi atbilstošus pierādījumus Komisijas izmeklēšanas anketas D daļā norādītajā atbildē, kas attiecas uz uzņēmuma, kurš darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu. Savā atbildē Prasītāja iesniedza Komisijai šādu informāciju par pārdošanu: attiecīgo preču pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū mēneša apjomus un attiecīgās preces vidējās mēneša pārdošanas cenas Ķīnas iekšējā tirgū Izmeklēšanas laikā, kopējos pārdošanas rādītājus apjoma ziņā un attiecībā uz katru preci, Prasītājas galvenās Ķīnas iekšējā tirgū pārdotās preces Izmeklēšanas laikā, attiecīgās preces pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū cenu sarakstu, attiecīgās preces eksporta pārdošanas mēneša apjomus un eksporta pārdošanas vidējo mēneša cenu Izmeklēšanas laikā, attiecīgās preces eksporta cenu sarakstu pa mēnešiem un eksporta pārdošanas Kopienā mēneša sarakstu par trim galvenajiem Izmeklēšanas laika mēnešiem, tas ir, par 1998. gada septembri, 1999. gada janvāri un 1999. gada martu.

66 Pamatojoties uz prasības pielikumam pievienotajā tabulā norādītajiem datiem, kas attiecas uz attiecīgās preces vidējām mēneša pārdošanas cenām Ķīnas iekšējā tirgū Izmeklēšanas laikā, Prasītāja izveidoja jaunu tabulu, kas ir iekļauta tās replikas rakstā un kurā procentuāli parāda izmaiņas starp katra elektronisko svaru parauga zemākajām un augstākajām vidējām cenām nolūkā pierādīt, ka Prasītāja nepraktizēja vienādu cenu piemērošanu. Šajā sakarā ir jāsniedz tabula, kas ir izveidota, pamatojoties uz Kopienas iestāžu neapstrīdētajiem datiem, ko ietver Prasītājas atbilde uz Komisijas izmeklēšanas anketas D daļu, un kas parāda katra parauga pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū daudzumu un procentuālo apjomu, kā arī pārdošanas

cenu procentuālas izmaiņas Izmeklēšanas laikā. Ir jāuzsver, ka saskaņā ar Apstrīdēto regulu elektronisko svaru tirgus ir sadalīts trijos dažādos segmentos: zemākajā segmentā, vidējā segmentā un augstākajā segmentā.

Paraugs	Ķīnas iekšējā tirgū pārdotais apjoms	Pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū procentuālais apjoms	Pārdošanas cenu Ķīnas iekšējā tirgū procentuālās izmaiņas
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	non disponible
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Šajā tabulā ir norādīti astoņi paraugi (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H un RM-30), kas kopumā veido 3,78 % no Prasītājas realizētās pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū. Tieši šo paraugu cenas mainās visvairāk. Attiecīgi ir jāatzīmē, ka ņemot vērā šo paraugu nenozīmīgo kopējo pārdošanas apjomu, to cenu izmaiņas nevar uzskatīt par tendenci, kas raksturotu vispārējo Prasītājas cenu noteikšanas veidu, kuru tā piemēro dažādiem klientiem.
- 68 Kas attiecas uz cenas izmaiņām 71,89 un 34,55 % apmērā, kas ir konstatētas augstākā segmenta elektronisko svaru SM-80/81B un SM-80/81P pārdošanā, tad tās, kā to norāda Padome un ko Prasītāja nenoliedz, galvenokārt izriet no fakta, ka šie paraugi ietver noteiktus apakšmodeļus. Tā kā katram apakšmodelim ir atšķirīga cena, tad, lai gan katrs apakšmodelis tika pārdots par vienādu cenu, vidējā pārdošanas cena saistībā ar katra apakšmodeļa pārdošanas apjomu šā perioda laikā mainās.
- 69 No tabulas skaidrs ir arī tas, ka visvairāk pārdodamā parauga (tas ir, paraugs DS-685B, kas veido 53,28 % pārdošanas apjoma Ķīnas iekšējā tirgū) vidējās mēneša cenas izmaiņas ir 2,21 %. Tomēr šī izmaiņa, kas ir ļoti maza, pati par sevi neapstiprina dažādas cenas piemērošanu dažādiem klientiem. Visbeidzot, cenu izmaiņas aptuveni 10 % apmērā attiecībā uz katru no trim atlikušajiem paraugiem (tas ir, DS-685FB, DS-688B un DS-688FB) pašas par sevi nevar tikt uzskatītas par nozīmīgām.
- 70 Prasītājas iesniegtie dati ietver tikai vidējās mēneša pārdošanas cenas, kuru izmaiņas var rasties arī sakarā ar cenu izmaiņām laika gaitā, kas tādējādi neizslēdz vienādu

cenu piemērošanu dažādiem klientiem tajā pašā laikā. Ir jāatzīmē arī tas, ka dokumentos minētie dati, it īpaši tie, kas ir norādīti iepriekš minētajā 66. punktā sniegtajā tabulā, neļauj secināt, ka Izmeklēšanas laikā dažādiem klientiem tiešām tika iesniegti rēķini ar dažādām cenām.

- 71 Turklāt, kas attiecas uz Prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru tā darbojas vispārējas konkurences apstākļos un nosaka savas cenas atbilstoši tās konkurentiem, ir pietiekami atzīmēt to, ka Prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, lai pamatotu šo apgalvojumu. Otrkārt, tā nav pierādījusi, ka nosacījumi, saskaņā ar kuriem dažādu cenu piemērošanu varētu uzskatīt par negodprātīgu saskaņā ar konkurences noteikumiem, šajā lietā ir izpildīti.
- 72 Visbeidzot, kas attiecas uz Prasītājas argumentu, ka Cenu likums neietekmē tās tarifu politiku, ir pietiekami atzīmēt to, ka Padome nebalstījās uz šī likuma iespējamo piemērošanu, bet gan uz faktu, ka Prasītāja neiesniedza pietiekamus pierādījumus, ka tā nosaka savas cenas atbilstoši tirgus nosacījumiem.
- 73 Tādēļ Komisija un vēlāk Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka Izmeklēšanas laikā Prasītāja nesniedza pietiekamus pierādījumus, ka par vienu un to pašu preci tā piemēro dažādas cenas dažādiem klientiem.

b) Par pārdošanu ar zaudējumiem

Lietas dalībnieku argumenti

- 74 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas secinājums, saskaņā ar kuru Prasītāja sistemātiski veica pārdošanu ar zaudējumiem Ķīnas iekšējā tirgū, ir gan priekšlaicīgs, gan neattiecas uz lietu. Pirmkārt, Komisija nesagaidīja visu dokumentu iesniegšanu, kas ir vajadzīgi šī jautājuma izlemšanai. Otrkārt, no Padomes secinājumiem izriet, ka šādu praksi šobrīd ir akceptējuši noteikti pārdevējiem, kas darbojas tirgus ekonomikā. Prasītāja šajā sakarā atsaucas uz Apstrīdētās regulas 30. un 38. apsvērumu.
- 75 Kas attiecas uz kopējo peļņas un zaudējumu aprēķinu, tad Prasītāja apstrīd Kopienas iestāžu secinājumus, ka Prasītāja cieta būtiskus un sistemātiskus zaudējumus Ķīnas iekšējā tirgū un guva lielus ienākumus eksporta tirgos. Prasītāja norāda, ka Ķīnas iekšējā tirgū tā pārdod būtisku daļu no precēm, kas nav elektroniskie svāri. Visi dati, kas attiecas uz Ķīnas iekšējā tirgū veikto pārdošanu, un kas norādīti peļņas un zaudējumu aprēķinos, attiecas uz visām precēm un, saskaņā ar Prasītājas viedokli, nevar būt ticams elektronisko svaru pārdošanas rentabilitātes rādītājs Ķīnas iekšējā tirgū. Turklāt bilancē eksporta pārdošanas peļņa un zaudējumi nav norādīti atsevišķi no pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū peļņas un zaudējumiem. Šajos apstākļos Prasītāja uzskata, ka nav korekti apgalvot, ka no ienākumu aprēķina skaidri izriet liela peļņa no eksporta un ievērojami zaudējumi no pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū.
- 76 Saskaņā ar Prasītājas viedokli, Kopienas iestādes nav darījušas zināmus nekādus aprēķinus, kas pamato šādu apgalvojumu. Prasītāja novērtē, ka ņemot vērā

pieņēmumus, ko tā varēja izdarīt par Kopienas iestāžu veikto aprēķinu, no tās veiktajiem aprēķiniem izriet, ka attiecībā uz pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū pastāv peļņa 1,96 % apmērā 1997. gadā un zaudējumi 0,73 % apmērā 1998. gadā, kurus tā uzskata par nenozīmīgiem. Saskaņā ar to pašu aprēķinu, eksporta peļņas apmērs ir 8,68 % 1997. gadā un 10,50 % 1998. gadā. Prasītāja apgalvo, ka Padome pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izdarot secinājumu par to, ka no šiem datiem skaidri izriet būtiski zaudējumi Ķīnas iekšējā tirgū veiktās pārdošanas dēļ vairāku gadu garumā.

77 Turklāt Prasītāja, pretēji Padomes apgalvojumam, apstrīd to, ka tā ir cietusi "lielus zaudējumus", pārdodot paraugu DS-685B Ķīnas iekšējā tirgū izmeklēšanas laikā, un apgalvo, ka Padome neuzrādīja pierādījumus, pamatojoties uz kuriem tā pie šāda secinājuma nonāca. Prasītāja atzīmē, ka no tās sarakstes ar Komisiju izriet pretējais, tas ir, ka lielākā daļa peļņas tika gūta no pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū, it īpaši pārdodot paraugus SM-80 un SM-90.

78 Turklāt Prasītāja lūdz Padomei sniegt informāciju, uz kuras pamata tā secināja, ka Ķīnas iekšējā tirgū Prasītāja pārdeva gandrīz visus savus preču paraugus ar zaudējumiem un par vienādām cenām. Gadījumā, ja Padome iesniegtu papildu dokumentus, tad Prasītāja izvirzītu jaunu pamatu par to, ka šie dokumenti netika atklāti saskaņā ar Pamatregulas noteikumiem, kas nozīmē šīs regulas 20. panta 4. punkta pārkāpumu.

79 Padome uzskata, ka no Prasītājas atbildes uz Komisijas izmeklēšanas anketu un no pārbaudes uz vietas laikā iegūtajiem dokumentiem izriet, ka Prasītāja guva lielu peļņu no sava eksporta, ciešot ievērojamus zaudējumus Ķīnas iekšējā tirgū.

80 Turklāt Padome uzskata, ka Prasītājas veiktais aprēķins nav ticams, jo tajā netika ņemtas vērā saņemtās subsīdijas un 1998. gadā gūtā peļņa no citiem darījumiem. Tādējādi, saskaņā ar Padomes aprēķiniem, no 1997. gadā Ķīnas iekšējā tirgū veiktās pārdošanas ir gūta peļņa 0,24 %, ko Padome uzskata par nenozīmīgu, un 1998. gadā ir radušies zaudējumi 2,59 %, ko Padome uzskata par nozīmīgiem. Tajā pašā laikā eksporta peļņa 1997. gadā sasniedza 6,96 % un 1998. gadā — 8,67 %. Saistībā ar šo Padome izveidoja šādu tabulu, kurā atveidota Prasītājas sniegtā peļņas un zaudējumu tabula un ietvertas Prasītājas saņemtās subsīdijas, kuru summas ir attēlotas treknrakstā (Pirmās instances tiesa pārskatīja šo tabulu, lai nodrošinātu lielāku precizitāti).

	1998			1997		
	Sabiedrībai kopā	Eksports	Iekšējais tirgus	Sabiedrībai kopā	Eksports	Iekšējais tirgus
Pārdošana	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Pārdošanas vērtība	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
Citi izdevumi un ieņēmumi	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
	+ 2 273 246,55	+ 1 409 412,86	+ 863 833,68	+ 1 844 989,62	+ 1 106 993,77	+ 737 995,84
	+ 150 000,00					
	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
Peļņa/zaudējumi	7 743 821,49	8 085 106,03	-341 284,54	6 402 163,70	6 563 119,87	839 033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	- 1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
Peļņa/zaudējumi % no darījumu (pārdošanas) skaita	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 81 Pirmkārt ir jāpārbauda, vai ir pārkāptas Prasītājas procesuālās tiesības attiecībā uz faktu pierādījumiem, pamatojoties uz kuriem Kopienas iestādes secināja par pārdošanu ar zaudējumiem; otrkārt, vai Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka pārdošana ar zaudējumiem dod pamatu secināt, ka Prasītāja nedarbojas tirgus ekonomikā, un, treškārt, vai Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uz minēto pierādījumu pamata konstatējot to, ka pārdošana tika veikta ar zaudējumiem.
- 82 Attiecībā, pirmkārt, uz Prasītājas pretenziju par tās procesuālo tiesību pārkāpumu, ir pietiekami atsaukties uz iepriekš minēto 40. punktu.
- 83 Otrkārt, ir jāatzīmē, ka Prasītājas arguments par to, ka noteikti tirgus ekonomikā darbojošies pārdevēji dažreiz arī veic pārdošanu ar zaudējumiem, pats par sevi neietekmē faktu, ka šādu praksi, it īpaši pastāvot citiem netiešiem pierādījumiem — tādiem kā vienādas cenas un pārdošanai noteiktie ierobežojumi — var uzskatīt par netiešu pierādījumu tam, ka pārdevējs neatbilst Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktajam pirmajam nosacījumam.
- 84 Treškārt, ir svarīgi atgādināt, ka Padome savu atteikumu piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu pamatoja ar to, ka “pieejamie pierādījumi norāda uz to, ka [Prasītājas] cenas [Ķīnas iekšējā tirgū] vairākus gadus nebija rentablas”. Tāpat ir jāuzsver, ka Prasītājas uzdevums ir pierādīt to, ka tā darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Taču ar 1999. gada 17. decembra vēstuli, saņemot Komisijas informāciju par to, ka pēdējā uzskata, ka Prasītāja sistemātiski cieta zaudējumus Ķīnas iekšējā tirgū, Prasītāja, nesniedzot pierādījumus par pretējo, aprobežojās ar 1999. gada 27. decembra un 2000. gada 11. janvāra vēstulē izteikto apgalvojumu, ka

Komisija nevar izdarīt šādu secinājumu, nesāņemot dokumentus, kas ir sniedzami, tikai atbildot uz attiecīgās izmeklēšanas anketas C daļu, kura īpaši attiecas uz uzņēmuma rentabilitāti. Ja Prasītāja uzskatīja, ka Komisijas secinājumi ir neprecīzi, tad tai nekas netraucēja iesniegt attiecīgos dokumentus Komisijai, attiecīgajā gadījumā parādot peļņas Ķīnas iekšējā tirgū esamību attiecīgajos gados. Tomēr Prasītāja šādus pierādījumus neiesniedza.

85 Turklāt attiecībā uz pierādījumiem, ar kuriem Kopienas iestādes pamatoja savus apsvērumus, vispirms ir jāsecina — fakts, ka Prasītāja veica ne tikai elektronisko svaru, bet arī citu preču pārdošanu, šajā lietā nenozīmē to, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā Prasītājas rādītāju aprēķinā norādītos datus, lai noteiktu tās zaudējumus un peļņu attiecībā uz vienu konkrēto preci. Uz Izmeklēšanas laikā Prasītājas iesniegto dokumentu pamata bija iespējams noteikt elektronisko svaru pārdošanas reālo naudas vērtību. Šajā sakarā ir svarīgi atzīmēt, ka tad, kad pārdošana tiek vērtēta reālā naudas izteiksmē, nevis vienībās, ir jākonstatē, ka elektronisko svaru pārdošana veido aptuveni trīs ceturtdaļas no Prasītājas veiktās pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū. Saskaņā ar Prasītājas 1998. gada ienākumu aprēķinu, Prasītājas apgrozījums Ķīnas iekšējā tirgū veido gandrīz 46,5 miljonus CNY (no kopējā apgrozījuma atņemot eksporta apgrozījumu), un, tajā pašā laikā, saskaņā ar Prasītājas iesniegto un Padomes neapstrīdēto tabulu, kas ietver Ķīnas iekšējā tirgū izmeklēšanas laikā pārdoto elektronisko svaru vidējo mēneša cenu un mēneša apjomu, elektronisko svaru pārdošanas summa sasniedz 34,1 miljonus CNY.

86 Turklāt ir jālemj par Prasītājas aprēķina pareizību, saskaņā ar ko Ķīnas iekšējā tirgū veikto pārdošanu rezultātā 1997. gadā tika iegūta peļņa 1,96 % un 1998. gadā ciesti zaudējumi 0,73 % apmērā. Šajā sakarā Padome pamatoti atzīmē, ka Prasītāja pievienoja 1997.–1998. gada pārdošanas ieņēmumiem subsīdijas, kuru summa pārsniedz 4. miljonus CNY.

- 87 Saistībā ar šo faktu rodas šaubas par Prasītājas aprēķina ticamību. Lai gan ir taisnība, ka tirgus ekonomikā arī pastāv subsīdijas, tomēr tās vienmēr ir tirgum svešs elements, kas nozīmē publisko iejaukšanos, spējīgu orientēt uzņēmuma uzvedību virzienā, kas ir atšķirīgs no tā virziena, kuru rada tirgus spēki. Ir jāuzsver, ka pat ja attiecīgo subsīdiju apjoms ir mazsvarīgs salīdzinājumā ar Prasītājas kopējo apgrozījumu šo divu gadu laikā, tas ir svarīgs salīdzinājumā ar ļoti mazo Ķīnas iekšējā tirgū iegūto gadījuma peļņu.
- 88 Taču, ja no Prasītājas iegūtās peļņas atņem tās saņemtās subsīdijas, kā to dara Padome (skat. iepriekš minēto 80. punktu), tad rezultātā var ticami konstatēt, ka Prasītājas zaudējumi Ķīnas iekšējā tirgū 1998. gadā ir 2,59 %, bet 1997. gadā Prasītājas stāvoklis gandrīz līdzsvarojās, tai gūstot peļņu 0,24 %. Līdzīgi no šāda aprēķina izriet, ka Prasītājas zaudējumi Ķīnas iekšējā tirgū divos attiecīgajos gados pārsniedza 1,1 miljonu CNY, bet tajā pašā laikā tās eksporta peļņa pārsniedza 11,1 miljonu CNY.
- 89 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka, lai gan Apstrīdētās regulas apsvērumu noteikumi pārsniedz to, kas izriet no tiem pierādījumiem, uz kuriem balstījās Kopienas iestādes, tad, tomēr uz šo pierādījumu pamata Kopienas iestādes, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja secināt, ka Prasītājas veiktās pārdošanas Ķīnā kopumā bija nerentablas tajā laikā, par kuru bija pieejami dati.
- 90 Tas ir uzskatāms par norādi, kas kopā ar citiem attiecīgajiem pierādījumiem var apstiprināt secinājumu, ka Prasītāja nav pierādījusi to, ka tā darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

- 91 Pastāvot šādai norādei, Prasītājas pienākums administratīvā procesa laikā bija sniegt pierādījumus, kas varētu atspēkot uz šo norādi balstīto Kopienas iestāžu konstatāciju, vai arī iesniegt tādus pierādījumus, no kuriem izrietētu tas, ka neskatoties uz kopējo rentabilitātes trūkumu, tās veiktā pārdošana Ķīnā bija atbilstoša tāda uzņēmuma rīcībai, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.
- 92 Šajā sakarā Prasītāja vienkārši apstiprina, ka lielākā daļa peļņas Ķīnas iekšējā tirgū tiek gūta, pārdodot elektronisko svaru paraugus SM-80 un SM-90. Tomēr peļņas gūšana šo paraugu pārdošanas rezultātā, ievērojot konstatāciju, ka Prasītāja Ķīnas iekšējā tirgū cieta zaudējumus attiecībā uz visiem citiem elektroniskajiem svāriem, loģiski ļauj secināt, ka attiecībā uz citiem paraugiem pastāv lielāki zaudējumi, jo īpaši attiecībā uz tādiem visvairāk pārdotajiem zemāko segmentu pārstāvošajiem paraugiem kā DS-685B, kas padara par spēkā neesošu Prasītājas aprēķinu, jo īpaši par 1998. gadu. Šie zemākā segmenta paraugi ir tie, kurus Prasītāja eksportēja Eiropas Kopienā.
- 93 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka Prasītāja nav pierādījusi to, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acimredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka Prasītāja pārdeva savas preces Ķīnā ar zaudējumiem.

c) Par proporciju starp pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un eksportu

Lietas dalībnieku argumenti

- 94 Prasītāja noliedz Apstrīdētājā regulā norādīto apgalvojumu, ka tā nevar pilnīgi brīvi noteikt proporciju starp tās veikto pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un eksporta pārdošanu.

- 95 Prasītāja apstrīd apgalvojumu par to, ka tās statūti un Ķīnas likuma par uzņēmumiem, kuru kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, īstenošanas sīki izstrādāto noteikumu (turpmāk tekstā — “Sīki izstrādātie noteikumi”) 15. pants, pamatojoties uz līgumu, ko tā ir noslēgusi ar vietējo investīciju iestādi, nosaka tai eksporta proporciju. Tā apgalvo, ka šādas proporcijas neesamību pierāda, pirmkārt, *Jinshan* (Ķīna) 1999. gada 22. decembra ārējo sakaru ekonomikas komisijas sertifikāts, kuru tā iesniedza pēc pieprasījuma (turpmāk tekstā — “*Jinshan* sertifikāts”), un otrkārt, fakts, ka lielāko daļu pārdošanas tā veica Ķīnas iekšējā tirgū. Prasītāja norāda, ka *Jinshan* sertifikāts skaidri apstiprina to, ka Ķīnas iestādes nav noteikušas nekādu eksporta pārdošanas proporciju. Prasītāja apgalvo, ka tas ir vienīgais attiecināmais pierādījums tam, ka Ķīnas valdība tai nebija noteikusi nekādu proporciju.
- 96 Prasītāja apstrīd Padomes apgalvojumus par Ķīnas valdības šajos jautājumos īstenojamo politiku. Prasītāja uzskata, ka nevar tikt nopietni apstrīdēta tādu Ķīnas valsts elektronisko svaru ražošanas uzņēmumu pastāvēšana, kas, sākot ar 80. gadiem, uzsāka šo svaru pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū.
- 97 Padome apgalvo, ka Kopiesnas iestādes konstatēja, ka no 1996. gada līdz Izmeklēšanas laikam proporcija starp *Shanghai Teraoka* eksporta pārdošanu un pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū bija pastāvīga, un ka Prasītāja nepaskaidroja, kāpēc tā, neskatoties uz zaudējumiem Ķīnas iekšējā tirgū, šādu proporciju saglabāja, ja tai nebija noteikta nekāda eksporta pārdošanu proporcija.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 98 *Jinshan* sertifikāts nosaka:

“Mēs, *Jinshan* ārējo sakaru ekonomikas komisija, esam iestāde, kas apstiprina uzņēmuma *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd*, kas pilnībā pieder uzņēmumam

Teraoka Seiko Co. Ltd., Japāna, dibināšanu Ķīnā. Ņemot vērā Administratīvās padomes priekšsēdētāja *Kazuharu Teraoka* kunga un komisijas panākto vienošanos, mēs neesam noteikuši šim uzņēmumam eksporta pārdošanas proporciju. Turklāt mēs neesam pieprasījuši līguma parakstīšanu tā fakta dēļ, ka *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd* ir uzņēmums, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem.”

99 Lai noteiktu, vai šis dokuments pierāda to, ka Prasītāja varēja brīvi un saskaņā ar tirgus apstākļiem noteikt savu pārdodamo preču proporciju, tas ir, Ķīnas iekšējam tirgum un eksportam, vispirms ir jāaplūko Ķīnas tiesību akti, kas regulē tāda uzņēmuma dibināšanu kā Prasītājas uzņēmums.

100 Sīki izstrādāto noteikumu 15. pants nosaka, ka uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, reģistrācijas pieteikumā cita starpā ir jānorāda pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū un starptautiskajā tirgū proporcija. Saskaņā ar šo pašu noteikumu 45. pantu, “pārdodot preces Ķīnas [iekšējā] tirgū, uzņēmumam, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, ir jāievēro apstiprinātā pārdošanas proporcija” un “gadījumā, ja uzņēmums, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, plāno pārdot Ķīnas [iekšējā] tirgū tādu preču daudzumu, kādu neparedz apstiprinātā pārdošanas proporcija, tad ir nepieciešama pārbaudes un apstiprināšanas iestādes piekrišana”.

101 Attiecībā uz jautājumu par to, vai “līguma” bija noslēgts saskaņā ar Sīki izstrādāto noteikumu 15. pantu, ir jāatzīmē, ka “līgums” faktiski nozīmē “uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, reģistrācijas pieteikumu”, kurā tostarp ir jānorāda preču pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū daļas un eksporta proporcija. Taču,

neņemot vērā Komisijas lūgumu par šī dokumenta iesniegšanu, ir jākonstatē, ka informācija, ko Prasītāja sniedza Komisijai Izmeklēšanas laikā, nesatur šādu dokumentu.

- 102 Turpretī, atbildot uz rakstveida jautājumu, Prasītāja iesniedza Pirmās instances tiesai dokumentus attiecībā uz dibināšanai sekojošo procedūru. No trim no šiem dokumentiem, tas ir, no Prasītājas 1992. gada 8. augustā iesniegtā ziņojuma par augstas precizitātes sensoru ražošanas un funkcionēšanas projekta iespējamības izpēti un tās vienīgās investīcijas pieteikuma, *Jinshan* apgabala 1992. gada 3. septembra oficiālas atbildes par šo projektu un Arējās komercdarbības un ekonomiskās sadarbības komisijā 1992. gada 4. septembrī reģistrētā lūguma sniegt piekrišanu uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, dibināšanai, izriet, ka 50 % preču bija paredzēti pārdošanai ārzemēs. Citi dokumenti, proti, *Jinshan* apgabala attīstības un plānošanas komisijā 1992. gada 31. augustā iesniegtais jauna vai attīstāma uzņēmuma kandidatūras pieteikums, *Jinshan* apgabala Arējās komercdarbības un ekonomiskās sadarbības komisijas 1992. gada 17. septembra ziņojums par uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, iespējamības izpēti un statūtu noteikumiem, un *Jinshan* apgabala 1992. gada 17. septembrī izdotā oficiālā atbilde uz uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, iespējamības izpēti un statūtu noteikumiem vienkārši parāda to, ka produkcijas daļa tiks eksportēta. Šie dokumenti apstiprina, pirmkārt to, ka, iesniedzot uzņēmuma, kura kapitāls pilnībā pieder ārvalstu investoriem, dibināšanai pieteikumu, Prasītājam bija jānorāda eksportam paredzētās pārdošanas proporcija, un otrkārt, ka *Jinshan* apgabala iestādes savā 1992. gada 3. septembra oficiālajā atbildē uz Prasītājas dibināšanas pieteikumu šo proporciju apstiprināja. No šiem dokumentiem izriet, ka Prasītājas dibināšanas laikā nebija paredzēts, ka tai būs pilnībā brīva iespēja noteikt tās pārdošanas procentuālo sadali. Tādējādi tie ir pretrunā ar *Jinshan* sertifikāta saturu. Šajos apstākļos šis sertifikāts nav pietiekams pierādījums tam, ka Prasītāja varēja brīvi un bez Ķīnas iestāžu ietekmes izlemt, kādā proporcijā tās preces tiks pārdotas Ķīnas iekšējā tirgū, un cik lielā apjomā tās tiks eksportētas.

103 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Prasītāja administratīvā procesa laikā iesniedza citus pierādījumus, kas ļauj konstatēt, ka tai netika noteikta nekāda tās veiktās pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū un eksporta pārdošanas sadalīšanas proporcija, un ka tā savus ekonomiskos lēmumus pieņēma saskaņā ar tirgus norādījumiem, kas atspoguļo piedāvājumu un pieprasījumu.

104 Šajā sakarā ir jāatveido Prasītājas sastādītā tabula, kuras saturu Padome nav apstrīdējusi. Tajā ir apkopota informācija, kuru Prasītāja sniedza Komisijai, atbildot uz izmeklēšanas anketu par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu.

	1995	1996	1997	1998	IL *
Pārdošana Ķīnā	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Pārdošana EK	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Kopējais pārdošanas apjoms pasaulē	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Pārdošana Ķīnā procentos pret kopējo pārdošanas apjomu	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Izmeklēšanas laiks.

105 No iepriekš norādītās tabulas izriet, ka no 1996. gada līdz Izmeklēšanas laika beigām pārdošana Ķīnas iekšējā tirgū procentuāli vienmēr bija aptuveni 57 % līdz 60 % no kopējā pārdošanas apjoma, un tādējādi, norāda uz nenozīmīgām svārstībām. Ņemot vērā šo stabilo procentuālo lielumu, ir jāsecina, ka starp Prasītājas veikto pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un eksporta pārdošanu pastāvēja noteikta, faktiski nemainīga proporcija. Attiecībā uz faktu, ka pārdošanas Ķīnas iekšējā tirgū procentuālais lielums 1995. gadā bija aptuveni 72 %, ir jāatzīmē, ka Prasītāja pati pārbaudes uz vietas laikā norādīja, ka līdz 1995. gadam tā nebija uzsākusi elektronisko svaru

ražošanu, un ka tā sasniedza pilnu ražošanas kapacitāti tikai 1996. gadā. Attiecīgi, 1995. gadam noteikto proporciju, kas atšķiras no citu gadu proporcijas, nevar uzskatīt par raksturīgu, jo tās pamatā bija šī gada īpašie apstākļi, ņemot vērā to, ka 1995. gadā kopējais pārdošanas apjoms sasniedza aptuveni vienu trešdaļu no citos gados reģistrētā apjoma. Tādējādi nav pamata ņemt vērā tikai vēlākos gadus un attiecīgi, konstatēt, ka eksistēja pastāvīga proporcija.

- 106 Fakts, ka minētā proporcija nebija 50 %, kā to paredz Prasītājas dibināšanas normas un noteikumi, bet gan aptuveni 60 %, pats par sevi nepierāda to, ka šis pārdošanas sadalījums ir Prasītājas neatkarīgu lēmumu rezultāts, kuri ir pieņemti, vadoties no tirgus apstākļiem un bez jebkādas Ķīnas iestāžu iejaukšanās. Svarīgi ir uzsvērt, ka Sīki izstrādātie noteikumi paredz iespēju paaugstināt iekšējās pārdošanas daļu, saņemot kompetentās iestādes piekrišanu.
- 107 Turklāt ir jāatzīmē, ka šajā kontekstā, ko raksturo Prasītājas veiktā pārdošana ar zaudējumiem vai, jebkurā gadījumā, pārdošana Ķīnas iekšējā tirgū ar mazu peļņu, kā arī tai piešķirtās subsīdijas, visvairāk ticamais secinājums ir tāds, ka pastāvīgā proporcija nav tirgus iedarbības rezultāts, un Prasītājas pienākums bija pierādīt pretējo.
- 108 Sēdes laikā, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu par faktu, ka *Shanghai Teraoka* pastāvīgi pārdeva 60 % savu preču Ķīnas iekšējā tirgū, neskatoties uz to, ka šis pārdošanas radija zaudējumus, Prasītāja paskaidroja, ka tai ir filiāle Apvienotajā Karalistē, kas ražo lielu Eiropas tirgum paredzēto preču daudzumu, un tādējādi šajā tirgū nebija vajadzības veikt eksportu no Ķīnas. Tomēr šis arguments neizskaidro,

kāpēc tā pārdeva savas preces ar zaudējumiem Ķīnas iekšējā tirgū. Kā norāda Padome, tirgus ekonomikas apstākļos Prasītāja mēģinātu vai nu paaugstināt savas cenas Ķīnas iekšējā tirgū, vai pārtraukt pārdošanu šajā tirgū, koncentrējoties tikai uz eksporta aktivitātēm.

109 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka Prasītāja nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, kas ļautu secināt, ka tā varēja brīvi lemt par pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un tās proporcijām.

d) Secinājumi par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikto pirmo nosacījumu

110 Vispirms ir jāatzīmē, ka no iepriekš minētā 59.–73. punkta izriet, ka Izmeklēšanas laikā Prasītāja nesniedza pietiekamus pierādījumus tam, ka tā piemēroja dažādas cenas dažādiem klientiem, un ka tās ekonomiskie lēmumi tika pieņemti, reaģējot uz tirgus signāliem, kas atspoguļo piedāvājumu un pieprasījumu.

111 Otrkārt, ir jākonstatē, ka no iepriekš minētā 81.–93. punkta izriet, ka Prasītājai nav izdevies pierādīt to, ka tā nepārdeva savas preces Ķīnā ar zaudējumiem, vai, ka šādai rīcībai bija vienīgi komerciāli iemesli.

112 Treškārt, ir jāatzīmē, ka no iepriekš minētā 98.–109. punkta izriet, ka Prasītājai nav izdevies pierādīt, ka tā uzturēja konstantu proporciju starp tās veikto pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un eksportu vienīgi komerciālu iemeslu dēļ, un ka šī proporcija

tai nebija noteikta atbilstoši attiecīgā Ķīnas likuma noteikumiem. Proti, tā nav iesniegusi ne mazākos pierādījumus, kas ticami paskaidrotu, kāpēc tā uzturēja šo proporciju, neņemot vērā zaudējumus Ķīnas iekšējā tirgū, tajā pašā laikā gūstot peļņu no eksporta pārdošanas.

- 113 No iepriekš minētā izriet, ka Kopienas iestādes nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, uz Prasītājas Izmeklēšanas laikā iesniegto pierādījumu pamata secinot, ka tā nav pierādījusi savu atbilstību Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktajam pirmajam nosacījumam, un ka tādējādi tā darbojās tirgus ekonomikas apstākļos.
- 114 Attiecīgi, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

B — Par otro pamatu — Pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 8. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot zaudējumus

1. Sākotnējie apsvērumi

- 115 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes, secinot, ka Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus, pārkāpa Pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 8. punktu. Šo pamatu var sadalīt sešās daļās. Pirmā attiecas uz Pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu, otrā — uz faktu, ka zaudējumu noteikšanai tika ņemts vērā tāds imports, kas nebija veikts par dempinga cenām, trešā attiecas uz secinājumu, saskaņā ar kuru minētā Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus,

ceturtnā attiecas uz Kopienas iestāžu acimredzamu kļūdu faktiskās dempinga starpības svarīguma vērtējumā, piektā attiecas uz Pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, ņemot vērā Eiropas Kopienu Statistikas biroja (*Eurostat*) datus, un sestā attiecas uz Pamatregulas 3. panta 2. un 8. punkta pārkāpumu saistībā ar importa par dempinga cenām seku novērtējumu, veicot salīdzinājumu tikai ar vienu Kopienas līdzīgu preču daļu.

116 Pirms šo dažādo otrā pamata daļu izskatīšanas ir jāpārbauda, vai pastāv Pirmās instances tiesas Reglamenta 48. panta pārkāpums, ko Prasītāja norādīja savā atbildē.

117 Prasītāja apgalvo, ka Padome pārkāpa Reglamentu, iebildumu rakstā uzrādot tādus jaunus faktus vai vērtējumus, kas Prasītājam administratīvā procesa laikā nebija paziņoti. Tas īpaši attiecas uz paziņojumu iebildumu rakstā, saskaņā ar ko "pārdošanas sadalījuma izmaiņas jo īpaši izriet no nesenā pieauguma augstākā segmenta [elektronisko svaru] pārdošanā". Ir jākonstatē, ka atsauce uz Reglamenta 48. pantu neattiecas uz lietu, jo šajā lietā Prasītāja būtībā pārmet Padomei Apstrīdētās regulas pamatojuma papildināšanu iebildumu raksta stadijā. Par šo jautājumu ir pietiekami norādīt, ka Prasītājas pretenzija pamatojas uz kļūdainu priekšnoteikumu. Kā tas izriet no 2000. gada 21. septembra informatīvā dokumenta, Komisija nosūtīja Prasītājam pārdošanas apjomu izmaiņas par katru segmentu atsevišķi. Tādējādi šī pretenzija ir jānoraida.

118 Par otrā pamata saturu vispirms ir jāatzīmē, kā Pirmās instances tiesa to ir norādījusi iepriekš minētajā 48. punktā, ka sarežģītu ekonomikas jautājumu novērtēšanā iestādēm ir plaša diskrecionārā vara.

119 Prasītājas pienākums ir sniegt pierādījumus, kas ļauj Pirmās instances tiesai konstatēt, ka Padome pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot zaudējumus (Pirmās instances tiesas 1997. gada 17. decembra spriedums lietā T-121/95 *EFMA/Padome*, *Recueil*, II-2391. lpp., 106. punkts; 1999. gada 28. oktobra spriedums lietā T-210/95 *EFMA/Padome*, *Recueil*, II-3291. lpp., 58. punkts., un 2001. gada 19. septembra spriedums lietā T-58/99 *Mukand u.c./Padome*, *Recueil*, II-2521. lpp., 41. punkts).

120 Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu sākt pārbaudi ar sesto daļu.

2. Sestā daļa: par Pamatregulas 3. panta 2. un 8. punkta pārkāpumu sakarā ar importa par dempinga cenām seku novērtējumu, veicot salīdzinājumu tikai ar vienu Kopienas līdzīgu preču daļu

a) Lietas dalībnieku argumenti

121 Prasītāja apgalvo, ka Padome pārkāpa Pamatregulas 3. panta 2. punktu saistībā ar 3. panta 8. punktu, novērtējot importa sekas salīdzinājumā tikai ar vienu līdzīgu preču daļu. Saskaņā ar Prasītājas viedokli, skaidrs minētā 8. punkta formulējums nepieļauj importa vērtēšanu, salīdzinot to ar vienu līdzīgu preču daļu, kas šajā lietā ir zemākā līmeņa elektroniskie svāri. Turklāt Prasītāja piezīmē, ka Padome noraidīja lūgumus noteikt zaudējumus, pamatojoties tikai uz vienas līdzīgu preču partijas novērtējumu. Šajā sakarā tā atsaucas uz Padomes 1992. gada 30. novembra Regulu (EEK) Nr. 3482/92, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu Japānas izcelsmes lielu elektrolīta alumīnija kondensatoru importam Kopienā un galīgi iekasē pagaidu antidempinga nodevu [maksājumu] (OV L 353, 1. lpp.), jo īpaši uz tās 12. apsvērumu.

- 122 Padome iebilda, norādot uz trīs attiecīgo preču segmentu savstarpēji aizstājamo raksturu, kā rezultātā vidējā un augstākā segmenta ekonomiskie rādītāji no zaudējumu noteikšanas analīzes jomas ir izslēgti.
- 123 Prasītāja uzskata, ka augstākā segmenta paraugu pārdošanas pieaugums Izmeklēšanas laikā nenozīmēja Kopienas iestādēm jaunu situāciju, un nesēn slēgtajās izmeklēšanās Kopienas iestādes neveica dažādu līdzīgas preces segmentu atsevišķu novērtējumu. Prasītājas argumenti saistībā ar šo pamatojas uz Padomes 2001. gada 6. marta Regulas (EK) Nr. 468/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz dažu Japānas izcelsmes elektronisko svaru importu (OV L 67, 24. lpp.), 37.–48. apsvērums, un Padomes 2001. gada 6. marta Regulas (EK) Nr. 469/2001, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz dažu Singapūras izcelsmes elektronisko svaru importu (OV L 67, 37. lpp.), 47.–58. apsvērums.
- 124 Attiecībā uz “vidējā aprēķina” metodi Prasītāja uzskata, ka Pamatregulas 3. panta 8. punkts uzliek Kopienas iestādēm par pienākumu novērtēt importa par dempinga cenām ietekmi saistībā ar Kopienas ražošanas nozares ražoto līdzīgo precī, kas šajā lietā ir elektroniskie svāri, un uzsver šī noteikuma jēgu. Tā apgalvo, ka Pamatregulas 3. panta 5. punktā norādīto dažādo zaudējumu faktoru attīstības novērtējums un importa ietekmes pārbaude, kas tika veikta, ņemot vērā tikai vienu attiecīgās preces daļu, ir atzīstama par Pamatregulas 3. panta 8. punktam neatbilstošu.
- 125 Padome atbalsta savu viedokli, apgalvojot, ka segmentu analīzes metode atbilst Pamatregulas 3. panta 8. punktam. Tā norāda, ka šādas metodes izvēli noteicis augstākā segmenta elektronisko svaru importa apjoma pieaugums. Šis apstāklis izskaidro dažādas Kopienas iestāžu pieejas tai izmeklēšanai, kas izraisīja Apstrīdētās regulas pieņemšanu, un izmeklēšanām, uz kurām atsaucas Prasītāja.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 126 Ir jāatgādina, ka no Apstrīdētās regulas 10. apsvēruma izriet, kā Pirmās instances tiesa to ir norādījusi iepriekš minētajā 66. punktā, ka elektronisko svaru tirgu parasti sadala trijos dažādos segmentos: zemākajā segmentā, vidējā segmentā un augstākajā segmentā.
- 127 Ir jākonstatē, pirmkārt, ka no Pamatregulas 3. panta 8. punkta neizriet tas, ka segmentu analīzes izmantošana ir izslēgta, un ka ir jāizmanto vidējā aprēķina metode. Ir jāatzīmē, kā to pamatoti norāda Padome, ka, nosakot zaudējumus saskaņā ar šo pantu, Kopienas iestādes var veikt segmentu analīzi, lai novērtētu dažādus zaudējumu rādītājus, it īpaši tad, ja ar citu metožu palīdzību iegūtie rezultāti kāda iemesla dēļ izrādās neprecīzi, ja vien attiecīgā prece kopumā ir pienācīgi ņemta vērā.
- 128 Saskaņā ar Apstrīdētās regulas 11. apsvērumu attiecīgā prece ietver trīs segmentus. Apstrīdētās regulas 12. apsvērumā ir precizēts, ka elektroniskie svāri, kas ražoti Kopienā, visādā ziņā ir līdzīgi tiem elektroniskajiem svāriem, kas ražoti un eksportēti Kopienā no Ķīnas, Dienvidkorejas un Taizemes, un ka tādējādi šīs preces ir jāuzskata par līdzīgām precēm.
- 129 Turklāt, ņemot vērā to, ka Izmeklēšanas laikā attiecīgās preces zemākais segments ir 97 % no attiecīgo valstu izcelsmes importa (skat. Apstrīdētās regulas 63. apsvērumu), tad analīze, kas ietver šo preču zemākā segmenta atsevišķu novērtējumu, ir loģiska un nepieciešama precīzu izmeklēšanas rezultātu iegūšanai. Tādējādi nepastāv nekāda pretruna starp attiecīgās preces definīciju un zaudējumu novērtēšanu.

130 Otrkārt, attiecībā uz Prasītājas pretenziju, ka, novērtējot tādos attiecīgos faktoros kā pārdošanas cena, tirgus daļa utt. atsevišķi attiecībā uz zemāko segmentu, Padomes vērtējums ir balstīti tikai uz vienas līdzīgu preču grupas, ir jāatzīmē, kā tas izriet no Apstrīdētās regulas apsvērumiem, kuri attiecas uz zaudējumiem, ka Padome vienmēr ir ņēmusi vērā visus elektroniskos svarus, nevis tikai zemākā segmenta elektroniskos svarus (skat. Apstrīdētās regulas 81. punktu). Tā kā vispārējā pārbaude balstīta uz tādas līdzīgas preces koncepciju, kas ietver visus trīs elektronisko svaru segmentus, nevis tikai zemāko segmentu, ir jāsecina, ka Padome nav pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 8. punktu.

131 Tādējādi otrā pamata sestā daļa ir jānoraida.

3. *Pirmā daļa — par Pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

132 Prasītāja izvirza Padomei pretenziju par to, ka nosakot zaudējumus, tā neanalizēja visus attiecīgos faktoros un jo īpaši faktu, ka Kopienas ražošanas nozare vēl nebija pilnībā pārvarējusi veiktā dempinga vai subsīdiju sekas, kā arī faktiskās dempinga starpības svarīgumu. Saskaņā ar Prasītājas viedokli, lai noteiktu zaudējumus, Padomei atbilstoši Pamatregulas 3. panta 5. punktam vajadzēja ņemt vērā katru no šajā pantā minētajiem faktoriem un attiecīgajiem ekonomiskajiem rādītājiem. Šajā sakarā Prasītāja atsauca uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu noregulēšanas iestādes lēmumiem un īpaši pamatojas uz PTO speciālās grupas ziņojumu par antidempinga nodevām [maksājumiem] Indijas izcelsmes kokvilnas gultasveļas importam (turpmāk tekstā — “Ziņojums par gultasveļu”).

133 Prasītāja konstatē, ka Pamatregulas 3. panta 5. punkta, no vienas puses, un 3.4. punkta Vienošanās par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta piemērošanu (OV L 336, 103. lpp., turpmāk tekstā — “1994. gada Antidempinga kodekss”), ko apstiprina Padomes 1994. gada 22. decembra lēmums Nr. 94/800/EK par Urugvajas raunda daudzpusējās sarunās (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto Nolīgumu parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās kompetencē, no otras puses, formulējums un konteksts ir gandrīz identiski, un ka Pamatregulas 3. panta 5. punkts nosaka Kopienas iestāžu pienākumu novērtēt katru no sešpadsmit ekonomiskajiem faktoriem. Prasītāja apgalvo to, ka šāds viedoklis atbilst Ziņojuma par gultasveļu secinājumiem. Turklāt Prasītāja uzskata, ka gadījumā, ja kāds faktors netiek ņemts vērā, tad motīvu daļā ir skaidri jānorāda motīvs, kas noved pie šāda secinājuma. Tā norāda, ka ja šajā motīvu daļā trūkst informācijas par to, ka Kopienas iestādes ir izpildījušas tām skaidri izvirzītās prasības, tad tas neļauj Kopienai tiesai pildīt kontroles funkciju.

134 Prasītāja uzsver, ka Apstrīdētās regulas 77. apsvērumā neietver norādes par to, ka Padome ir veikusi visu Pamatregulā paredzēto faktoru analīzi. Turklāt Prasītāja norāda, ka Kopienas iestādes nenovērtēja “to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē”, ne arī “faktisko dempinga starpības svarīgumu”. Attiecībā uz pirmo faktoru Prasītāja akcentē, ka Apstrīdētās regulas 59. punkts, uz kuru Padome aizstāvības nolūkā norāda, attiecas uz Pamatregulas 4. panta 1. punktu un nepierāda to, ka Kopienas iestādes izpildīja Pamatregulas 3. panta 5. punktā noteiktās saistības. Turklāt Apstrīdētās regulas 88. un 94. apsvērumā minētais importa ietekmes novērtējums, kas attiecas tikai uz attiecīgās preces daļu, pārkāpj Pamatregulas 3. panta 8. punktu. Tātad pēc Prasītājas domām, šos faktorus nevar uzskatīt par pierādījumiem. Attiecībā uz otro faktoru Prasītāja uzskata, ka, pat nepastāvot Pamatregulas 3. panta 8. punkta pārkāpumam, nevar uzskatīt, ka attiecīgie rādītāji ietver to ekonomisko faktoru novērtējumu, uz kuriem šie rādītāji attiecas; vienkārša norāde uz antidempinga līdzekļiem nenozīmē to, ka Kopienas iestādes ir veikušas attiecīgo analīzi, vai, precīzāk, ir novērtējušas

faktu, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē. Attiecība uz faktisko dempinga starpības svarīgumu, Prasītāja uzskata, ka Apstrīdētās regulas 90. pantā norādīto deklarāciju nevar uzskatīt par novērtējumu, jo tā norāda uz attiecīgā importa apjomu un cenu, tas ir, uz atsevišķiem faktoriem, kas Kopienas iestādēm tāpat ir jāpārbauda.

135 Padome apgalvo, pirmkārt, ka Ziņojums par gultasveļu, uz kuru atsaucas Prasītāja, Kopienu tiesību sistēmā nav tieši piemērojams. Turklāt tā apgalvo, ka Prasītāja ir sniegusi kļūdainu šī ziņojuma interpretāciju, kas ir pilnībā savienojams ar Kopienas iestāžu piemērojamo zaudējumu noteikšanas metodi. Saskaņā ar Padomes viedokli, šī pretenzija attiecas uz pamatojuma nepietiekamību EKL 253. panta izpratnē. Balstoties uz 1999. gada 15. decembra Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-33/98 un T-34/98 *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, II-3837. lpp.; atcelts apelācijas tiesvedībā ar Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedumu lietā C-76/00 P *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, I-79. lpp., tā apgalvo, ka Kopienas iestāžu pienākums ir regulā, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu, veikt to faktoru analīzi, kuru saikne ar lietu ir nodibināta.

136 Turklāt Padome otro reizi apgalvo, ka Kopienas iestādes darbojās saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 5. punktu. Padome atzīmē, ka Prasītājas apgalvojums, saskaņā ar ko Apstrīdētā regula neietver visu faktoru analīzi, ir kļūdainis un tādējādi neattiecas uz lietu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

137 Vispirms ir jāatzīmē, ka Prasītājas argumentācija aprobežojas ar to, ka Prasītāja pārmet Kopienas iestādēm, ka tās, piemērojot Pamatregulas 3. panta 5. punktu,

neņēma vērā 1994. gada Antidempinga kodeksa 3.4. punktu un tādējādi neievēroja Tiesas judikatūrā nostiprināto vienotas interpretācijas principu.

- 138 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Kopienų tiesību akti tiklā, ciklā tas ir iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši tad, ja to normas ir tieši vērstas uz Kopienų noslēgtas starptautiskās vienošanās piemērošanu (skat., jo īpaši, 1998. gada 14. jūlija Tiesas spriedumu lietā *C-341/95 Bettati, Recueil*, I-4355. lpp., 20. punkts, un 135. punktā iepriekš minēto 2003. gada 9. janvāra spriedumu lietā *Petro tub un Republica/Padome*, 57. punkts), kā tas ir Pamatregulas gadījumā, kas tika pieņemta starptautisko saistību izpildei, kas izriet no 1994. gada Antidempinga kodeksa (135. punktā iepriekš minētais 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā *Petro tub un Republica/Padome*, 56. punkts).
- 139 Šajā lietā Pamatregulas 3. panta 5. punkts un 1994. gada Antidempinga kodeksa 3.4. punkts būtībā ietver vienus un tos pašus elementus. Pirmais elements paredz, ka importa par dempinga cenām ietekmes uz attiecīgo Kopienų ražošanas nozari pārbaude ietver visu būtisko ekonomikas faktoru un norāžu, kas raksturo nozares stāvokli, novērtējumu. Tas ietver dažādu vērā ņemamu faktoru uzskaitījumu un precizē, ka šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem. Šī noteikuma saturs ir gandrīz identisks 1994. gada Antidempinga kodeksa 3.4. punkta saturam, izņemot faktoru attiecībā uz to, ka “nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē”, kas 1994. gada Antidempinga kodeksa 3.4. punktā nav norādīts.
- 140 Tādējādi ir jākonstatē, ka Pamatregulas 3. panta 5. punkts pats par sevi atbilst 1994. gada Antidempinga kodeksam. Tomēr saskaņā ar Prasītājas viedokli, Kopienų iestādes, neņemot vērā divus Pamatregulas 3. panta 5. punktā minētos faktorus, tas ir, to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, kā

arī faktisko dempinga starpības lielumu, neievēroja visu nozīmīgo faktoru novērtēšanas saistību, kas izriet no Ziņojumā par gultasveļu sniegtās 1994. gada Antidempinga kodeksa 3.4. punkta interpretācijas.

141 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Kopienas iestādes ir novērtējušas divus attiecīgos faktorus.

142 Apstrīdētās regulas 77. apsvērumā Padome norāda:

“Atbilstoši Pamatregulas 3. panta 5. punktam importa par dempinga cenām ietekmes uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari pārbaude ietver visu būtisko ekonomikas faktoru un norāžu, kas ietekmē nozares stāvokli, novērtējumu. Tomēr daži faktori tālāk nav apskatīti detalizēti, jo tie netika uzskatīti par tādiem, kuri attiecas uz lietu Kopienas ražošanas nozares novērtēšanas nolūkā izmeklēšanas laikā. Visbeidzot ir jāatzīmē, ka neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.” [Neoficiāls tulkojums]

143 Kas attiecas uz faktoru, saskaņā ar kuru nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiu ietekmes pagātnē, ir jāatzīmē, ka šajā lietā Apstrīdētās regulas daļā ar nosaukumu “D. Zaudējumi” ir izdarīta tieša atsauce uz spēkā esošajiem antidempinga pasākumiem. Vispirms, Apstrīdētās regulas 59. apsvērumā Padome nosaka:

“Kopienas ražošanas nozares struktūra analizētajā laika posmā ir būtiski mainījusies. Kopš 1993. gada oktobra (tas ir, kad tika noteikti galīgi antidempinga pasākumi

attiecībā uz elektronisko svaru ievēdumiem ar izcelsmi Singapūrā un [Dienvid] Korejā), pēc pārstrukturēšanās un konsolidēšanās [..].”

- 144 Turpmāk Apstrīdētās regulas 88. apsvērumā ir konstatēts, ka “[..] zaudējumi šajā segmentā samazināja Kopienas ražošanas nozares kopējo rentabilitāti un liedza pilnīgi izmantot priekšrocības, ko nodrošināja euro efekts un antidempinga pasākumi attiecībā uz importu no Japānas un Singapūras [..].”
- 145 Visbeidzot, Apstrīdētās regulas 94. apsvērumā ir secināts, ka “[..] ekonomiskās grūtības tirgus zemākajā segmentā liedza Kopienas ražošanas nozarei sasniegt tādu vispārējo rentabilitātes līmeni, uz kādu tā būtu varējusi cerēt, ņemot vērā euro efektu un spēkā esošos antidempinga pasākumus, kā arī tās veiktos pārstrukturēšanas pasākumus”.
- 146 Ir jāatzīmē, ka šis rindkopas skaidri parāda to, ka Kopienas iestādes, pārbaudot dempinga importa ietekmi uz attiecīgo Kopienas nozari, ir ņēmušas vērā faktu, ka šī nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiiju ietekmes pagātnē.
- 147 Attiecībā uz Prasītājas argumentu, saskaņā ar ko 88. un 94. apsvēruma apgalvojumi nav spēkā un nevar būt par pierādījumiem tam, ka Kopienas iestādes šo faktoru novērtēja, jo vērtējums attiecās tikai uz vienu attiecīgās preces daļu un tādējādi ar to tiek pārkāpts Pamatregulas 3. panta 8. punkts, ir pietiekami atzīt to, ka tas neattiecas

uz lietu. Kā tas ir noteikts iepriekš minētajā 129. punktā, ņemot vērā, ka zemākā elektronisko svaru segmenta imports ir 97 % no visa elektronisko svaru importa, lai noteiktu zaudējumus, varēja tikt izmantots zemākais segments atsevišķi.

148 Kas attiecas uz "faktisko dempinga starpības svarīgumu", tad Padome novērtēja šo faktoru Apstrīdētās regulas 90. apsvērumā. Tā konstatēja, ka "attiecībā uz [faktiskās dempinga starpības] ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari var teikt, ka tā bija būtiska, ņemot vērā attiecīgo ievadumu apjomu un cenas".

149 Tādējādi ir jāatzīmē, ka Padome ir veikusi faktiskās dempinga starpības svarīguma faktora novērtējumu. Kaut arī Komisija neminēja šo faktoru 2000. gada 21. septembra ziņojumā, tā uz to atsaucās savā 2000. gada 4. un 23. oktobra vēstulē, sniedzot atbildes uz Prasītājas 2000. gada 29. septembra apsvērumiem.

150 Šajos apstākļos otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

4. Otrā daļa — par to, ka zaudējumu noteikšanai tika ņemts vērā tāds imports, kas nebija veikts par dempinga cenām

a) Lietas dalībnieku argumenti

151 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu Pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5. punkta pārkāpumu, zaudējumu analizē ņemot vērā importu, kas

netika veikts par dempinga cenām, tas ir, Korejas sabiedrības *CAS Corp.* importu, kas tika pakļauta izmeklēšanai un attiecībā uz kuru tika konstatēta dempinga prakses neesamība.

- 152 Prasītāja interpretē “importa par dempinga cenām” norādi Pamatregulas 3. pantā kā tādu, kas liedz ņemt vērā dempingu nepraktizējošo ražotāju-eksportētāju importu. Attiecīgi, Pamatregulas 3. panta 4. punktā paredzētā šī importa kopīgā vērtēšana nevar ietvert tāda ražotāja-eksportētāja veikto importu, kuram ir noteikta dempinga starpība nulles vai minimālā apjomā. Tādējādi fakts, ka sabiedrības *CAS Corp.* imports tika ņemts vērā, padara Kopienas iestāžu analīzi par nelikumīgu un visu zaudējumu noteikšanu par spēkā neesošu. Šajā sakarā Prasītāja atsaucas uz Padomes 2001. gada 7. augusta Regulu (EK) Nr. 1644/2001, kas groza Regulu (EK) Nr. 2398/97, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus Ēģiptes, Indijas un Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importam un atliek piemērošanu Indijas izcelsmes importu (OV L 219, 1. lpp.), ko Padome pieņēma pēc Ziņojuma par gultasveļu izdošanas.
- 153 Prasītāja uzskata, ka Padome nav sniegusi nekādu attaisnojumu, ne arī kādu citu pārliecinošu pierādījumu, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka faktam, ka noteikts Korejas importētāja imports netika veikts par dempinga cenām, nav nozīmes attiecībā uz Korejas importa kopējo ietekmi un Kopienas ražošanas nozari.
- 154 Padome apstrīd Prasītājas sniegto Pamatregulas 3. panta 2., 3. un 5. punkta interpretāciju. Padome uzskata, ka par “importu par dempinga cenām” ir jāuzskata

tādas valsts izcelsmes imports, kurai kopumā tika noteikta minimālo apmēru pārsniedošā dempinga starpība. Saskaņā ar Padomes viedokli, šāda pieeja atbilst ilglaicīgai Kopienas praksei un nav pretrunā ar minētā panta formulējumu.

- 155 Padome apgalvo, ka tā ir piemērojusi iepriekš aprakstīto pieeju tāpēc, ka, pirmkārt, dalījums starp importu par dempinga cenām un importu, ko neveic par dempinga cenām, ir iespējams tikai noteiktos apstākļos un saskaņā ar noteiktām pieejām, kas bieži vien nav piemērojamas. Otrkārt, tā norāda to, ka dempings tiek konstatēts tikai attiecībā uz Izmeklēšanas laiku, bet zaudējumu faktoru attīstība tiek novērtēta ilgākā periodā. Kopienas iestādes nevar noteikt, vai imports, kas tiek veikts par dempinga cenām Izmeklēšanas laikā, tāpat tiek veikts par dempinga cenām Pārbaudes laika atlikušajā daļā, un otrādi. Turklāt Padome uzsver to, ka, iespējams, tās pieeja rada priekšrocības eksportētājiem, kamēr pieeja, ko aizstāv Prasītāja, tiem var kaitēt. Visbeidzot, Padome akcentē, ka tā darbojās savas plašās diskrecionārās varas ietvaros, kas ir atzīta ar 46. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Thai Bicycle/Padome*. Padome atzīmē, ka pretēji Prasītājas apgalvojumam, secinājums 1987. gada 7. maija Tiesas spriedumā lietā *255/84 Nachi Fujikoshi/Padome, Recueil*, 1861. lpp., ir vispārējs, un Tiesa tajā apstiprina, ka nav nepieciešams apskatīt individuāli to Kopienas ražošanas nozares ciesto zaudējumu daļu, kura attiecas uz viena konkrēta importētāja importu.

- 156 Papildus Padome uzsver, ka pat ja Kopienas iestādes pieļāva kļūdu, *CAS Corp.* importu ietverot importa par dempinga cenām apjoma noteikšanā, šai kļūdai nebija konkrētu seku attiecībā uz zaudējumu noteikšanu kā tādu. Visbeidzot, Padome atzīmē, ka ņemot vērā Prasītājam nodoto informatīvo dokumentu saturu, *CAS Corp.* noteiktā dempinga starpība tai bija skaidri zināma, un atgādina, ka Prasītāja tajā laikā neizteica nekādus iebildumus. Padome papildus akcentē, ka pat ja Kopienas iestādes nebūtu veikušas Dienvidkorejas un Ķīnas izcelsmes importa kopīgo vērtēšanu, tās būtu nonākušas pie tiem pašiem secinājumiem attiecībā uz Ķīnas importu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 157 Pamatregulas 3. panta 2. punkts nosaka zaudējumu esamības noteikšanas vispārējos noteikumus un tam sekojošie noteikumi sniedz sīkākas šādas noteikšanas norādes. 3. panta 5. un 6. punkts arī regulē importa par dempinga cenām pārbaudi.
- 158 Otrā pamata otrās daļas pārbaudē vispirms ir jāinterpretē Pamatregulas 3. pantā norādītais “importa par dempinga cenām” jēdziens.
- 159 Vispirms ir jāatzīmē, ka šis jēdziens acīmredzami attiecas uz visu to darījumu summu, kurus veic par dempinga cenām. Taču, ņemot vērā to, ka visu atsevišķu darījumu pārbaude nav iespējama, zaudējumu analīzes nolūkā ir jāievēro viss tāda ražotāja-eksportētāja imports, attiecībā uz kuru dempinga izmantošana ir atzīta. Turpretī ražotāja-eksportētāja, kam ir noteikta dempinga starpība nulles vai minimālā apjomā, imports zaudējumu analīzes nolūkā nav uzskatāms par “dempingu”.
- 160 Turpmāk ir jāatgādina, ka atbilstoši Pamatregulas 3. panta 4. punktam, ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kādas preces imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un importa ietekmes

novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto preču un līdzīgu Kopienas preču konkurenci.

- 161 Šis noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj ņemt vērā tādas attiecīgās valsts izcelsmes importu, ko veic ražotājs-eksportētājs, attiecībā uz kuru ir atzīts, ka tas veic dempingu. Attiecīgi, importu no valsts, kurai ir noteikta dempinga starpība, kas pārsniedz minimālo apjomu, var ņemt vērā kopumā tikai tad, ja šajā valstī nav neviena ražotāja-eksportētāja, kuram ir noteikta dempinga starpība nulles vai minimālā apjomā.
- 162 Tādējādi šajā kontekstā, un, ņemot vērā Pamatregulas 3. panta priekšmetu un mērķi, ir jāsecina, ka "importa par dempinga cenām" jēdziens neietver tā ražotāja-eksportētāja importu, kurš neveic dempingu, pat ja tas atrodas valstī, kurai ir noteikta dempinga starpība, kas pārsniedz minimālo apjomu.
- 163 Šī interpretācija nekādā ziņā nav pretrunā ar judikatūru, saskaņā ar ko Kopienas likumdevējs, lai noteiktu zaudējumu esamību, izvēlējās izmantot konkrētas valsts vai vairāku valstu teritoriālo sfēru, kopīgi apskatot šo valstu izcelsmes importu par dempinga cenām (1999. gada 20. oktobra Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-171/97 *Swedish Match Philippines*/Padome, *Recueil*, II-3241. lpp., 65. punkts). Šajā sakarā tika nospriests, ka to zaudējumu esamība, kuri Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīti ar importa par dempinga cenām faktu, ir jānovērtē kopumā, un nav nepieciešams (vai iespējams) individualizēt to zaudējumu daļu, kas attiecas uz katru no atbildīgajām sabiedrībām (155. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Nachi Fujikoshi*/Padome, 46. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā *Swedish Match Philippines*/Padome, 66. punkts, un 48. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Arne Mathisen*/Padome, 123. punkts).

- 164 Taču ir jāatzīmē, ka minētajās lietās runa ir par sabiedrībām, kas ir atbildīgas par importu par dempinga cenām. Turpretim šajā lietā jautājums ir par sabiedrību, kas neveic importu par dempinga cenām — citiem vārdiem — par tās sabiedrības importu, kura nav atbildīga par dempingu. Attiecīgi iepriekšējā punktā minētā judikatūra šajā lietā kā tāda nav piemērojama un neietekmē jēdziena “imports par dempinga cenām” interpretāciju.
- 165 Turklāt šī interpretācija atbilst Ziņojumā par gultasveļu norādītajai PTO līguma interpretācijai, sakarā ar ko ir svarīgi uzsvērt, ka Padome šos secinājumus atzina. Regulas Nr. 1644/2001 17. apsvērumā ir arī konstatēts, ka “saskaņā ar speciālās grupas viedokli tāda ražotāja-eksportētāja imports, kurš neveic dempingu, nevar tikt uzskatīts par tādu, uz ko attiecas “importa par dempinga cenām” jēdziens zaudējumu analīzes nolūkā” [Neoficiāls tulkojums]. Rezultātā Padome veica jaunu importa par dempinga cenām ietekmes novērtēšanu, izslēdzot eksportētājus, kas neveic dempingu.
- 166 No visa iepriekš minētā izriet, ka, lai gan Dienvidkorejai noteiktā dempinga starpība pārsniedz minimālo apjomu, Kopienas iestādēm nebija jāņem vērā Korejas sabiedrības *CAS Corp.* imports, jo šī sabiedrība neveic dempingu.
- 167 Otrkārt, ir jāpārbauda šīs kļūdas sekas šajā lietā. Tādējādi kļūdas ietekmes vērtējumā ir jāievēro prasības apstākļi, kas attiecas uz zaudējumiem, kas Prasītājam iespējams, nodarīti tā fakta dēļ, ka *CAS Corp.* izcelsmes imports tika ņemts vērā līdz ar importu par dempinga cenām (šajā sakarā skat. 1995. gada 2. maija Pirmās instances tiesas spriedumu apvienotajās lietās T-163/94 un T-165/94 *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, *Recueil*, T-1381. lpp., 112.–115. punkts). Padomes pieļautā kļūda vēl nav uzskatāma par pietiekamu pamatu Apstrīdētās regulas atcelšanai; tam ir

nepieciešams, lai šai kļūdei būtu ietekme uz zaudējumu esamības noteikšanu un tādējādi uz šīs regulas saturu.

- 168 Padome apgalvo, ka tā varēja noteikt zaudējumus, balstoties vienīgi uz Ķīnas izcelsmes importu. Tādēļ tā savā atbildes rakstā uz repliku izveidoja tabulu, kas parāda galvenos zaudējumu rādītājus, kuri ir novērtēti, vērā ņemot tikai Ķīnas izcelsmes importu, un salīdzināja tos ar tiem, kas noveda pie Apstrīdētajā regulā noteiktajiem secinājumiem. Viena aprēķina kļūda tabulā tika koriģēta tiesas sēdes laikā.

Grozītā informācija	Sākotnējie dati	Jaunie dati (tikai Ķīna)
Attiecīgā importa apjoms	Pieaugums: no 14 853 vienībām 1995. gadā līdz 33 063 vienībām Izmeklēšanas laikā	Pieaugums no 3 456 vienībām 1995. gadā līdz 16 827 vienībām Izmeklēšanas laikā
Importa apjoma pieaugums	123 %	387 %
Importa tirgus daļa	Pieaugums: no 9,2 % 1995. gadā līdz 15,1 % Izmeklēšanas laikā	Pieaugums: no 2,1 % 1995. gadā līdz 7,7 % Izmeklēšanas laikā
Cenu pazemināšanas līmenis attiecībā uz katru valsti	No 0 līdz 52 % — Ķīna No 60 līdz 65% — Taizeme No 30 līdz 50 % — Dienvidkoreja	No 0 līdz 52 %
Zemākā segmenta imports (vērtējums)	Pieaugums no 14 407 līdz 32 071 vienībām	Pieaugums no 3 352 līdz 16 322 vienībām
Apjoma pieaugums (zemākais segments)	123 %	387 %

- 169 No tabulas, kuru Prasītāja nav apstrīdējusi, kā arī no importa apjoma un tirgus daļas lietā norādītajiem datiem izriet, ka Ķīnas imports Kopienā pieauga līdz 387 % — no 3 456 vienībām 1995. gadā līdz 16 827 vienībām Izmeklēšanas laikā. Taču Dienvidkorejas izcelsmes imports šajā pašā laikā pieauga tikai par 32 % (5 532 vienības 1995. gadā un 7 301 — 1999. gadā) un Taizemes izcelsmes imports par 52 % (5 865 vienības 1995. gadā un 8 935 — 1999. gadā). Kopējais importa apjoma pieaugums no šīm trim valstīm bija 123 % (14 853 vienības 1995. gadā un 33 063 — 1999. gadā). Tādējādi Ķīnas izcelsmes importa procentuālais pieaugums ir daudz lielāks, salīdzinot ar citām attiecīgajām valstīm. Tomēr ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 3. punktu svarīgs jautājums ir tas, vai ir bijis kādas valsts izcelsmes importa būtisks pieaugums absolūtos lielumos, nevis vienkārši procentos, vai arī tas, vai importa tirgus daļa ir ievērojami pieaugusi Kopienas iekšējā patēriņā. Šajā sakarā var uzskatīt, ka pieaugums no 3 456 vienībām 1995. gadā līdz 16 827 vienībām Izmeklēšanas laikā ir ievērojams pieaugums absolūtos lielumos. Kas attiecas uz importa tirgus daļu, tad tā ir pieaugusi no 2,1 % 1995. gadā līdz 7,7 % Izmeklēšanas laikā. Ir svarīgi atzīmēt, ka tajā pašā laikā Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa attiecībā uz visiem elektroniskajiem svāriem samazinājās no 26,1 līdz 24,9 %, kas atbilst relatīvajam samazinājumam par 4,6 %. No šiem datiem izriet, ka vienīgi Ķīnas izcelsmes imports būtu pietiekams zaudējumu noteikšanai.

- 170 Kaut arī zaudējumus varēja noteikt, pamatojoties vienīgi uz Ķīnas izcelsmes importu, ir jāpārbauda *CAS Corp.* eksporta izslēgšanas ietekme uz kopējo trīs attiecīgo valstu importa apjomu. Šajā sakarā Padome savā atbildes rakstā uz replīku tāpat izveidoja tabulu, kurā tā novērtēja importu Kopienā, izslēdzot no tā *CAS Corp.* importu. Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, Padome sniedza datus attiecībā uz *CAS Corp.* un saistība ar šo papildināja minēto tabulu. Tabula tika līdzīgi koriģēta tiesas sēdes laikā.

Grozītā informācija	Sākotnējie dati (visas attiecīgās valstis)	Jaunie dati (visas attiecīgās valstis, izņemot CAS Corp. eksportu no Dienvidkorejas)
Attiecīgā importa apjoms	Pieaugums: no 14 853 vienībām 1995. gadā līdz 33 063 vienībām Izmeklēšanas laikā	Pieaugums: no 11 273 vienībām 1995. gadā līdz 29 248 vienībām Izmeklēšanas laikā
Importa apjoma pieaugums	123 %	159 %
Importa tirgus daļa	Pieaugums: no 9,2 % 1995. gadā līdz 15,1 % Izmeklēšanas laikā	Pieaugums: no 7,0 % 1995. gadā līdz 13,4 % Izmeklēšanas laikā
Cenu pazemināšanas līmenis attiecībā uz katru valsti	No 0 līdz 52 % — Ķīna No 60 līdz 65 % — Taizeme No 30 līdz 50 % — Dienvidkoreja	No 0 līdz 52 % — Ķīna No 60 līdz 65 % — Taizeme No 30 līdz 32 % — Dienvidkoreja
Zemākā segmenta imports (vērtējums)	Pieaugums no 14 407 līdz 32 071 vienībām	Pieaugums no 10 935 līdz 28 671 vienībām
Apjoma pieaugums (zemākais segments)	123 %	162 %

- 171 No tabulas, kuras datus Prasītāja nav apstrīdējusi un kuri, ciktāl tie attiecas uz importa apjomu un tirgus daļu, ir norādīti lietā, izriet, ka visu attiecīgo valstu eksporta apjoms Kopienā, attiecībā uz Dienvidkoreju izslēdzot *CAS Corp.* eksportu, pieauga nevis līdz 123 %, bet līdz 159 %, pieņemot, ka ir ņemts vērā *CAS Corp.* eksporta pieaugums no 11 273 vienībām 1995. gadā līdz 29 248 vienībām Izmeklēšanas laikā. Tāpat ir jāatzīmē eksporta par dempinga cenām ievērojams pieaugums absolūtos lielumos, kamēr *CAS Corp.* eksports ir palicis gandrīz nemainīgs. Turklāt attiecīgo valstu izcelsmes importa tirgus daļa Kopienā, neskaitot *CAS Corp.* importu, ir pieaugusi no 7 līdz 13,4 %, kas ir uzskatāms par ievērojamu pieaugumu. Turklāt, samazinoties *CAS Corp.* eksporta tirgus daļai, citu ražotāju tirgus daļas pieaugums ir pat nozīmīgāks.

- 172 Turklāt nevar uzskatīt par pierādītu to, ka Padomes secinājumi attiecībā uz importa par dempinga cenām ietekmi uz Kopienas līdzīgu preču cenām, kā arī attiecībā uz šī importa ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari, būtu jūtami mainījušies, ja Padome izslēgtu no savas analīzes jomas eksportētāja, kas neveica dempingu, eksportu.
- 173 Tādējādi ir jāsecina, ka trīs attiecīgo valstu izcelsmes importa analīze, izslēdzot no tās *CAS Corp.* importu, būtu bijusi visādā ziņā pietiekama, lai Padome varētu izdarīt secinājumu par zaudējumu esamību. Šajā sakarā Kopienas iestāžu kļūda, kuru tās pieļāva, ņemot vērā *CAS Corp.* izcelsmes importu, nevar tikt uzskatīta par tādu, kurai būtu izšķiroša ietekme attiecībā uz Padomes secinājumiem par zaudējumu esamību.
- 174 Tādējādi šīs kļūdas konstatācija nav pietiekama, lai atceltu Apstrīdēto regulu.

5. Trešā daļa — par secinājumu, ka Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus

- 175 Prasītājas otrā pamata trešās daļas argumentāciju var sadalīt četrās sastāvdaļās, kas tiks pārbaudītas atsevišķi.

a) Starpība starp iepriekšējiem un galīgajiem datiem

Lietas dalībnieku argumenti

- 176 Prasītāja apgalvo, ka pastāv pretruna starp zaudējumu datiem, kurus tai paziņoja 2000. gada 4. oktobra vēstules pielikumā 2000. gada aprīlī sagatavotās tabulas formā

(turpmāk tekstā — “2000. gada aprīļa dokuments”) un datiem, kuri norādīti 2000. gada 21. septembra informatīvajā dokumentā un Apstrīdētajā regulā. Šie dati tostarp attiecas uz pārdošanas apjomu Kopienā, tirgus daļu, pārdošanas cenu Kopienā un nodarbinātību Kopienas ražošanas nozarē, un šīs pretrunas dēļ tie nav balstīti uz tiešiem un neapstrīdamiem pierādījumiem, kā to nosaka Pamatregulas 3. panta 2. punkts.

177 Prasītāja uzskata, ka tai bija jāatrodas situācijā, kurā tā varētu pieņemt, ka Komisijas Kopienas ražošanas nozarei sniegtie dati ir precīzi, jo Komisija parasti pārbauda iepriekšējos secinājumus un pēc pārbaudes datu grozījumus parasti neatzīst. Saskaņā ar Prasītājas viedokli, attiecīgie dati, kas pēc izmeklēšanas uzsākšanas tai tika paziņoti vairākas reizes, ir ļoti svarīgi, lai noteiktu, vai Kopienas iestādes pareizi nonāca pie secinājuma, ka Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus.

178 Pirmkārt Padome norāda uz šīs pretenzijas nepieņemamību, jo tā neattiecas uz iespējamu acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Prasītāja netieši pārmet Kopienas iestādēm to, ka tās nesniedza tai pietiekamu galīgo informāciju, nesniedzot atbildi uz tās jautājumu par pretrunas starp iepriekšējiem un galīgajiem datiem esamību. Pakārtoti Padome norāda, ka šī pretenzija nav pamatota, jo vienīgais jautājums, kas attiecas uz lietu, ir tas, vai pastāv acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz Apstrīdētajā regulā noteikto galīgo datu interpretāciju.

Pirmās instances tiesas vērtējums

179 Vispirms, kas attiecas uz šīs pretenzijas iespējamo nepieņemamību, tad ir pietiekami konstatēt, ka pretēji Padomes apgalvojumiem, tā ir saistīta ar iespējamu acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Ja pieņem, ka Kopienas iestādes kļūdaini balstījās

uz neprecīziem datiem, tad tās varēja kļūdaini interpretēt faktus un tādējādi pieļaut acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tādējādi šī pretenzija ir pieņemama.

- 180 Attiecībā uz pamatojumu Komisija savā 2000. gada 4. oktobra vēstulē atļāva Prasītājam pieeju tabulas nekonfidencialajai versijai, kas ir norādīta Komisijas 2000. gada aprīlī sagatavotajā dokumentā un kurā, saskaņā ar Padomes viedokli, bija ietverti iepriekšējie secinājumi par zaudējumiem. Taču daži no šiem datiem 2000. gada aprīļa dokumentā atšķiras no datiem, ko ietver 2000. gada 21. septembra informatīvais dokuments un Apstrīdētā regula. Šie dati tostarp attiecas uz pārdošanas apjomu Kopienā, tirgus daļu, pārdošanas cenu Kopienā un Kopienas ražošanas nozares nodarbinātību.
- 181 No lietas dokumentiem izriet, ka Kopienas ražotāji nepiekrita 2000. gada aprīļa dokumentā norādītajiem datiem attiecībā uz noteiktajiem zaudējumu rādītājiem. Tādējādi Kopienas iestādes ņēma vērā 2000. gada 6. aprīļa sanāksmē un vēlākajā sarakstē Kopienas ražošanas nozares izteiktos apsvērumus.
- 182 Šajā sakarā ir pietiekami konstatēt, kā to pareizi norādīja Padome, ka antidempinga izmeklēšana ir ilgstošs process, kura gaitā vairāki secinājumi tiek pastāvīgi rediģēti. Tādējādi nevar izslēgt to, ka Kopienas iestāžu galīgie secinājumi atšķiras no kādā noteiktā izmeklēšanas brīdī izdarītajiem secinājumiem. Turklāt iepriekšējie dati pēc definīcijas var tikt grozīti izmeklēšanas gaitā. Turklāt Prasītāja nav pamatojusi savu apgalvojumu par to, ka tās norādītās pretrunas kaut kādā veidā norāda uz attiecīgo datu objektivitātes un ticamības trūkumu. Visbeidzot, ir svarīgi uzsvērt, ka zaudējumi ir jākonstatē saistībā ar iespējama akta, kas nosaka aizsardzības pasākumus, pieņemšanas brīdī (1989. gada 28. novembra Tiesas spriedums lietā C-121/86 *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon u.c./Padome, Recueil*, 3919. lpp., 34. un 35. punkts).

183 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jāatzīmē, ka Prasītājas argumentam attiecībā uz atšķirībām iepriekšējos un galīgajos secinājumos nav nozīmes.

184 Attiecīgi, pirmā pretenzija nevar tikt apmierināta.

b) Dažu zaudējumu rādītāju vērtējums

Lietas dalībnieku argumenti

185 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka dati attiecībā uz tirgus daļām, līdzīgu preču pārdošanas cenām un rentabilitāti parāda būtisku zaudējumu esamību. Šie dati parāda ekonomisko rādītāju atšķirīgu attīstību attiecībā uz Kopienas ražotājiem, kas piedalās procedūrā laikā starp 1995. gadu un izmeklēšanas periodu.

186 Attiecībā uz tirgus daļu Prasītāja apgalvo, ka, ievērojot starp datiem esošās pretrunas, nav iespējams secināt, ka no tiem izrietošie secinājumi ir balstīti uz precīziem pierādījumiem.

187 Saistībā ar pārdošanas cenām Prasītāja apgalvo, ka faktora izslēgšana attiecībā uz cenas izmaiņām trijos elektronisko svaru tirgus segmentos ir pretrunā ar Apstrīdētās regulas 10. un 11. apsvērumā norādīto attiecīgo līdzīgu preču definīciju, kā arī trīs segmentu savstarpēji aizstājamo raksturu. Prasītāja šajā sakarā uzsver, ka iepriekšējās antidempinga procedūrās netika veikta katra atsevišķa segmenta analīze. Tā atsaucas

arī uz Padomes 1993. gada 26. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 993/93, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus noteiktajiem Japānas izcelsmes elektroniskajiem svāriem (OV L 104, 4. lpp.), 73. apsvērumu, un Komisijas 1993. gada 30. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 1103/93, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumus noteikto Singapūras un Dienvidkorejas izcelsmes elektronisko svaru importam Kopienā (OV L 112, 20. lpp.), 36. apsvērumu. Jebkurā gadījumā, veicot katra atsevišķa segmenta analīzi, Padome pārkāpa Pamatregulas 3. panta 8. punktu, jo šis pants nepieļauj līdzīgu preču segmentu atsevišķu analīzi.

- 188 Turklāt Prasītāja norāda, ka nesējās regulās, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus elektroniskajiem svāriem, tika ņemtas vērā vidējās svērtās pārdošanas cenas, nevis segmentiem noteiktās vidējās pārdošanas cenas. Šajā sakarā tā atsaucas uz Regulas Nr. 468/2001 42. apsvērumu un Regulas Nr. 469/2001 52. apsvērumu.
- 189 Turklāt Prasītāja apstrīd Padomes secinājumu par pārdošanas cenu samazināšanos, kā arī Padomes apgalvojumu par to, ka dati, kas parāda pārdošanas cenu pieaugumu par 17 %, ir kļūdaini. Tā norāda, ka pēdējais apgalvojums ir pretrunā ar Apstrīdētās regulas 83. apsvēruma noteikumiem un norāda, ka šī pretruna pierāda faktu, ka zaudējumu noteikšana nav pamatota ar neapstrīdamiem pierādījumiem.
- 190 Turklāt saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 5. punktu Padomei bija jāpārbauda vidējās pārdošanas cenas saistībā ar cenu ietekmējošiem faktoriem, tādiem kā ražošanas izmaksu samazināšanās, kas ir norādīta Apstrīdētās regulas 122. apsvērumā. Turklāt saskaņā ar Prasītājas viedokli, Kopienas iestāžu nesēnā prakse rāda, ka Kopienas cenu ietekmējošie faktori tiek analizēti kopumā ar pašām cenām, lai noteiktu, vai

ražošanas izmaksu izmaiņas var ietekmēt Kopienas ražošanas nozares pārdošanas cenas. Prasītāja arī īpaši atsaucas uz Komisijas 2001. gada 3. augusta Regulu (EK) Nr. 1612/2001, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumus Ķīnas izcelsmes feromolibdena importam Kopienā (OV L 214, 3. lpp.), un tās 80. un 81. apsvērumu.

- 191 Sakarā ar rentabilitāti Prasītāja atsaucas arī uz acīmredzamu pretrunu, kas Padomes sniegto cenu, kuras neizraisa zaudējumus, definīciju padara par spēkā neesošu. Prasītāja apgalvo, ka tā kā Kopienas ražošanas nozares sasniegtā peļņas robeža izmeklēšanas posmā bija aptuveni 10 %, tad Padomei bija jāsecina, ka vispārējā rentabilitāte ir pietiekama. Saskaņā ar Kopienas iestāžu viedokli, peļņas robeža 10 % apmērā ir robeža, ko Kopienas ražošanas nozare var cerēt sasniegt elektronisko svaru pārdošanā Eiropas Kopienā, nepastāvot importam par dempinga cenām. Prasītāja novērtē, ka peļņas pieaugums galvenokārt ir radies nozīmīgas ražošanas izmaksu samazināšanās dēļ.
- 192 Padome apstrīd, ka tā pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz tirgus daļu ekonomisko rādītāju vērtējumu, pārdošanas cenu un Kopienas ražošanas nozares rentabilitāti.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 193 Vispirms attiecībā uz faktu, ka Prasītāja balsta savu argumentāciju uz pagaidu un galīgo datu atšķirībām, ir jāatgādina, ka šī pretenzija tika noraidīta, pārbaudot iepriekšējo pretenziju.

— Līdzīgu preču pārdošanas cena

194 Apstrīdētās regulas 83. apsvērumā Padome konstatēja, ka elektronisko svaru pārdošanas cena Kopienas tirgū samazinājās par 11 % augstākajā segmentā, 18 % vidējā segmentā un 17 % zemākajā segmentā. Atbildot uz antidempinga procedūras laikā Prasītājas izteikto piezīmi, ka visu elektronisko svaru vidējās pārdošanas cenas Pārbaudes laikā paaugstinājās, Padome Apstrīdētās regulas 83. punktā konstatēja, kā to citiem vārdiem 2000. gada 23. oktobra vēstulē formulēja arī Komisija, ka “ši šķietamā paaugstināšanās radusies vienīgi pārdošanas sadalījuma izmaiņu dēļ (tas ir, pārdošanas apjoma būtisku izmaiņu dažādos segmentos dēļ starp 1995. gadu un izmeklēšanas laiku)”.

195 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, Padome pamatoja atšķirību starp 2000. gada aprīļa dokumentā norādītajiem iepriekšējiem aprēķiniem, kas parāda visu elektronisko svaru pārdošanas cenu pieaugumu par 17 %, un galīgo aprēķinu, kas šoreiz parādīja samazināšanos katrā atsevišķi apskatītajā segmentā. No Padomes atbildes izriet, ka Komisija izdarīja trīs grozījumus iepriekšējos aprēķinos, kas, kopā ņemti, izskaidro dažādu cenu izmaiņu rezultātu iegūšanu. Pirmkārt, 2000. gada aprīļa dokumentā norādītajā aprēķinā ir kļūda, jo var tikt uzrādītas vienīgi pārdošanas neatkarīgiem klientiem, kas nebija atspoguļotas tabulas formulējumā. Tādēļ 2000. gada aprīļa dokumentā ir norādīta pārdošanas cenas paaugstināšanās, lai gan, ņemot vērā, ka tajā norādītais aprēķins uzrāda pārdoto preču daudzuma pieaugumu par 35 % un apgrozījuma pieaugumu par 27 %, iegūtajam rezultātam būtu jāparāda cenas pazemināšanos par 6 %, kas atbilstu indeksam 94, piemērojot cenu izmaiņu aprēķināšanai parasti izmantojamo metodi, tas ir, kopējās pārdošanas gada vērtību dalot ar kopējo apjomu (127/135), kurā indekss 100 atbilst izmeklēšanas perioda sākumam (1995). Otrkārt, Komisija arī nedaudz pārskatīja pārdošanas apjoma izmaiņu aprēķinu. Lai gan 2000. gada aprīļa dokumentā ir uzrādīts pārdodamā daudzuma pieaugums par 35 %, tomēr saskaņā ar galīgo Komisijas un Padomes aprēķinu šis pieaugums nepārsniedz 29 % (skat. Apstrīdētās

regulas 79. apsvērumu). Šī grozījuma sekas acīmredzami ietekmē cenu izmaiņu aprēķinu. Ievērojot, ka visu elektronisko svaru kopumā apgrozījuma pieaugums ir 27 % (skat. 80. apsvērumu), attiecība starp šo pieaugumu un kopējo pārdoto daudzumu ir 98 (127/129), kam atbilst vispārējo cenu samazināšanās par gandrīz 2 %. Treškārt, Komisija aprēķināja cenu tendences katrai preču kategorijai, nevis tam visām kopā, kas izskaidro atlikušo atšķirību cenu tendencēs.

196 Turklāt no Padomes atbildes izriet arī tas, ka saskaņā ar statistiķiem labi zināmo parādību, ja prece ietver dažādas kategorijas, tad kopējas cenu izmaiņas aprēķins (kas balstīts uz pārdošanas apjomu un vērtību izmaiņām) ir neprecīzs gadījumā, ja cenas un pārdošanas apjoma tendences dažādās kategorijās jūtami atšķiras. Tā kā šāda atšķirība šajā lietā pastāvēja, tad Komisija veica cenu izmaiņu aprēķinu katrai preču kategorijai. Kā tas tika nospriests iepriekš minētajā 127.–131. punktā, pārbaude uz kategoriju pamata nav pretrunā ar Pamatregulas 3. panta 8. punktu.

197 Tādējādi šajos apstākļos nav iespējams pārmest Kopienas iestādēm to, ka tās ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepiemērojot aprēķina metodi vidējās svērtās pārdošanas cenas iegūšanai. Jebkurā gadījumā ir jākonstatē, ka neviens lietā esošs pierādījums neatspēko aprēķinu, saskaņā ar ko visu kategoriju pārdošanas cena starp 1995. gadu un izmeklēšanas periodu pazeminājās par aptuveni 2 %, nevis paaugstinājās par 17 %, kā tas bija norādīts iepriekšējā aprēķinā.

198 Visbeidzot, Prasītājas argumentam, ka cenu izmaiņas ir jāanalizē kopā ar šīs cenas ietekmējošiem faktoriem — tādiem kā attiecīgās preces ražošanas izmaksu un produktivitātes izmaiņas Kopienā — nav nozīmes. Lai gan Kopienas iestādes līdz ar cenu pārbaudi dažreiz var pārbaudīt arī citus faktorus, ir jāatzīmē, ka šo pārbaudi veic, ņemot vērā katru atsevišķu gadījumu, un ka tādējādi tā var atšķirties atkarībā no lietas. Katrā ziņā, kā to norāda Padome, Prasītājas minētie faktori tika ņemti vērā

rentabilitātes novērtējumā un Padomes galīgajos secinājumos par zaudējumiem. Tādējādi ir jāatzīmē, ka Kopienas iestādes veica “faktoru, kas ietekmē cenas Kopienā”, pārbaudi, kā to nosaka Pamatregulas 3. panta 5. punkts.

— Rentabilitāte un EUR ieviešanas sekas

199 Padome Apstrīdētās regulas 89. apsvērumā konstatēja, ka “ka cenu pazeminājums, ko izraisīja ievedumu [importa] dempings, liedza Kopienas ražošanas nozarei sasniegt tādu vispārēju rentabilitātes līmeni, uz kādu tā varēja cerēt Izmeklēšanas laika posmā”. Taču Prasītāja uzskata, ka šis secinājums ir pretrunā ar Apstrīdētās regulas 131. apsvērumu, no kura izriet, ka 10 % peļņas norma ir atzīta par nepieciešamu Kopienas ražošanas nozares dzīvotspējas nodrošināšanai, kā arī ar 84. apsvērumu, saskaņā ar kuru ir konstatēts, ka “izmeklēšanas laika posmā peļņa no visu segmentu elektronisko svaru apgrozījuma salīdzinājumā ar nelielu peļņu 1995. gadā pieauga, sasniedzot apmēram 10 %”, turpretim “peļņu no tirgus zemākā segmenta elektroniskajiem svāriem, kas bija neliela, tomēr pozitīvs lielums 1995. gadā, aizstāja būtiski zaudējumi Izmeklēšanas laika posmā (apmēram 20 %)”.

200 Taču Padome pamatoti norāda, ka ņemot vērā visus apstākļus, peļņas norma ir Kopienas ražošanas nozares izdzīvošanas minimālais nosacījums, kas šajā lietā, ņemot vērā EUR ieviešanas sekas, nav pietiekams. Komisija 2000. gada 21. septembra informatīvā dokumenta 4.4.7. punktā paskaidroja, ka Kopienas ražošanas nozares normālā peļņa ir 10 %. Tomēr šis ražošanas nozares nevarēja sasniegt šo līmeni iepriekšējo gadu laikā pirms EUR ieviešanas radītajām sekām. Turpretim Izmeklēšanas laikā Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte bija dzīvotspējas nodrošināšanai nepieciešamajā līmenī minēto seku dēļ, kas ļāva paaugstināt pārdošanas apjomus.

201 Tādējādi ir jākonstatē, ka saskaņā ar Apstrīdētās regulas 85. un 88. apsvērumu Kopienas iestādes neitralizēja EUR ieviešanas seku ietekmi uz rentabilitāti, secinot, ka rentabilitāte bez šīm sekām nebūtu pietiekama. Ir jāatgādina, ka antidempinga maksājumu piemērošana ir līdzeklis, kas rada sekas nākotnē. Tātad ir jāatzīmē, ka Kopienas iestādes, ņemot vērā to plašo diskrecionāro varu, varēja izslēgt EUR ieviešanas sekas, veicot Kopienas ražošanas nozares rentabilitātes pārbaudi, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

202 Attiecīgi, otrā pretenzija nevar tikt apmierināta.

c) Būtisku zaudējumu esamība un faktu vērtējums

Lietas dalībnieku argumenti

203 Prasītāja apgalvo, ka saistībā ar visu trīs segmentu elektronisko svaru tirgus sadalījuma un vidējo cenu faktoriem, Padome, secinot, ka Kopienas ražošanas nozare ir cietusi būtiskus zaudējumus, nav veikusi objektīvu faktu vērtējumu. Šāds vērtējums parādītu, ka Kopienas ražošanas nozares tirgus daļas no 1995. gada līdz Izmeklēšanas laikam pieauga, no vienas puses, un ka ražošanas izmaksas vienlaicīgi samazinājās, no otras puses. Turklāt Padome pārkāpa Pamatregulas 3. panta 8. punktu, jo tās secinājumiem par zaudējumiem uz šiem datiem nebūtu jābūt balstītiem.

204 Padome atzīmē, ka Prasītāja aprobežojās ar tās argumentācijas atkārtošānu, ko tā jau bija norādījusi sakarā ar otrā pamata otro daļu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 205 Prasītāja izvirza tos pašus argumentus, kas jau tika izvirzīti un noraidīti iepriekš minētajā 127.–131., 180.–184. un 198. punktā.
- 206 Attiecīgi, trešā pretenzija nevar tikt apmierināta.

d) EUR ieviešanas seku sākums un augstākais punkts

Lietas dalībnieku argumenti

- 207 Prasītāja apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot EUR ieviešanas seku ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari. Prasītāja uzskata, ka sakarā ar nopietnām pretrunām starp datiem, uz kuru pamata Kopienas iestādes pārbaudīja EUR ieviešanas seku ietekmi, un izdarītiem secinājumiem Apstrīdētā regula nav balstīta uz tiešiem un neapstrīdamiem pierādījumiem un neietver objektīvu pārbaudi. Turklāt, kas attiecas uz norādīto sakaru starp rentabilitātes uzlabošanas un EUR ieviešanu, tad Prasītāja atzīmē, ka attiecīgā pieauguma pamatā ir zemākas ražošanas izmaksas, nevis EUR ieviešanas sekas.
- 208 Padome apgalvo, pirmkārt, ka Prasītājas izvirzītajai argumentācijai nav nozīmes, jo tā neapstrīd EUR ieviešanas seku esamību pašu par sevi, bet vienkārši tā noteikšanu

laikā. Otrkārt, Prasītāja nesniedz nekādu pierādījumu tam, ka Kopienas iestāžu veiktais vērtējums ir kļūdainis.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 209 Ir jākonstatē, ka Prasītāja neapstrīd EUR ieviešanas seku esamību kā tādu, bet gan to pierādījumu spēku, ar kuriem Padome pamato šo seku sākuma un augstākā punkta noteikšanu.
- 210 Kopienas iestādes uzskata, ka EUR ieviešanas seku darbības sākums ir 1997. gads, kamēr Prasītāja uzskata, ka tās sākums ir 1998. gads, atsaucoties uz 1999. gada 17. novembra *Bizerba* atbildes nekonfidenciālo apkopojumu. Šī dokumenta I.1. punktā ir norādīts, ka "EUR ieviešana ir veiksmīgi izraisījusi pieprasījuma pagaidu palielināšanos kopš 1998. gada pēdējā trimestra". *Bizerba* 2000. gada 10. aprīļa vēstulē ir norādīts, ka "EUR ieviešanas fakta dēļ Kopienas pārdošanas apgrozījums sāka lēnām paaugstināties 1998. gadā un Izmeklēšanas laikā", un ka "kopējais Kopienas [elektronisko svaru] tirgus starp 1997. gadu un Izmeklēšanas laiku tomēr [bija] predisponēts daudz lielākam pieaugumam, kas ir aptuveni 50 %, [gaidāmās elektronisko] svaru aizstāšanas EUR ieviešanas ietvaros". Visbeidzot, no *Bizerba* 2000. gada 10. aprīļa vēstulei pievienotā grafika izriet, ka visu elektronisko svaru pārdošana pieauga, sākot ar 1996. gadu. Tādējādi ir jākonstatē, ka *Bizerba* sniegtie dati ir daļēji pretrunīgi un jebkurā gadījumā neskaidri.
- 211 Ņemot vērā, ka antidempinga izmeklēšanas gaitā Kopienas iestādēm ir jāpārbauda visi Kopienas ražošanas nozares sniegtie dati, un ievērojot šo iestāžu plašu

diskrecionāro varu šajā jomā, ir iespējams, ka Apstrīdētajā regulā norādītie dati, kas atbilst galīgās informācijas datiem, atšķiras no datiem, ko uzņēmums sniedz kādā noteiktā laikā, jo īpaši tad, ja šie sniegtie dati ir pretrunīgi un nekonsistenti. Turklāt, kā tas izriet no *Bizerba* 2000. gada 10. aprīļa konstatējumiem, starp 1997. gadu un Izmeklēšanas laiku visā Kopienas elektronisko svaru tirgū bija novērojams straujš pieaugums. Tātad ir jāatzīmē, ka Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka EUR ieviešanas sekas bija manāmas jau 1997. gadā. Turklāt Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka Kopienas iestādes šajā sakarā būtu kļūdušas.

212 Kas attiecas uz EUR ieviešanas seku augstāko punktu, tad Kopienas iestādes uzskata, ka tas tika sasniegts 1999. gadā, kamēr Prasītāja uzskata, ka tas notika 2001. gada laikā, un atsaucas uz Kopienas ražošanas nozares sniegtajiem datiem.

213 Taču fakts, ka Kopienas iestāžu secinājumi neatbilst visiem Kopienas ražošanas nozares apsvērumiem pilnībā, nenozīmē to, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā. No Komisijas 2000. gada 4. oktobra vēstules 7.4. punkta izriet, ka Komisija balstīja savas prognozes uz Kopienas ražošanas nozares sniegto informāciju par EUR ieviešanas sekām. Padome iebildumu rakstā atgādina, ka uz šīs analīzes pamata Kopienas iestādes paredzēja, ka EUR ieviešanas sekas sasniegs augstāko punktu 1999. gadā. Turklāt ir jāatzīmē, ka no Kopienas ražotāju sūdzības izriet, ka tie bija norādījuši, ka EUR ieviešanas seku izzušana ir sagaidāma laikā starp 2000. un 2003. gadu. Visbeidzot, lai gan Apstrīdētā regula nosaka, ka EUR ieviešanas sekas sasniedza augstāko punktu 1999. gadā, tā norāda arī to, ka pārdošanas apjoma pagaidu palielināšanās turpinājās līdz 2000. gadam. Šīs regulas 64. apsvērumā ir skaidri pateikts, ka EUR ieviešanas rezultātā daļa

pārdošanas apjoma tika pārnesta no viena laika posma (no 2001. līdz 2004. gadam) uz citu (no 1997. līdz 2000. gadam). Tātad saskaņā ar Apstrīdēto regulu, EUR ieviešanas sekas vēl nebija izzudušas 1999. gadā.

- 214 Ir jākonstatē, ka Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka Kopienas iestāžu prognozes ir acīmredzami kļūdainas un nebalstās uz tiešiem pierādījumiem. Tāpat ir jāatzīmē, ka Prasītāja nav pierādījusi to, kādā veidā Padomes secinājumi par zaudējumiem būtu mainījušies, ja EUR ieviešanas seku darbības sākums būtu bijis 1998. gada beigās un to augstākais punkts tiktu sasniegts 2001. gadā. Jebkurā gadījumā, EUR ieviešana radīja šīs sekas Izmeklēšanas laikā.
- 215 Attiecīgi, ceturtā pretenzija nevar tikt apmierināta.
- 216 Šajos apstākļos otrā pamata trešā daļa ir jānoraida.

6. Ceturtā daļa — par Kopienas iestāžu acīmredzamu kļūdu, vērtējot faktiskās dempinga starpības svarīgumu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 217 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārkāpjot Pamatregulas 3. panta 5. punktu, vērtējot faktiskās dempinga starpības svarīgumu. Attiecīgo valstu izcelsmes elektronisko svaru cenu samazinājums salīdzinājumā ar Kopienas svāriem bija noteikti lielāks, nekā faktiskā dempinga

starpība. Tādējādi potenciāla dempinga novēršana neizraisītu nekādas būtiskas cenu samazinājuma izmaiņas. Tādēļ Prasītāja apgalvo, ka dempinga starpība un cenu samazinājums ir jāsalīdzina. Tā uzskata, ka šāds salīdzinājums varētu parādīt to, ka zaudējums ir radies nevis dempinga, bet citu faktoru dēļ.

- 218 Padome apstrīd to, ka pastāv Kopienas iestāžu pienākums veikt salīdzinājumu starp cenu samazinājuma starpību un dempinga starpību, kas ir divi faktori, kurus grūti salīdzināt. Dempinga starpība pati par sevi vienmēr ir jāuzskata par faktoru, kas ir jāpiemēro zaudējumu noteikšanai, ja vien tā pārsniedz minimālo apjomu Pamatregulas 3. panta 4. punkta izpratnē, lai kāda arī nebūtu faktiskā cenu samazinājuma starpība.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 219 Ir jāatzīmē, ka Pamatregula neparedz to, ka dempinga starpība ir jāsalīdzina ar cenu samazinājuma starpību, vai to, ka, ja dempinga starpība ir mazāka par cenu samazinājuma starpību, tad no šāda salīdzinājuma izriet, ka Kopienas ražošanas nozares zaudējumi izriet nevis no dempinga, bet no citiem faktoriem, tādiem kā eksportētājam pieejamas dabiskas priekšrocības izdevumu ziņā.
- 220 Tādējādi Kopienas iestādēm nevar pārmest, ka tās šādu salīdzinājumu nav veikušas. Saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 3. punktu cenas samazinājuma pārbaude salīdzinājumā ar Kopienas ražošanas nozares līdzīgas preces cenu ir jāveic, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz cenām, savukārt saskaņā ar Pamatregulas 3. panta 5. punktu citu faktoru, ieskaitot faktiskās dempinga starpības svarīgumu, vērtējums ir jāveic, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz

Kopienas ražošanas nozari. Padome aprakstīja savu cenu samazinājuma pārbaudi Apstrīdētās regulas 72.–74. apsvērumā un 90. apsvērumā tā pārbaudīja faktiskās dempinga starpības svarīgumu, kā tas ir minēts iepriekš. Tātad, novērtējot zaudējumus, tā ņēma vērā vienu no Pamatregulas 3. panta 5. punktā noteiktajiem faktoriem un tai nebija pienākuma šajā sakarā salīdzināt šo faktoru ar cenas samazinājuma starpību.

221 Tādējādi otrā pamata ceturtā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

7. Piektā daļa — par Pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, ņemot vērā Eiropas Kopienu Statistikas biroja (Eurostat) datus

a) Lietas dalībnieku argumenti

222 Prasītāja apgalvo, ka Padomes secinājumi attiecībā uz būtisko zaudējumu, kas ietekmē Kopienas ražošanas nozari, esamību, tika izdarīti, pārkāpjot Pamatregulas 3. panta 3. punktu saistībā ar 3. panta 2. punktu, ciktāl importa apjoma noteikšanai Padome izdarīja atsauces uz *Eurostat* statistiku, kas ietver tādu preču importu, kuras atšķiras no attiecīgās preces.

223 Kodam KN 8423 8150 atbilstošā klasifikācija ietver preces, kas neietilpst procedūras piemērošanas jomā, jo iekļaušanas tajā kritērijs ir visi svaru veidi, kas ir piemēroti svaram līdz 30 kilogramiem un ir paredzēti komerciālai izmantošanai. Prasītāja atzīmē, ka Padome pieļauj to, ka kods KN 8423 8150 attiecas uz svariem, kas neietilpst elektronisko svaru kategorijā.

224 Prasītāja arī atsauca uz datiem, kas izriet no Kopienas ražotāju, kuri ir iesnieguši sūdzību, veiktā tirgus pētījuma, saskaņā ar ko iepriekš minētais kods attiecas tikai uz 50 % no Ķīnas izcelsmes elektronisko svaru importa, uz kuru attiecas Apstrīdētā regula.

225 Prasītāja apstrīd Padomes uzskatu, ka visi savāktie pierādījumi norāda uz to, ka elektroniskie svāri tika eksportēti tikai no attiecīgajām valstīm. Prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Izmeklēšanas laikā dažādas puses sniedza tiešus pierādījumus tam, ka *Eurostat* nav uzticams avots elektronisko svaru importa apjoma noteikšanai. Otrkārt, attiecībā uz importu, uz ko attiecas kods KN 8423 8150, Prasītāja atzīmē, ka izmeklēšanā iesaistītie eksportētāji un importētāji eksportēja un importēja tikai elektroniskos svarus, tādēļ tie nevar pierādīt, ka atbilstoši šim kodam tika veikts arī citu preču imports. Treškārt, Prasītāja apgalvo, ka Komisijai bija zināms par tādu Ķīnas ražotāju esamību, kas ražo nevis elektroniskos, bet citus svarus. Tomēr, ņemot vērā to, ka šādi citi svāri nebija pakļauti izmeklēšanai, nevar tikt prezumēts, ka šie ražotāji-eksportētāji sadarbojās ar Komisiju izmeklēšanas ietvaros. Ceturtkārt, Prasītāja atzīmē, ka Ķīnas izcelsmes importa apjoms ir jānosaka, ņemot vērā pārbaudītos datus, kas attiecas uz trim ķīniešu eksportētājiem. Piektkārt, Prasītāja apgalvo, ka sūdzības pielikumā norādītie *Eurostat* dati, kas attiecas uz vidējām importa cenām, skaidri parāda, ka *Eurostat* vairāk nebija uzticams informācijas avots attiecībā uz Ķīnu. Prasītāja atzīmē, ka pastāvēja vairāki faktori, kas skaidri norādīja uz *Eurostat* datu izmantošanas nepiemērotību.

226 Visbeidzot, Prasītāja norāda, ka vairākās nesenās antidempinga procedūrās Padome apstrīdēja *Eurostat* statistikas piemērotību zaudējumu noteikšanai, jo KN kods, kurā ietilpa attiecīgā prece, ietvēra arī preces, uz kurām procedūra neattiecās. Prasītāja šajā sakarā atsauca uz 35. apsvērumu Padomes 2000. gada 17. oktobra Regulā (EK) Nr. 2313/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē

pagaidu maksājumu attiecībā uz dažu Indijas un Korejas Republikas izcelsmes krāsaino televizoru katodstaru lampu importu, kā arī izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Lietuvas, Malaizijas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes importu (OV L 267, 1. lpp.). Šādu pieeju apstiprina 1991. gada 27. novembra Tiesas spriedums lietā C-315/90 *Gimelec u.c./Komisija, Recueil*, I-5589. lpp., 13. un 14. punkts.

- 227 Padome neapstrīd to, ka kods KN 8423 8150 attiecas arī uz tādiem svāriem, kas neietilpst izmeklēšanā, un ka *Eurostat* nenosaka dalījumu starp dažādiem modeļiem, uz ko šis kods attiecas. Tomēr Padome atzīmē, ka visi savāktie pierādījumi, ieskaitot izmeklēšanā iesaistīto eksportētāju un importētāju iesniegtos pierādījumus, norāda uz to, ka no attiecīgajām valstīm tika eksportēti tikai elektroniskie svāri. Turklāt Padome apgalvo, ka Kopienas iestāžu rīcībā bija informācija ne vairāk kā par 50 % no kopējā importa, pateicoties tam, ka eksportētāju un jo īpaši Ķīnas eksportētāju vēlme sadarboties bija ļoti vāja. Taču tas fakts, ka pieejama bija tikai informācija par Ķīnas izcelsmes eksportu, neļauj secināt, ka Padome, pamatojot savu vērtējumu uz *Eurostat* sniegtajiem datiem, pārkāpa savu diskrecionāro varu.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 228 Prasītāja apgalvo, ka nosakot importa apjomu uz *Eurostat* statistikas pamata, vienlaicīgi zinot par faktu, ka kods KN 8423 8150 ietver ne tikai elektroniskos svarus, bet arī citas preces, Kopienas iestādes nepamatoja savus secinājumus attiecībā uz importa apjomu ar tiešiem pierādījumiem. Tādējādi Pirmās instances tiesa ierobežo savu pārbaudi attiecībā uz *Eurostat* datu izmantošanu importa apjoma noteikšanai ar šo specifisko aspektu.

- 229 Prasītāja šajā sakarā atsaucas uz spriedumu lietā *Gimelec u.c./Komisija* (13. un 14. punkts) iepriekš minētajā 226. punktā. Šajā lietā Tiesa nosprieda šādi:

“Komisija bija tiesīga balstīties uz datiem, kas izriet no tās veiktās izmeklēšanas, pat ja šie dati neatbilst Kopienas statistikai, uz kuru balstījās Prasītāji. Kā to norāda Komisija un ko šajā jautājumā prasītāji neapstrīd, Kopienas statistika nevar būt par pierādījumiem gadījumā, kad tā klasificē elektriskos motorus tarifu nodalījumā, kas ietver arī citas preces.

No tā izriet, ka Komisija noteica attiecīgo importa apjomu, saskaņā ar datiem, kas tai saprātīgi bija pieejami.”

- 230 No šīs judikatūras izriet, ka Kopienas iestādes nepieļauj acīmredzamu kļūdu vērtējumā gadījumā, kad tās balstās uz tādiem datiem, kas tām saprātīgi ir pieejami. No judikatūras izriet arī tas, ka Kopienas iestādes nesaista attiecīgo pušu atbildes gadījumā, kad to vēlme sadarboties izmeklēšanā ir vāja, un tādējādi viena vai divu attiecīgo uzņēmumu iesniegtie dati nevar tikt uzskatīti par nozīmīgiem (šajā sakarā skat. 1996. gada 11. jūlija Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-161/94 *Sinochem Heilongjiang/Padome*, *Recueil*, II-695. lpp., 65. punkts).

- 231 Šajā lietā Kopienas iestādes uzskata, ka, neskatoties uz faktu, ka kods KN 8423 8150 var ietvert ne tikai elektroniskos svarus, bet arī citas preces, tādas kā skaitļošanas svarus un pārbaudes svarus, šajā izmeklēšanā bija pieļaujams izmantot *Eurostat* datus attiecīgo valstu izcelsmes importa apjoma noteikšanai, jo izmeklēšanas gaitā Komisija nesaņēma nekādus pierādījumus tam, ka Kopienā tika importēti ne tikai attiecīgo valstu izcelsmes elektroniskie svāri, bet arī cita veida svāri.

232 Atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, Padome precizēja, ka Kopienas iestādes neizmantoja *Eurostat* datus kā tādus. Attiecībā uz Ķīnas izcelsmes importu 1995. un 1998. gadā un Izmeklēšanas laikā Komisija konstatēja, ka *Eurostat* norādītie apjomi ir pārmērīgi augsti un *Eurostat* norādītās cenas ir pārmērīgi zemas. Piemēram, attiecībā uz 1995. gadu *Eurostat* norādīja vidējo cenu EUR 7 par vienību. Tādējādi bija acīmredzami skaidrs, ka šīs cenas attiecas nevis uz nokomplektētiem elektroniskajiem svāriem, bet gan uz to sastāvdaļu importu. Tādēļ Komisija *Eurostat* datus korigēja. Padome uzskata, ka Komisijas korekcijas samazināja importa apjomus līdz ticamākam vienību līmenim, kas likās saprātīgi, ņemot vērā izmeklēšanā iesaistīto Ķīnas eksportētāju norādītos skaitļus, sadarbības līmeni no Ķīnas tirgus puses un sūdzību iesniegušās Kopienas ražošanas nozares vērtējumu. Tādēļ Komisija izmeklēšanai izmantoja Prasītājam 2000. gada 21. septembra informatīvajā vēstulē sniegtos datus. Turklāt Padome uzskata, ka Prasītāja zināja par sākotnējo *Eurostat* datu precizējumu un to neapstrīdēja. Tā vienkārši apgalvoja, ka Komisija nepierādīja to, ka *Eurostat* dati ietvēra tikai elektroniskos svarus, nevis kādas citas preces.

233 Savā atbildē Padome iesniedza Pirmās instances tiesai *Eurostat* datus, pamatojoties uz ko tika veiktas korekcijas. Ir jāatzīmē, ka šie skaitļi atšķiras no *Eurostat* datiem, ko Kopienas ražošanas nozare pievienoja savai sūdzībai. Šo atšķirību pamatojumam Padome tiesas sēdes laikā paskaidroja, ka *Eurostat* dati tiek pastāvīgi rediģēti, tādēļ *Eurostat* sākotnējie dati, kas tika izmantoti, Komisijai atrodoties izmeklēšanas noslēguma posmā, nav identiski ar datiem, kas bija pieejami sūdzības iesniegšanas brīdī.

234 No Padomes sniegtajiem *Eurostat* datiem izriet, ka Izmeklēšanas laikā Ķīnas izcelsmes importa apjoms bija 47 658 vienības. Taču skaitlis, ko Komisija izmantoja pēc korekciju veikšanas, bija 16 827 vienības. Turklāt Komisija nevis izmantoja skaitli 63 894 vienības, kas saskaņā ar *Eurostat* atbilst trīs attiecīgo valstu eksportam,

bet arī noteica zemāko skaitli 33 063 vienību apmērā. Līdzīgā veidā, attiecībā uz 1995. gadu *Eurostat* dati uzrāda Ķīnas izcelsmes importu 21 289 vienību apmērā, taču Komisija izmantoja skaitli 3 456 vienības, un, lai gan *Eurostat* ieguva trīs attiecīgo valstu izcelsmes importa kopējo skaitli 32 686 vienības, Komisija aprēķināja šo kopējo skaitli 14 853 vienību apmērā.

- 235 No Apstrīdētās regulas 63., 70. un 71. apsvēruma izriet, ka *Eurostat* sniegtie dati tika izmantoti Kopienas patēriņa, importa apjoma un tādējādi tirgus daļas novērtēšanai. Saskaņā ar Padomes paskaidrojumiem, no koriģētajiem datiem izriet, ka Izmeklēšanas laikā kopējais importa apjoms bija 33 063 vienības.
- 236 Tomēr no Apstrīdētās regulas 105. apsvēruma izriet, ka Izmeklēšanas laikā tie ražotāji-eksportētāji, kas sadarbojās šajā izmeklēšanā, eksportēja Kopienā gandrīz 15 000 vienības, 97 % no kurām ietilpa tirgus zemākajā segmentā.
- 237 Attiecīgi ir jāatzīmē, ka pastāv nozīmīgas atšķirības starp ražotāju-eksportētāju, kas sadarbojas izmeklēšanā, datiem un koriģētajiem *Eurostat* datiem. Padome šajā sakarā norāda uz eksportētāju, jo īpaši Ķīnas eksportētāju, zemu sadarbības līmeni. Tiesas sēdē tā precizēja, ka saskaņā ar Ķīnas svaru ražotāju asociācijas ziņojumu, ko Padome nelūdza pievienot lietai, tirgus ir sadalīts starp piecpadsmit sabiedrībām. No šīm piecpadsmit sabiedrībām tikai trīs sadarbojās izmeklēšanā. Padome uzskata, ka daudzas no šīm sabiedrībām tādējādi nesadarbojās izmeklēšanas procedūrā un, ņemot vērā *Eurostat* datus, kas parāda starpību starp faktiski konstatēto un reģistrēto pārdošanu, Kopienas iestādēm ir pamatoti iemesli domāt, ka daudzas no šīm sabiedrībām veica eksportu un nesadarbojās izmeklēšanā.

238 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Pamatregulas 18. pantu, sadarbības neesamības gadījumā, "pamatojoties uz pieejamajiem faktiem", var izdarīt secinājumus, kas ir jāpārbauda, ja iespējams, salīdzinot ar citu pieejamu neatkarīgu avotu sniegto informāciju, piemēram, ar importa oficiālu statistiku.

239 Tāpat ir jāatzīmē, ka šajā lietā, kā tas izriet no Apstrīdētās regulas 5. apsvēruma, visi ražotāji-eksportētāji, izņemot vienu Taizemes ražotāju-eksportētāju un ieskaitot trīs Ķīnas sabiedrības, kurus Kopienas ražošanas nozares ražotāji norādīja savā sūdzībā, faktiski sadarbojās izmeklēšanā. Taču fakts, ka Kopienas ražošanas nozare savā sūdzībā norādīja tikai trīs Ķīnas sabiedrības nenozīmē to, ka tirgū nebija citu Ķīnas ražotāju-eksportētāju. Attiecīgi, Kopienas iestādēm tādējādi nevar pārņemt, ka tās uzskatīja, ka noteikti ražotāji-eksportētāji nesadarbojās izmeklēšanā. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka tiesas sēdes laikā Prasītāja apstiprināja to, ka Ķīnas svaru ražotāju asociācijas ziņojums tika pievienots Komisijas anketas atbildēm. Taču lietā šāda ziņojuma nav. Atbildot uz anketu attiecībā uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu, Prasītāja minēja sešus elektronisko svaru galvenos ražotājus, ieskaitot trīs sabiedrības, kas sadarbojās izmeklēšanā.

240 Kas attiecas uz Prasītājas argumentu, ka attiecīgais KN kods attiecas ne tikai uz elektroniskajiem svāriem, bet arī uz citām precēm, tad ir jāatgādina, ka Komisija pamatoti koriģēja *Eurostat* datus, uzskatot, ka saskaņā ar šo kodu tika importētas citas preces (tas ir, šajā lietā, rezerves daļas), un rezultātā ieguva skaitli 33 063 vienības. Pēc tam Kopienas iestādes nesaņēma nekādu īpašu informāciju par to, ka arī šis skaitlis ietver sevī ne tikai elektronisko svaru, bet arī citu preču importu. Turklāt Prasītāja neiesniedza pat vismazākos pierādījumus par šādu faktu. Šajos apstākļos Komisijai bija tiesības uzskatīt, ka, lai gan attiecīgais kods attiecās uz citām precēm, skaitlis 33 063 vienības nozīmēja vienīgi elektronisko svaru importu.

Šajā sakarā ir jāatzīmē Kopienas iestāžu plašu diskrecionārā vara un fakts, kā tas ir norādīts iepriekš minētajā 119. punktā, ka to pierādījumu iesniegšana, kuri ļautu Pirmās instances tiesai konstatēt, ka Padome pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir Prasītājas pienākums. Taču Prasītāja šādus pierādījumus nav iesniegusi.

- 241 Saskaņā ar šīs lietas apstākļiem ir jāsecina, ka Kopienas iestādes nav pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izmantojot koriģētus *Eurostat* datus, lai novērtētu patēriņu Kopienā un noteiktu attiecīgo valstu izcelsmes importa kopējo apjomu un Kopienas un importētāju tirgus daļas.
- 242 Attiecīgi, otrā pamata piektā daļa nevar tikt apmierināta. Tādējādi otrais pamats kopumā ir jānoraida.

C — Par trešo pamatu — Pamatregulas 3. panta 6. punkta pārkāpumu

1. *Ievads*

- 243 Prasītāja apgalvo, ka Padome pārkāpa Pamatregulas 3. panta 6. punktu, pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot cēlonisko sakaru.

244 Apstrīdētā regula apskata cēlonisko sakaru 98.–116. apsvērumā. 115. un 116. apsvērumā ir izdarīti šādi secinājumi:

“Ņemot vērā sakrītību laikā starp konstatēto cenu samazinājumu un ievērojamo tirgus daļu, ko bija ieguvuši dempinga ievēdumi no attiecīgajām valstīm, no vienas puses, un Kopienas ražošanas nozares atbilstošās tirgus daļas zaudējumu un tās pārdošanas cenu samazināšanos, no otras puses, tika secināts, ka dempinga ievēdumi no attiecīgajām valstīm Kopienas ražošanas nozarei radījuši būtiskus materiālus zaudējumus.

Tāpēc tika secināts, ka dempinga ievēdumi no attiecīgajām valstīm Kopienas ražošanas nozarei ir radījuši būtiskus materiālus zaudējumus. Pat ja ir citi faktori, kas iespējams tos ir veicinājuši, tie nav tādi, lai atceltu cēlonisko sakaru starp ievēdumu dempingu un zaudējumiem, kas radušies Kopienas ražošanas nozarei.”

245 Prasītāja izvirza vairākus argumentus trešā pamata atbalstam. Šie argumenti galvenokārt ir tie paši, kas tika pārbaudīti saistībā ar zaudējumu noteikšanu otrā pamata ietvaros. Tādējādi nepieciešamības gadījumā tiks veiktas atsaucis uz iepriekš minētajiem punktiem. Prasītājas argumentāciju var sadalīt četrās daļās.

2. *Pirmā daļa — par rentabilitāti*

a) Lietas dalībnieku argumenti

246 Prasītāja norāda uz Kopienas ražošanas nozares rentabilitātes ievērojamu pieaugumu starp 1995. gadu un Izmeklēšanas laiku kā uz pierādījumu tam, ka preču, kas veido dempinga objektu, importam nebija ietekmes. Padomes Apstrīdētās regulas

102. punktā norādītais apgalvojums, ka tas “viss negatīvi ietekmēja Kopienas ražošanas nozares rentabilitāti”, ir pretrunā ar Apstrīdētās regulas 84. punktā norādītajiem datiem, kas precizē, ka “peļņa no visu segmentu elektronisko svaru apgrozījuma salīdzinājumā ar nelielo peļņu 1995. gadā pieauga, sasniedzot apmēram 10 %”.

²⁴⁷ Padome apstrīd Prasītājas argumentus.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

²⁴⁸ Ir pietiekami konstatēt, ka Prasītāja nav ievērojusi EUR ieviešanas seku ietekmi. Ir jāizdara atsauce uz iepriekš minēto 199.–202. punktu, kurā ir parādīts, ka šis arguments, kas ir vairāk saistīts ar zaudējumiem nevis ar cēlonisko sakaru, nav pamatots.

3. *Otrā daļa — par pārdošanas cenu izmaiņām*

a) Lietas dalībnieku argumenti

²⁴⁹ Prasītāja apgalvo, ka augstākā un vidējā segmenta elektronisko svaru cenu samazināšanās pamatā nav attiecīgo valstu imports. No Padomes secinājumiem izriet, ka vidējā un augstākā segmenta elektronisko svaru imports Kopienā bija nenozīmīgs. Taču Padome nepārbaudīja un neizskaidroja to, ka vidējā segmenta

cenās samazinājās pat vairāk nekā zemākā segmenta cenās, un augstākā segmenta cenās arī samazinājās gandrīz salīdzināmā proporcijā.

250 Prasītāja uzskata, ka cenu samazināšanos radija klasiskā parādība, saskaņā ar ko elektronisko preču cenai ir dabiska tendence samazināties tehnoloģiskā progresa gaitā. Tātad Kopienas iestādes, novērtējot importa ietekmi uz vidējā un augstākā segmenta elektronisko svaru cenu izmaiņām, nepārbaudīja šo segmentu ražošanas izmaksu izmaiņas. Turklāt Prasītāja uzskata, ka atsauce uz savstarpējās ietekmes efektu neattiecas uz lietu. Prasītāja apgalvo, ka vidējā un augstākā segmenta elektronisko svaru cenu samazināšanās neizraisīja šo segmentu rentabilitātes samazināšanos. Tieši pretēji, tā uzskata, ka rentabilitāte paaugstinājās.

251 Turklāt Prasītāja norāda, ka Kopienas iestādes pienācīgi neņēma vērā faktu, ka cenās samazinājās sakarā ar vairumpatērētāju parādīšanos, kas izraisīja pirkspējas izmaiņas. Prasītāja uzskata, ka kļūda vērtējumā izriet no fakta, ka Kopienas iestādes ņēma vērā tādu sabiedrību struktūru izmaiņas un/vai to apvienošanos, kuras nepieder Kopienas ražošanas nozarei. Tādējādi Kopienas iestādes neiesniedza pierādījumus tam, ka lielveikalu ķēžu pirkspējas palielināšanās nevarēja radīt Apstrīdētās regulas 113. un 114. pantā minētos būtiskus zaudējumus.

252 Turklāt Prasītāja apgalvo, ka lai noteiktu to, ka norādītā cenu samazināšanās katrā no trim elektronisko svaru kategorijām faktiski rada būtiskus zaudējumus attiecībā uz līdzīgu precī, ir nepieciešams parādīt šīs cenās samazināšanās ietekmi uz rentabilitāti katrā no šīm trim kategorijām. Prasītāja atzīmē, ka Kopienas ražošanas nozare uzrādīja nozīmīgu peļņu, un ka gadījumā kad peļņa ir pietiekamā līmenī, neskatoties uz pārdošanas cenu samazināšanos, nepastāv importa radīti būtiski zaudējumi. Prasītāja uzskata, ka oligopolistiskā peļņa, ko guva Kopienas ražotāji, importa konkurences dēļ varēja samazināties.

253 Padome apstrīd Prasītājas argumentus.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 254 Attiecībā uz Prasītājas argumentu, ka Kopienas iestādes neņēma vērā produktivitātes paaugstināšanās ietekmi uz pārdošanas cenu, ir pietiekami atzīmēt, ka šāds jautājums jau tika apskatīts iepriekš minētajā 198. punktā, kurā tika konstatēts, ka šis arguments neattiecas uz lietu. Iepriekš minētajā 198. punktā tika apskatīts arī apgalvojums, ka augstākā un vidējā segmenta elektronisko svaru paraugu cenu pazemināšanās ir notikusi būtiskas ražošanas izmaksu samazināšanās dēļ. Kas attiecas uz savstarpējās ietekmes efektu, kurš ir aprakstīts Apstrīdētās regulas 88. apsvērumā un saskaņā ar ko “[..] cenu pazemināšanās ievedumu dempinga dēļ bija jūtama arī tirgus vidējā un augstākajā segmentā, jo vienas preču kategorijas cenas ietekmē citus tirgus segmentus”, ir jāatzīmē, ka Prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas atspēkotu Padomes analīzi. Turklāt, kā tas izriet no Apstrīdētās regulas 114. apsvēruma, Kopienas iestādes pārbaudīja produktivitātes paaugstināšanās ietekmi uz cenām citu faktoru pārbaudes ietvaros. Prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā Kopienas iestādes pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka produktivitātes uzlabošanās nepārtrauca attiecīgo cēlonisko sakaru.
- 255 Turklāt attiecībā uz pretenziju par lielo izmantotāju parādīšanos ir jāatzīmē, ka Padome šo faktoru pārbaudīja, ko Prasītāja atzīst pati. Apstrīdētās regulas 113. punkts nosaka:

“Visā Kopienā tirgus daļa, kas attiecināma uz vairumpatērētājiem (lielveikalu ķēdes), ir ievērojami palielinājusies, turpretim mazāko izmantotāju skaits ir samazinājies. Šī pārmaiņa vispārēji stiprinājusi izmantotāju nozares pirkjspēju, un iespējams, ka tā nedaudz ietekmējusi vidējo cenu pazemināšanos.”

256 Apstrīdētās regulas 114. punktā Padome konstatē:

“Kā minēts 59. apsvērumā, arī pašā Kopienas ražošanas nozares struktūrā notikušas būtiskas pārmaiņas attiecīgajā laika posmā. Uzņēmēj sabiedrību skaita samazināšana un produktivitātes pieaugums (skatīt [..] 90. apsvērumu) bija paredzēts tam, lai pielāgotos tādām tirgus pārmaiņām. Tāpēc tika secināts, ka konkurence iekšējā tirgū sakarā ar pārmaiņām Kopienas mazumtirdzniecības struktūrā nepārtrauca cēlonisko sakaru starp ievadumu dempingu un zaudējumiem, kas bija radušies Kopienas ražošanas nozarei.”

257 Tādējādi šajā lietā Padome pārbaudīja vairumpatērētāju parādīšanos. Turklāt, apgalvojot to, ka kļūda vērtējumā izriet no fakta, ka Kopienas iestādes ņēma vērā tādu sabiedrību struktūras izmaiņas un/vai to apvienošanas, kuras nepieder Kopienas ražošanas nozarei, Prasītāja kļūdaini interpretē “Kopienas ražošanas nozares” jēdzienu. Tā uzskata, ka šis jēdziens ietver tikai izmeklēšanā iesaistītos ražotājus. Tomēr atbilstoši Pamatregulas 4. panta 1. punktam ar terminu “Kopienas ražošanas nozare” saprot līdzīgu preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru saražoto līdzīgo preču kopējais apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā.

258 Attiecībā uz Prasītājas pretenziju par to, ka Kopienas iestādēm bija jāparāda cenas samazināšanās ietekme uz rentabilitāti katrā no trim kategorijām, ir jāizdara atsauce uz iepriekš minēto 127.–131. punktu. Ir pietiekami konstatēt, kā to norāda Padome, ka Kopienas iestādēm nav uzliktas nekādas saistības veikt atsevišķu katra preces segmenta zaudējumu un cēloniskā sakara analīzi. No Apstrīdētās regulas 84. apsvēruma izriet, ka zemākā segmenta paraugiem, kas pārstāv 97 % no visa importa, bija īpaši nozīmīgas sekas, jo izmeklēšanas laikā Kopienas ražošanas nozare šajā segmentā cieta būtiskus zaudējumus.

259 Šajos apstākļos ir jāatzīst, ka nav pierādīts, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

4. *Trešā daļa — par cenu pazemināšanās aprēķinu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

260 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes aprēķināja cenu pazemināšanos tikai zemākā segmenta elektronisko svaru paraugiem un ka šī fakta dēļ Kopienas iestāžu secinājumi par cēlonisko sakaru nav atbilstoši līdzīgas preces definīcijai.

261 Padome apstrīd Prasītājas argumentus.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

262 Apstrīdētās regulas 73. apsvēruma nosaka:

“Lielākā daļa paraugu, ko Kopienā pārdeva ražotāji-eksportētāji, kas sadarbojās izmeklēšanā, pieder zemākajam tirgus segmentam (vairāk par 97 % no apjoma). Veiktie aprēķini tādējādi neietver mazāku skaitu augstākā un vidējā segmenta modeļu, jo tie tika uzskatīti par nereprezentatīviem.” [Neoficiāls tulkojums]

- 263 Komisija 2000. gada 21. septembra informatīvajā dokumentā paskaidroja, ka "godīga salīdzinājuma veikšanas nolūkā cenu pazemināšanās starpība un preces izdevumu, kas ir palielināti par saprātīgu peļņu, starpība tika aprēķināta, izmantojot līdzīgus zemākā segmenta paraugus, ko ražo un pārdod Kopienas ražošanas nozare". Ievērojot, ka zemākā segmenta paraugi veido 97 % no kopējā attiecīgo valstu importa, ir jāsecina, ka Kopienas iestādes varēja aprēķināt cenu pazemināšanos tikai zemākajam segmentam, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Turklāt ir jākonstatē, ka Prasītājas izcelsmes imports ietilpst zemākajā segmentā, un ka šī fakta dēļ cenu pazemināšanos citos segmentos attiecībā uz Prasītāju varēja neaprēķināt.
- 264 Tādējādi šis arguments ir nepamatots.

5. *Ceturtdā daļa — par tirgus daļu*

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 265 Prasītāja apšaubā datus attiecībā uz tirgus daļas izmaiņām. Tā uzskata, ka tirgus daļas un importa apjoma izmaiņas bija jāanalizē absolūtos skaitļos. Pirmkārt, tā apgalvo, ka attiecīgo valstu izcelsmes importa apjoma pieaugums neietekmēja Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjomu, un, otrkārt, ka šī importa apjoms, sākot ar 1997. gadu, samazinājās. Prasītāja norāda uz faktu, ka Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoma izmaiņas bija ļoti labvēlīgas. Turklāt citu Kopienā darbojošos tirgus dalībnieku nozīme Kopienas tirgū bija svarīgāka. Papildus Prasītāja atzīmē to, ka Kopienas iestādes neņēma vērā faktu, ka importētās preces tika patērētas progresīvi, un tādējādi patēriņa dati ir neprecīzi. Prasītāja atzīmē, ka, balstoties uz Kopienas iestāžu sniegtajiem datiem, tā parādīja, ka attiecīgo valstu

izcelsmes elektronisko svaru imports pieauga mazāk nekā to patēriņš, un ka šī importa tirgus daļa starp 1996. gadu un Izmeklēšanas laiku samazinājās. Prasītāja apgalvo, ka Kopienas ražošanas nozares izcelsmes preču pārdošanas apjoms turpretim pieauga un šīs nozares tirgus daļa palika nemainīga.

266 Padome apgalvo, ka tirgus daļa pēc definīcijas ir relatīvs jēdziens, kas balstīts uz salīdzinājumu starp pārdošanu un patēriņu. Padome uzskata, ka Kopienas ražošanas nozares pārdošanas pieaugums absolūtos skaitļos notika, pateicoties EUR ieviešanas sekām. Attiecībā uz Prasītājas piezīmi, ka attiecīgo valstu importa būtiskākais pieaugums notika starp 1995. un 1996. gadu, Padome norāda, ka tas notika krājumu veidošanas efekta ietekmē, un ka 1996. gadā veiktais imports netika patērēts nekavējoties pēc tā ieviešanas Kopienā. Tā atzīmē, ka, neskatoties uz krājumu veidošanas faktu, imports nesamazinājās, un ka tas pierāda importa par dempinga cenām spēju iekļūt Kopienas tirgū.

267 Turklāt Padome apstrīd apgalvojumu, ka zaudējumus faktiski radīja citi Kopienas ražotāji, kas neatbalstīja sūdzību. Tā norāda, ka divi no citiem svarīgākajiem ražotājiem sākumā atbalstīja sūdzību, un lielā ar Ķīnas ražotāju saistītā sabiedrība *Mettler Toledo* nevarēja sekmēt zaudējumu rašanos, jo tās cenas bija godīgi noteiktas.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

268 Apstrīdētās regulas 81. apsvērumā Padome norāda uz šādiem pierādījumiem:

“Uz Kopienas ražošanas nozari attiecināmā Kopienas tirgus daļa (visu segmentu elektroniskie svāri) samazinājās no 26,1 % 1995. gadā līdz 24,9 % Izmeklēšanas laika

posmā, piemēram, tā samazinājās par 4,6 %. Turpretim zemākā segmenta svaru tirgus daļa, kas attiecināma uz Kopienas ražošanas nozari, samazinājās no 21,8 % 1995. gadā līdz 17,1 % Izmeklēšanas laika posmā, tas ir, 22 % samazinājums.”

269 Atbilstoši Apstrīdētās regulas 100. apsvērumam:

“Attiecīgajā laika posmā patēriņš Kopienas tirgū palielinājās par 35 %. Tomēr Kopienas ražošanas nozares pārdevumi palielinājās tikai par 29 %; tajā pašā laikā ievedumi [imports] no attiecīgajām valstīm palielinājās par 123 %.”

270 Visbeidzot, Apstrīdētās regulas 101. apsvērumā ir konstatēts:

“Kā paskaidrots 81. apsvērumā, Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa attiecīgajā laika posmā samazinājās par 4,6 %. Turpretī tirgus daļa ievedumiem no attiecīgajām valstīm tajā pašā laika posmā palielinājās no 9,2 % līdz 15,1 %.”

271 Prasītāja, pamatojoties uz 2000. gada 21. septembra informatīvajā dokumentā un Apstrīdētajā regulā esošajiem skaitļiem, prasības pieteikumā norādīja trīs tabulas attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjomu absolūtos skaitļos, kā arī Kopienas ražošanas nozares un attiecīgo valstu tirgus daļām. Ir jāizveido jauna tabula, kas ir norādīta turpmāk un ietver šo trīs tabulu informāciju, kā arī katra datu tipa procentuālas izmaiņas. Šāda tabula ir nepieciešama, ņemot vērā faktu, ka nav jāatspoguļo *CAS Corp.* izcelsmes imports, kas netika veikts par dempinga cenām.

	1995	1996	1997	1998	IL	Izmaiņas %
Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Patēriņš Kopienā	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Citu Kopienas tirgus dalībnieku pārdošanas apjoms	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Imports kopā	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Ķīnas, Dienvidkorejas un Taizemes izcelsmes imports kopā *	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Ķīnas, Dienvidkorejas un Taizemes tirgus daļa *	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Cits imports	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	- 6

* Otrajā rindā ir atspoguļots stāvoklis bez *CAS Corp.* izcelsmes importa.

272 Prasītāja ar šo datu palīdzību mēģina parādīt, ka Izmeklēšanas laikā Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms pastāvīgi un būtiski pieauga, un ja Kopienas ražošanas nozare arī zaudēja kādu sava tirgus daļu relatīvajos skaitļos, šī zaudējuma pamatā nevarēja būt attiecīgo valstu imports, kuras pašas cieta zaudējumus attiecībā uz tirgus daļu.

273 Ir jāatzīmē, ka Prasītājas argumentācijai nevar piekrist. Pārdošanas apjoma pārbaudi salīdzinājumā ar patēriņu Kopienā nevar izteikt absolūtos skaitļos, jo tirgus daļa ir relatīvs un procentos izteikts jēdziens. No iepriekš minētajiem datiem izriet, ka Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa 1995. gadā bija 26,1 % un Izmeklēšanas laikā — 24,9 %, kas parāda relatīvu samazināšanos par 4,6 %. Importa par dempinga

cenām tirgus daļa 1995. gadā bija 7,0 % un Izmeklēšanas laikā — 13,4 %, kas parāda relatīvu pieaugumu par 91 %.

274 No vienas puses, ir jāatzīmē, ka tirgus daļa 13,4 % var tikt uzskatīta par pietiekami svarīgu, lai varētu norādīt, ka attiecīgo valstu izcelsmes importam var būt sekas, kas rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei (šajā sakarā skat. 2000. gada 30. marta Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-51/96 *Miwon*/Padome, *Recueil*, II-1841. lpp., 106. punkts). Lai gan Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoms Izmeklēšanas laikā pieauga par 29 %, šis pieaugums proporcionāli neatbilst patēriņa pieaugumam, kas tajā pašā laikā bija 35 %. No šiem skaitļiem skaidri izriet, ka Kopienas ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās, kā to norāda Padome. Attiecīgo valstu elektronisko svaru imports Izmeklēšanas laikā tāpat pieauga aptuveni par 159 %. Prasītāja kļūdaini apgalvo, ka citiem tirgus dalībniekiem Kopienas tirgū ir vissvarīgākā loma. To pārdošanas apjoms tajā pašā laikā pieauga tikai par 29 %.

275 Turklāt attiecībā uz Prasītājas argumentu par to, ka ja 1996. gads tiktu salīdzināts ar Izmeklēšanas laiku, tad rezultāts būtu bijis atšķirīgs, proti, būtu redzama importa par dempinga cenām tirgus daļas samazināšanās par 4 %, ir jāatzīmē — pat ja varētu uzskatīt, ka attiecīgo valstu izcelsmes importa tirgus daļa samazinājās, tad, uzskatot 1996. gadu par perioda sākumu, ir jākonstatē, ka šī importa tirgus daļa, kas Izmeklēšanas laikā ir 13,4 %, saglabājas kā nozīmīga (šajā sakarā skat. 274. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Miwon*/Padome, 106. punkts).

276 Turklāt ir jāatzīmē, ka rezultāts mainās atkarībā no datu pārbaudei izvēlētā perioda. Šajā lietā tika noteikts, ka analīzes laiks ietver periodu starp 1995. gadu un izmeklēšanas beigām, tas ir, 1999. gadu. Kā to norāda Padome, vislabākie un visuzticamākie dati patēriņa parametra un, plašākā nozīmē, tirgus daļu noteikšanai ir

vīspārējie dati, kas attiecas uz visu Pārbaudes laiku. Ir jāpiekrīt Padomes secinājumam, ka šie dati apstiprina, ka vienlaikus pastāv acīmredzama Kopienas ražošanas tirgus daļu zaudēšana un importa par dempinga cenām tirgus daļu iegūšana, kam ir nozīme no cēloniskā sakara viedokļa.

277 Šajā sakarā ir arī jāatzīmē, ka tā perioda izvēlē, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu zaudējumus antidempinga procedūras ietvaros, Kopienas iestādēm ir plaša diskrecionārā vara (1991. gada 7. maija Tiesas spriedums lietā *C-69/89 Nakajima/Padome*, *Recueil*, I-2069. lpp., 86. punkts.). Šajā lietā Prasītāja neapstrīdēja Pārbaudes laika noteikšanu kā tādu un tā nav pierādījusi, ka Kopienas iestādes pārsniedza savu diskrecionāro varu, zaudējumu noteikšanai ņemot vērā laiku starp 1995. gadu līdz izmeklēšanas laika beigām.

278 Šajos apstākļos trešā pamata ceturto daļu nevar apmierināt.

279 No visa iepriekš minētā izriet, ka Prasītāja nav pierādījusi, ka Kopienas iestādes pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot cēloniskā sakara analīzi. Tādēļ tās nav pārkāpušas Pamatregulas 3. panta 6. punktu.

280 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida.

D — Par ceturto pamatu — Pamatregulā noteikto procedūras noteikumu pārkāpumu

281 Ceturtais pamats būtībā ietver trīs daļas, kas attiecas uz procedūras pārkāpumiem.

1. Pirmā daļa — par Pamatregulas 20. panta 4. punkta pārkāpumu

a) Lietas dalībnieku argumenti

282 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes pārkāpa Pamatregulas 20. panta 4. punktu, jo Komisija tai nedarīja zināmus dažus faktus un apsvērumus, uz kuru pamata bija paredzēts ieteikt Padomei galīgo pasākumu ieviešanu.

283 Neņemot vērā Prasītājas papildu informācijas pieprasījumu, Komisija neatbildēja uz 2000. gada 29. septembra Prasītājas faksa ziņojumā norādītajiem jautājumiem Nr. 2, 3, 4, 6, 10, 11 un 12 un tādējādi neļāva tai efektīvi aizstāvēt savas intereses. Prasītāja uzskata, ka no Komisijas atbildēm attiecībā uz katru no jautājumiem par izmeklēšanas secinājumiem izriet, ka Kopienas iestādes tieši atteicās sniegt Prasītājai informāciju un traucēja tai izmantot tiesības uz aizstāvēšanos.

284 Padome apgalvo, ka Komisijai ir pienākums paziņot tādus būtiskus faktus un apsvērumus, uz kuru pamata bija paredzēts ieteikt Padomei galīgo pasākumu

ieviešanu, ciktāl šī informācija attiecas uz pušu savu interešu aizsardzību. Pusei, kas uzskata šo informāciju par nepietiekamu, ir jāpieprasa Komisijai sniegt skaidrojumu. Ja Komisija atbild uz papildu informācijas pieprasījumu, bet minētā puse uzskata šo atbildi par nepietiekamu, tai tas ir skaidri jānorāda. Turklāt Padome atzīmē, ka Komisijas iesaistītās puses pieprasītās informācijas nesniegšana pati par sevi neizraisa pieņemto pasākumu atcelšanu, jo attiecīgajai pusei ir jāpierāda, ka tās spēja efektīvi aizstāvēt savas intereses ir traucēta.

- 285 Padome norāda, ka Prasītājas apgalvojumi nav pamatoti, jo tā nav paskaidrojusi, kādēļ tā nevarēja efektīvi aizstāvēt savas intereses, un tādējādi tie nav pieņemami. Papildus Padome norāda, ka Komisija uz šiem jautājumiem atbildēja pienācīgi un adekvāti. Turklāt Padome norāda, ka Prasītājas atbildes rakstā norādītie paskaidrojumi neattiecas uz lietu un lielākoties nav pieņemami, jo tie ietver jaunus faktiskus apgalvojumus, kam bija jābūt iesniegtiem Pirmās instances tiesā prasības pieteikumā.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

- 286 Vispirms, kas attiecas uz norādīto šīs ceturtā pamata pirmās daļas nepieņemamību, tad ir pietiekami konstatēt, ka Prasītājas apgalvojumi atbilst Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 2. punkta prasībām un tādējādi tie ir pieņemami.

- 287 Ar Pamatregulas 20. panta 4. punktu Komisijai uzlikto saistību informēt antidempinga procedūrā iesaistītos uzņēmumus par faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt Padomei galīgo pasākumu ieviešanu, mērķis ir garantēt uzņēmuma, kas ir iesaistīts šādā procedūrā, tiesību uz aizstāvēšanos

ievērošanu (2002. gada 21. novembra Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-88/98 *Kundan un Tata/Padome, Recueil*, II-4897. lpp., 131. punkts). Šī daļa, kas attiecas uz minētā noteikuma pārkāpumu, ir tādējādi būtībā jāinterpretē kā apgalvojums par Prasītājas tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu administratīvajā procesā, ko noslēdza Apstrīdētās regulas pieņemšana.

288 Vispirms ir jāatzīmē, ka tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas princips ir fundamentāls Kopieniu tiesību princips (1991. gada 27. jūnija Tiesas spriedums lietā C-49/88 *Al-Jubail Fertilizer un Saudi Arabian Fertilizer/Padome, Recueil*, I-3187. lpp., 15. punkts; Pirmās instances tiesas 1997. gada 18. decembra spriedums apvienotajās lietās T-159/94 un T-160/94 *Ajinomoto un NutraSweet/Padome, Recueil*, II-2461. lpp., 81. punkts, un 1998. gada 19. novembra spriedums lietā T-147/97 *Champion Stationery u.c./Padome, Recueil*, II-4137. lpp., 55. punkts).

289 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru un atbilstoši tiesību uz aizstāvēšanos ievērošanas principam uzņēmumiem, kas iesaistīti izmeklēšanas procesā pirms galīgo antidempinga maksājumu piemērošanas, administratīvajā procesā ir jāatrodas tādā stāvoklī, lai tie varētu efektīvi ziņot par savu viedokli attiecībā uz noteiktu faktu un apstākļu esamību un pareizību un pierādījumiem, ko Komisija sniedz savu apgalvojumu par dempinga prakses un tās izraisīto Kopienas ražošanas nozares zaudējumu esamību atbalstam (skat. 288. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Al-Jubail Fertilizer un Saudi Arabian Fertilizer/Padome*, 17. punkts; 288. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Ajinomoto un NutraSweet/Padome*, 83. punkts; 288. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Champion Stationery u.c./Padome*, 55. punkts, un 287. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Kundan un Tata/Padome*, 132. punkts).

290 Šīs prasības ir noteiktas Pamatregulas 20. pantā. Pamatregulas 20. pantā 1. un 2. punkts nosaka, ka Komisijai ir pienākums ziņot, jo īpaši preces, kas ir antidempinga izmeklēšanas objekts, eksportētājam, galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt Padomei galīgo pasākumu ieviešanu. Pamatregulas 20. panta 4. punkts nosaka, ka informācijas galīgo nodošanu atklātībai sniedz rakstveidā. To sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas

priekšlikuma par galīgo rīcību, ievērojot Pamatregulas 9. pantu, iesniegšanas. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par noteiktiem faktiem vai apsvērumiem, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neierobežo turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz atšķirīgiem faktiem vai apsvērumiem, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrāk.

- 291 Saskaņā ar Padomes 1988. gada 11. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2423/88 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidēto importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas Kopienas dalībvalstis (OV L 209, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Agrākā pamatregula”), Kopienas iestāžu sniegtās informācijas pietiekamība ir jānovērtē, ņemot vērā to, cik detalizēts ir informācijas pieprasījums (šajā sakarā skat. 288. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Ajinomoto* un *NutraSweet*/Padome, 93. punkts).
- 292 Turklāt galīgās informācijas, kas ļauj attiecīgām pusēm efektīvi darīt zināmu savu viedokli administratīvajā procesā, nepilnīgums padara regulu, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus, par nelikumīgu tikai tad, ja šī pārkāpuma dēļ šīs puses nebija spējīgas efektīvi aizstāvēt savas intereses (288. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Champion Stationery* u.c./Padome, 55., 73., 81.–84. punkts).
- 293 Tādējādi, ņemot vērā šos principus, ir jāpārbauda, vai Prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos izmeklēšanas procesa gaitā tika pārkāptas.
- 294 Šajā lietā 2000. gada 21. septembrī Komisija nodeva Prasītājai informatīvo dokumentu attiecībā uz faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā paredzēja ieteikt galīgo pasākumu 13,1 % apmērā ieviešanu Prasītājas ražotajiem elektroniskajiem svariem. Prasītājai noteiktais apsvērumu sniegšanas termiņš bija 2000. gada

11. oktobris. Ar 2000. gada 29. septembra faksa ziņojumu Prasītāja lūdza Komisijai papildu informāciju. Komisija uz to atbildēja ar divām dažādām vēstulēm, kas ir datētas ar 2000. gada 29. septembri (par jautājumiem, kas ir saistīti ar dempingu) un 2000. gada 4. oktobri (par jautājumiem, saistītiem ar zaudējumiem un cēlonisko sakaru). Ar 2000. gada 4. oktobra faksa ziņojumu, kas tika nosūtīts agrāk par Komisijas tās pašas dienas vēstuli, Prasītāja lūdza pagarināt tai noteikto apsvērumu sniegšanas termiņu. Ar 2000. gada 5. oktobra faksa ziņojumu Komisija lūgumu noraidīja. Ar 2000. gada 10. oktobra vēstuli Prasītāja sniedza savus apsvērumus attiecībā uz dempingu, zaudējumiem un cēlonisko sakaru. 2000. gada 11. oktobrī Komisija atbildēja uz 2000. gada 10. oktobra vēstuli attiecībā uz dažiem ar dempingu saistītajiem jautājumiem. Proti, šoreiz tā atzina Prasītājas argumentus attiecībā uz pārdevēju algām un dempinga starpības samazināšanu no 13,1 % uz 12,8 %. Visbeidzot, 2000. gada 23. oktobrī Komisija sniedza atlikušos 2000. gada 10. oktobra vēstules komentārus.

295 Lai novērtētu, vai Prasītāja bija spējīga efektīvi aizstāvēt savas intereses, ir jāpārbauda Komisijas atbildes uz katru jautājumu, par kuru tiek apgalvots, ka tā nesniedza pietiekamu atbildi.

296 Ar 2. jautājumu Prasītāja, "lai varētu komentēt normālas vērtības un eksporta cenas salīdzināšanas iespēju", lūdza paziņot, "[...] kādas korekcijas [tika] piemērotas Indonēzijas ražotāja eksporta cenām un pārdošanas cenām iekšējā tirgū".

297 2000. gada 21. septembra informatīvajā dokumentā (pielikums A, 2.c punkts) Komisija sniedza šādu salīdzinājuma skaidrojumu:

"Mēs esam veikuši normālas vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, pamatojoties uz vērtību "no rūpnīcas" (*EXW*) tajā pašā tirdzniecības līmenī (izplatītāji/mazumtirgotāji). Tādēļ mēs atsaučāmies uz datiem par jūsu sabiedrību, kas mums

tika sniegti jūsu atbildē uz anketu. Komisija ņēma vērā jūsu sabiedrības norādītās atšķirības korekciju formā; atbilstoši Pamatregulas 2. panta 10. punkta g) apakšpunktam mēs koriģējam rēķinā norādīto cenu uz 1 % sakarā ar starpību kredīta, kas piešķirts attiecīgajai pārdošanai, izmaksās.”

298 2000. gada 29. septembra vēstulē Komisija sniedza papildu informāciju par izmantoto Indonēzijas paraugu tehniskajiem raksturojumiem. Turklāt Komisija paskaidroja, ka netika veiktas nekādas augšupējas korekcijas sakarā ar atšķirībām tehniskajos raksturojumos, un tas attiecas gan uz attiecīgā parauga, tas ir, *TEC SL-2200*, iekšējo, gan eksporta pārdošanu. Tā arī paskaidroja, ka veicot visas parauga *TEC SL-2200* pārdošanas, par tiem tika iesniegti rēķini, pamatojoties uz cenu “no rūpnīcas”. 2000. gada 11. oktobra vēstulē Komisija, atbildot uz 2000. gada 10. oktobra vēstuli, kurā Prasītāja apgalvoja, ka Komisija neievēroja fizisko raksturojumu atšķirības starp paraugu, kas tika izmantots normālas vērtības noteikšanai, un dažādiem Prasītājas eksportētajiem modeļiem, sniedza šādu skaidrojumu:

“Kā tas izriet no [Prasītājas] veikto darījumu saraksta, ir jāatzīmē tas, ka nav skaidrs, vai pastāv norādītā starpība tirgus vērtībā, kas, iespējams, ir jākoriģē līdz normālai vērtībai, starp [elektroniskajiem svariem] ar fluorescentu displeju un citiem ar ciparu displeju (*LCD*). Mēs atzīmējam, ka daži paraugi ar fluorescentu displeju tika pārdoti par zemāku cenu nekā tā, kas noteikta paraugiem bez šīs īpašības. Tādēļ jūsu sūdzība ir noraidīta.”

299 Turpinājumā šīs vēstules 2. punktā tā norāda, ka:

“Otrkārt, mēs atgādinām, kā tas jau norādīts mūsu 2000. gada 29. septembra vēstulē, ka netika veiktas nekādas augšupējas korekcijas sakarā ar atšķirībām tehniskajos

raksturojumos, tādus kā baterijas darbība, tiešās "PLU" atslēgas, salokāmais displejs utt., kas ir [Prasītājas] eksportētajos paraugos, bet kuru nav TEC paraugā SL-2200. Šis pastāvošās atšķirības būtu novedušas pie secinājumiem par augstāko dempinga līmeni."

300 Visbeidzot, šis pašas vēstules 3. punktā tā vēl paskaidroja, ka ja tā būtu sekojusi Prasītājas piedāvātajai dempinga starpības aprēķināšanas pieejai, tad tas novestu pie secinājumiem par augstāko dempinga līmeni nekā tas, kas tika noteikts, izmantojot Komisijas pieeju.

301 Šajā lietā Prasītāja izvirzīja prasību ņemt vērā atšķirības attiecīgajiem pārdošanas darījumiem piešķirto kredītu izmaksās. No 2000. gada 21. septembra informatīvā dokumenta A pielikuma 2.c punkta izriet, ka šis faktors tika atzīts. Saskaņā ar informatīvo dokumentu Prasītāja uzdeva jautājumus sakarā ar preču fiziskajiem raksturojumiem. No iepriekšējā punkta izriet, ka Komisija pietiekami izskaidroja, kāpēc tā neveica korekcijas attiecībā uz fizisko raksturojumu atšķirībām.

302 Attiecīgi ir jāuzskata, ka Prasītāja varēja zināt, kādus paraugus Komisija izmantoja normālas vērtības noteikšanai. Tāpat tā bija pietiekami informēta par iemesliem, kādēļ netika veiktas nekādas korekcijas uz fizisko raksturojumu pamata. Komisija brīvprātīgi atturējās no augšupējām korekcijām, kas atspoguļotos augstākā dempinga starpībā. Tāpat Prasītāja zināja, ka cenas tika salīdzinātas tajā pašā tirdzniecības līmenī. Turklāt Prasītāja nelūdza veikt citas korekcijas. Tātad attiecībā uz 2000. gada 29. septembra faksa ziņojuma 2. jautājumu, Prasītāja bija spējīga aizstāvēt savas intereses efektīvi.

303 3. un 4. jautājums attiecas uz korekcijām sakarā ar pārdevēju algu, ko Komisija sākotnēji atskaitīja no Prasītājas eksporta cenas un par ko tiek samazināta eksporta cena, un tādējādi paaugstināta dempinga starpību.

304 No 2000. gada 29. septembra un 2000. gada 11. oktobra vēstulēm izriet, ka Komisija, veicot dempinga starpības galīgo aprēķinu, neatskaitīja pārdevēju algu. Tās 2000. gada 11. oktobra vēstulē tā samazināja dempinga starpību no 13,1 līdz 12,8 %. Tādējādi tā pieņēma Prasītājai labvēlīgāku lēmumu un pilnībā atzina Prasītājas argumentus šajā jautājumā. Tādējādi nav jāveic turpmāka pārbaude, vai Komisija pienācīgi atbildēja uz Prasītājas 3. un 4. jautājumu.

305 6. jautājumā Prasītāja norāda šādus apsvērumus:

“Tajā pašā 2000. gada 14. aprīļa *JKM Consulting* vēstulē Komisijai ir noteikts: “Kā paredz šajā sanāksmē panāktā vienošanās, *Bizerba* un *Avery Berkel* pabeigs savu sabiedrību atbildes konfidenciālā un nekonfidenciālā formā un es to pašu nosūtīšu jums Komisijā”. [Prasītāja] gribētu zināt, kādi pierādījumus *Bizerba* un *Avery Berkel* šajā laikā bija jāsniedz to sabiedrību īpašajās atbildēs.”

306 2000. gada 4. oktobra vēstulē Komisija atbildēja šādi:

“Komisijas dienesti ar Kopienas ražošanas nozari apsprieda pievienotos zaudējumu rādītājus. Tad Kopienas ražošanas nozare iesniedza apsvērumus, no kuriem jūs izgatavojāt kopijas nekonfidenciālajā daļā.”

- 307 *Bizerba* vēstule, kas ir datēta ar 2000. gada 10. aprīli un saņemta 2000. gada 14. aprīlī, kura ietver tās komentārus attiecībā uz zaudējumiem, ir starp dokumentiem, ko Prasītāja pievienoja šīs prasības pieteikuma pielikumā. Šī vēstule ietver *Bizerba* papildu informāciju, uz ko ir veikta atsauce *JKM Consulting* 2000. gada 14. aprīļa vēstulē. Attiecībā uz *Avery Berkel* informāciju, ir jāatzīmē, ka šīs sabiedrības vēstules nav starp tiem dokumentiem, ko Prasītāja pievienoja prasības pieteikuma pielikumā, lai gan no lietas materiāliem izriet, ka Prasītāja par to ir informēta. Šis dokuments, kuru Padome iesniedza atbildes uz repliku pielikumā, bija pieejams nekonfidencialajos materiālos, no kuriem Prasītāja izgatavoja kopiju. Šajā sakarā Padome pielikumā atbildei uz repliku iesniedza divus protokolus, kas pierāda to, ka 2000. gada 14. septembrī un 1. decembrī Prasītājas tiesiskais pārstāvis apskatīja nekonfidencialos materiālus. No 2000. gada 14. septembra protokola 12. punkta izriet, ka Prasītājas pilnvarotais pārstāvis izgatavoja kopijas no *Avery Berkel* 2000. gada 14. aprīļa vēstules, kas tika saņemta 2000. gada 17. aprīlī. Tādējādi Prasītājas apgalvojums, ka "nekonfidencialie materiāli neietvēra nekādus tādus *Bizerba* un *Avery Berkel* apsvērumus, kas ir vēlāki par šo 2000. gada 14. aprīļa vēstuli, kura papildina "to atbildes attiecībā īpaši uz to attiecīgajām sabiedrībām" un saskaņā ar kuru "bija atrodamī tikai *Bizerba* 2000. gada 10. aprīļa sniegtie apsvērumi un nebija nekādu *Avery Berkel* apsvērumu", neatbilst patiesībai. Gan *Bizerba*, gan *Avery Berkel* pēc 2000. gada aprīļa mēneša sākuma sanāksmes nosūtīja Komisijai vēstules, kas papildina to atbildes. Kā tas ir norādīts iepriekš, Prasītāja par šīm divām vēstulēm bija informēta.
- 308 Tādējādi ir jāatzīmē, ka Prasītāja bija informēta par visu Kopienas ražošanas nozares apsvērumu nekonfidencialajiem kopsavilkumiem. Tātad, kas attiecas uz 2000. gada 29. septembra faksa ziņojumā norādīto 6. jautājumu, Prasītāja varēja efektīvi aizsargāt savas intereses.
- 309 Ar 10. jautājumu Prasītāja jautāja Komisijai, vai tā pārbaudīja to, kādā mērā augstais sterliņu mārciņas apmaiņas kurss attiecībā pret EUR ietekmēja *Avery Berkel* konkurētspēju saistībā ar tās veikto pārdošanu EUR zonā.

310 Komisija 2000. gada 4. oktobra vēstulē atbildēja:

“Iepriekš minētā 9. jautājuma atbildē norādīto iemeslu dēļ [..] nebija iespējams izveidot tādu zaudējumu datu detalizēto pārskatu, kas parādītu skaitļus attiecībā uz euro zonu un teritoriju ārpus tās. [Pieprasīto datu izmaiņas nebija pieejamas, jo tabula 4.2.2. tika izveidota saskaņā ar Kopienas ražotāju, kas sadarbojās izmeklēšanā, sniegto darījumu sarakstu. Darījumu saraksta pieprasīšana tikai par Izmeklēšanas laiku ir parasta Komisijas prakse.] Tomēr saskaņā ar pieejamo informāciju pastāv acīmredzami Kopienas ražotāju, kas sadarbojās izmeklēšanā, zaudējumi attiecībā uz pārdošanu to klientiem gan euro zonā, gan ārpus tās.”

311 Tātad Komisija paskaidroja, ka tai nav tādu datu par zaudējumiem, kas būtu sadalīti starp EUR zonu un teritoriju ārpus tās. Turklāt tā paskaidroja, ka tā izdarīja secinājumus par ražotāju, kas sadarbojās izmeklēšanā (ieskaitot *Avery Berkel*), zaudējumu esamību gan attiecībā uz pārdošanu to klientiem EUR zonā, gan tiem klientiem, kas atrodas ārpus tās. Tādējādi Komisija paskaidroja Prasītājam tās saistībā ar šo veiktās pārbaudes raksturu.

312 Ir jāsecina, ka Komisija pienācīgi atbildēja uz Prasītājas jautājumiem un sniedza tai visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu efektīvi aizstāvēt savas intereses. Savukārt, kā to apgalvo Padome, jautājumam, vai Komisija pienācīgi ņēma vērā šo faktoru, nav nozīmes attiecībā uz Prasītājas tiesībām uz aizstāvēšanos.

313 Ar 11. jautājumu Prasītāja jautāja, “kā Komisija varēja noteikt skaidras atšķirības starp zemākā, vidējā un augstākā segmenta [elektroniskajiem svāriem], kā tā to darīja zaudējumu analīzē”, ja “informatīvā dokumentā 2.1. punktā ir noteikts, ka “izmeklēšana parādīja to, ka nav iespējams noteikt skaidru atšķirību starp trim segmentiem, jo blakus segmentu modeļi bieži ir savstarpēji aizstājami””.

314 Komisija sniedza atbildi ar 2000. gada 4. oktobra vēstuli, norādot, ka:

“Šajā izmeklēšanā attiecīgā prece ir tā pati, kas tika izmantota iepriekšējās un pašlaik veicamajās izmeklēšanās. Visus šajā izmeklēšanā salīdzināšanai izmantotos paraugus definēja attiecīgās sabiedrības, kas sadarbojās izmeklēšanā (vai nu ražotāji-eksportētāji, vai Kopienas ražotāji), un nepieciešamības gadījumā tie tika pārbaudīti.”

315 Tātad Komisija paskaidroja, kā tā sadalīja precī starp zemāko, vidējo un augstāko segmentu. Tādējādi ir jāuzskata, Komisijas atbilde bija pietiekama, lai Prasītāja varētu efektīvi aizstāvēt savas intereses.

316 Turklāt, kā pamatoti apgalvo Padome, dalījums starp zemākā segmenta elektrotiskajiem svāriem un citiem elektroniskajiem svāriem tika veikts vienīgi ilustratīvajiem nolūkiem un zaudējumu analīze attiecas uz visu preču spektru (skat. iepriekš minēto 127.–131. punktu).

317 Ar 12. jautājumu Prasītāja sniedza apsvērumus par dempinga svarīgumu:

“Informatīvā dokumenta 4.4.1. punktā ir norādīts, ka “pārbaude ietver visus Pamatregulas 3. panta 5. punktā īpaši norādītos faktorus”. Tomēr šķiet, ka tajā nav faktiskās dempinga starpības lieluma analīzes, kas ir minēta [šīs regulas] 3. panta 5. punktā. Vai šis faktors izmeklēšanas gaitā tika uzskatīts par nenozīmīgu? Ievērojot Komisijas noteikto ļoti nozīmīgo cenu samazinājuma starpību, kas ir daudz lielāka,

nekā ražotājiem, kas sadarbojās izmeklēšanā, noteiktā dempinga starpība, kā Komisija varēja nonākt pie secinājuma, ka norādītos zaudējumus izraisīja dempinga sekas? Vai Komisija ņēma vērā faktu, ka pat tāds imports, kura cenu līmenis neliecinātu par dempingu, būtu izraisījis tādus pašus zaudējumus, jo, pat novēršot norādīto dempingu, cenu samazinājums attiecībā uz vairākumu ražotāju, kas sadarbojās izmeklēšanā, būtu palicis būtisks un gandrīz nemainīgs?”

318 Komisija 2000. gada 4. oktobra vēstulē uz to atbildēja šādi:

“Jūsu jautājums ir ļoti hipotētisks, jo jūs lūdzat Komisijas dienestiem iedomāties situāciju, kurā ražotāju-eksportētāju veiktā pārdošana nebūtu veikta par dempinga cenām. Tas acīmredzami nav novērojams šajā izmeklēšanā. Tomēr Komisijas dienesti pārbaudīja visus faktoros, kas varētu ietekmēt Kopienas ražošanas nozares ciestos zaudējumus. Informatīvā dokumenta nodaļā “Cēloniskais sakars” ir apstiprināts cēloniskais sakars starp attiecīgo valstu izcelsmes importu par dempinga cenām un Kopienas ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem.”

319 Ir jāatzīmē, ka Komisija atbildēja uz Prasītājas 12. jautājumu pienācīgi.

320 Iepriekš minēto iemeslu dēļ ceturtnā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

2. Otrā daļa — par Pamatregulas 20. panta 5. punkta pārkāpumu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 321 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes pārkāpa Pamatregulas 20. panta 5. punktu, nepiešķirot tai minimālo desmit dienu termiņu apsvērumu sagatavošanai attiecībā uz informatīvo dokumentu. Tā kā Komisijas galīgā atbilde uz papildu informācijas pieprasījumu tika nosūtīta 2000. gada 4. oktobrī, un Prasītājai tika uzlikts apsvērumu sniegšanas termiņš līdz 2000. gada 11. oktobrim, tad Prasītāja nevarēja izmantot Pamatregulas 20. panta 5. punktā noteikto termiņu.
- 322 Prasītāja, pirmkārt, atzīmē, ka Padome neprecizēja iemeslu, kādēļ Prasītājas apgalvojums par to, ka termiņš ir jāaprēķina, sākot ar paskaidrojuma saņemšanas datumu, ir kļūdainš. Otrkārt, Prasītāja noraida Padomes interpretāciju, ka galīgo papildu informāciju var uzskatīt par paskaidrojumu, un ka pusēm nav jāpiešķir minimālais termiņš apsvērumu sniegšanai. Prasītāja uzskata, ka šāda interpretācija samazina tiesības uz aizstāvēšanas antidempinga procedūrā. Treškārt, Prasītāja apgalvo, ka ir pietiekami pierādīt, ka Pamatregulā paredzētais imperatīvais termiņš netika ievērots. Visbeidzot, Prasītāja apgalvo, ka ņemot vērā to, ka galīgā informācija par jautājumiem attiecībā uz zaudējumiem tika nosūtīta 2000. gada 4. oktobrī, un ievērojot publiskās brīvdienas Ķīnā, tā nevarēja iesniegt savus apsvērumus līdz 2000. gada 7. oktobrim, jo 7. un 8. oktobris bija nedēļas nogale. Prasītāja uzskata, ka faktiski tai bija tikai viena diena attiecīgo apsvērumu izstrādāšanai. Tā jo īpaši būtu gribējusi pārbaudīt Komisijas vērtējumu par to, ka starp EUR zonā un ārpus tās pārdodamo paraugu fiziskajiem raksturojumiem nav nekādas atšķirības, vai pastāv salīdzināmi paraugi, kā arī 2000. gada 4. oktobra vēstules pielikumā norādītos Kopienas patēriņa skaitļus un citu no elektroniskajiem svariem atšķirīgu preču, uz ko tomēr attiecas tas pats *Eurostat* piešķirtais kods, eksporta pierādījumus. Tā

apgalvo, ka būtiski ir tas, lai antidempinga procedūrā būtu garantēts absolūtais tiesību uz aizstāvēšanas minimums, kas īpaši paredz to, ka pusēm ir vismaz desmit dienu termiņš to interešu aizstāvības sagatavošanai.

323 Padome noraida Prasītājas argumentāciju un uzskata, pirmkārt, ka galīgā informācija tika paziņota ar 2000. gada 21. septembra vēstuli un ka termiņš tika noteikts līdz 2000. gada 11. oktobrim. Tādējādi Padome uzskata, ka termiņš pārsniedza desmit dienas.

324 Otrkārt, Padome atzīmē to, ka pat ja Prasītājas termiņa sākuma interpretācija ir pareiza, tad fakts, ka tai nebija desmit dienu apsvērumu noformulēšanai, nav pamats Apstrīdētās regulas atcelšanai. Padome uzskata, ka Prasītājai ir jāpierāda, ka tas, ka tai netika dotas desmit dienas, lai sagatavotu savus apsvērumus par paskaidrojumiem, tai traucēja efektīvi aizstāvēt savas intereses. Padome uzskata, ka 2000. gada 21. septembra vēstule ietvēra visu informāciju, kura Prasītājai bija vajadzīga efektīvai savu interešu aizstāvībai.

325 Turklāt Padome uzskata, ka jauni fakti apgalvojumi, proti, ka Prasītāja nevarēja savākt pierādījumus par fiziskajām atšķirībām starp EUR zonā un ārpus tās pārdodamajiem paraugiem un par patēriņa rādītājiem, tika iesniegti tikai replikas raksta stadijā, un tādējādi tie nav pieņemami. Jebkurā gadījumā, tie nav pamatoti.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

326 Pamatregulas 20. panta 5. punkts nosaka, ka "protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikus, ja"

kādu Komisija nosaka katrai atsevišķajai lietai, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, ņemot vērā lietas steidzamību”.

327 Šajā lietā Komisija nodeva informatīvo dokumentu ar 2000. gada 21. septembra vēstuli. Termins protestu iesniegšanai tika noteikts līdz 2000. gada 11. oktobrim, un tādējādi tas pārsniedz desmit dienas. Ar 2000. gada 29. septembra faksa ziņojumu Prasītāja pieprasīja Komisijai papildu informāciju. Komisija tai atbildēja ar divām dažādām vēstulēm, kas ir datētas ar 2000. gada 29. septembri un 2000. gada 4. oktobri. Ar 2000. gada 4. oktobra faksa ziņojumu Prasītāja lūdza komentāru iesniegšanas termiņa pagarināšanu. Komisija ar 2000. gada 5. oktobra faksa ziņojumu lūgumu noraidīja. Ar 2000. gada 10. oktobra vēstuli Prasītāja iesniedza savus komentārus par informāciju, ko tā saņēma no Komisijas.

328 Prasītājas galvenais apgalvojums ir tāds, ka tai bija jābūt piešķirtam desmit dienu termiņam, skaitot no Komisijas 2000. gada 4. oktobra vēstules. Taču Padome savukārt, uzskata, ka termiņa tecējumam ir jāsākas ar informācijas galīgo nodošanu atklātībai, tas ir, ar 2000. gada 21. septembri.

329 Pirms pārbaudes veikšanas par to, vai Padome pamatoti uzskata, ka 2000. gada 21. septembra vēstule pati par sevi ir uzskatāma par galīgu informāciju un ka vēlākās vēstules bija tikai paskaidrojumi, vispirms ir jāpārbauda, kāda sekas šajā lietā būtu tam, ja uzskatītu, ka 2000. gada 29. septembra un 2000. gada 4. oktobra vēstules arī ietvēra galīgu informāciju.

330 No judikatūras izriet, ka dažu ziņu nenorādīšana informatīvajā dokumentā nav uzskatāma par Prasītājas tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpumu, ja vien ir konstatēts, ka tā uzzināja par šīm ziņām citā gadījumā tādā laikā, kad tai vēl bija iespējams

efektīvi paziņot par savu viedokli šajā sakarā pirms Komisijas priekšlikumu pieņemšanas attiecībā uz Apstrīdētās regulas pieņemšanu (šajā sakarā skat. 288. punktā iepriekš minēto spriedumu lietā *Champion Stationery u.c./Padome*, 83. punkts).

- 331 Pat ja Prasītājas rīcībā bija jābūt minimālajam 10 dienu termiņam iespējamo protestu iesniegšanai attiecībā uz ziņām, kas nebija norādītas tai 2000. gada 21. septembrī nodotajā informatīvajā dokumentā, un ja šis termiņš netika ievērots, šis apstāklis pats par sevi nebūtu pamats Apstrīdētās regulas atcelšanai. Ir jānosaka, vai fakts, ka Kopienas iestādes nepiešķir Prasītājai Pamatregulas 20. panta 5. punktā norādīto termiņu iespējamo komentāru iesniegšanai attiecībā uz iepriekš minēto papildu informāciju, varēja konkrēti ietekmēt tās tiesības uz aizstāvēšanos attiecīgajā procedūrā.
- 332 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka savos komentāros, atbildot uz Komisijas 2000. gada 21. septembrī nodoto informatīvo dokumentu, Prasītāja apstrīdēja vairākus apgalvojumus, ieskaitot arī tos iepriekš minētos apgalvojumus, attiecībā uz kuriem tā Komisijas atbildes noraidīja. Komisijas 2000. gada 29. septembra un 2000. gada 4. oktobra vēstules ir atbildes uz Prasītājas 2000. gada 29. septembrī faksa ziņojumā norādītajiem jautājumiem. Taču, kā tas ir norādīts iepriekš minētajā 295.–320. punktā, attiecībā uz šiem jautājumiem Prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos netika pārkāptas. Turklāt Prasītāja varēja sniegt savus protestus 2000. gada 10. oktobra vēstulē kā attiecībā uz informatīvo dokumentu, tā arī uz Komisijas papildu atbildi.
- 333 Prasītāja jo īpaši apgalvo, ka šajā termiņā, kas tai tika piešķirts pēc Komisijas 2000. gada 4. oktobra vēstulē norādītās papildu informācijas par zaudējumiem saņemšanas, tā nevarēja savākt pierādījumus tam, ka no Ķīnas un citām attiecīgajām valstīm tika eksportētas citas klasifikācijā KN 8423 8150 ietilpstošas preces nevis elektroniskie svāri.

- 334 Šo argumentu nevar pieņemt. Komisijas uzskats par to, ka viss ar šo KN kodu apzīmētais eksports ir elektroniskie svāri, Prasītājam kļuva zināms no 2000. gada 21. septembra informatīvā dokumenta. Tādējādi nav bijis jaunas "galīgās informācijas".
- 335 Attiecībā uz apgalvojumu, ka Prasītājam nav bijis laiks pārbaudīt 2000. gada 4. oktobrī iesniegto Komisijas viedokli, ka starp EUR zonā un ārpus tās pārdodamo paraugu fiziskajiem raksturojumiem nav nekādas atšķirības, un ka pastāv salīdzināmie paraugi, ir jāatzīmē, ka 2000. gada 21. septembra informatīvā dokumenta tabulā 4.2.2 Komisija sniedza ziņas par katra segmenta vidējām cenām (indeksētos skaitļos) EUR zonā un ārpus šīs zonas, lai atbalstītu savu argumentāciju par EUR ieviešanas sekām. 2000. gada 29. septembra faksa ziņojuma 8. punktā Prasītāja noteica, ka "attiecībā uz tabulu 4.2.2 [Prasītāja] vēlētos zināt, vai starp Kopienas ražošanas nozares EUR zonā un ārpus tās pārdodamo paraugu fiziskajiem raksturojumiem pastāv kāda atšķirība, uz kuras pamata tika veikta cenu salīdzināšana". Komisija atbildēja ar 2000. gada 4. oktobra vēstuli, nosakot, ka "tabulā 4.2.2 tika izmantoti salīdzināmie paraugi un tādējādi nav nepieciešamības veikt fizisko raksturojumu korekcijas". 2000. gada 10. oktobra vēstulē Prasītāja vienkārši konstatē, ka "jāpiebilst, ka Kopienas sabiedrību, kam ir sūdzības, liela pārdošanas cenu atšķirība starp pārdošanu EUR zonā un [ārpus] šīs zonas, kas izriet no Komisijas dokumentiem, skaidri parāda šo sabiedrību pret konkurenci vērstu rīcību un paralēlā importa kopējā tirgū traucēšanu".
- 336 Tātad Prasītāja, saņemot 2000. gada 4. oktobra vēstulē norādīto Komisijas atbildi, pat nemēģināja apgalvot to, ka tai ir šaubas par EUR zonā un ārpus šīs zonas pārdodamo paraugu fizisko raksturojumu atšķirībām un šo paraugu salīdzināmību. Tādējādi ir jānosprīž, ka tiesības uz aizstāvēšanos netika pārkāptas.

337 Attiecībā uz patēriņa skaitļiem, kas norādīti 2000. gada aprīļa dokumentā un nodoti Prasītājam ar 2000. gada 4. oktobra vēstuli, ir pietiekami konstatēt, ka tie bija iepriekšējie skaitļi un ka skaitļi, kas ir svarīgi, bija norādīti 2000. gada 21. septembra informatīvajā dokumentā. Tādējādi šis arguments neattiecas uz lietu.

338 Šajos apstākļos Prasītāja 2000. gada 10. oktobra vēstulē varēja izteikt savu viedokli par jautājumiem, kas attiecas uz pretrunām starp to un Komisiju, un iesniegt visus tos argumentus, ko tā vēlāk sniedza Pirmās instances tiesai.

339 Pastāvot šiem nosacījumiem, Prasītāja nevar apgalvot, ka izmeklēšanas procedūras gaitā tika pārkāptas tās tiesības uz aizstāvēšanos.

340 Ir jāatzīmē arī tas, ka Prasītāja nepamatoti atsauca uz Pamatregulas 20. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru “ja pagaidu nodeva [maksājums] nav piemērota, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos”. 2000. gada 21. septembra vēstulē noteiktais termiņš attiecās uz protestu iesniegšanu un tas nav galīgās informācijas pieprasīšanas termiņš.

341 Tādējādi ceturta pamata otrā daļa ir jānoraida.

3. Trešā daļa — par Pamatregulas 6. panta 9. punkta un EKL 253. panta pārkāpumu

a) Lietas dalībnieku argumenti

342 Prasītāja apgalvo, ka Padome pārkāpa Pamatregulas 6. panta 9. punktu, nepabeidzot izmeklēšanu viena gada laikā. Turklāt, nenorādot termiņa neievērošanas attaisnojumu sektorā, kurā ir notikušas vairākas iepriekšējas procedūras, tika pārkāpts EKL 253. pants. Prasītāja atsaucas uz Pirmās instances tiesas judikatūru (167. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *NTN Corporation* un *Koyo Seiko*/Padome, 119.–125. punkts, un 1995. gada 28. septembra Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-164/94 *Ferchimex*/Padome, *Recueil*, II-2681. lpp., 166. punkts).

343 Prasītāja apgalvo, ka viena gada termiņš ir vispārējs noteikums. Ja šo termiņu nav iespējams ievērot, tad izmeklēšana ir jāpabeidz 15 mēnešu termiņā. Šis pienākums īpaši attiecas uz gadījumiem, kad ir pierādīts, ka viena gada termiņu nav bijis iespējams ievērot.

344 Padome noraida Prasītājas apgalvojumu un uzskata, ka tās interpretācija ir pretrunā ar skaidru Pamatregulas 6. panta 9. punkta formulējumu. Iestādēm ir formāls pienākums pabeigt izmeklēšanu 15 mēnešu termiņā.

b) Pirmās instances tiesas vērtējums

345 Pirmkārt, attiecība uz Prasītājas norādīto Pirmās instances tiesa judikatūru, saskaņā ar ko antidempinga izmeklēšana nevar pārsniegt saprātīgu periodu, kurš ir jānovērtē atkarībā no katras lietas īpašiem apstākļiem (342. punktā iepriekš minētais spriedums lietā *Ferchimex*/Padome, 166. punkts), ir jāatgādina, ka šī judikatūra attiecas uz Agrākās pamatregulas 7. panta 9. punkta a) apakšpunktu.

346 Taču ir jāatzīmē, ka Pamatregulas 6. panta 9. punkts neatbilst Agrākās pamatregulas 7. panta 9. punkta a) apakšpunktam, kas bija noformulēts šādi:

“Izmeklēšanu pabeidz, vai nu to noslēdzot, vai nu pieņemot galīgo lēmumu. Parastajos apstākļos tā ir jāpabeidz viena gada laikā kopš procedūras uzsākšanas.”

347 Šajā lietā piemērojamais Pamatregulas 6. panta 9. punkts nosaka:

“Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.”

348 Tādējādi, pretēji agrākajiem noteikumiem, Pamatregulas 6. panta 9. punkts nosaka aptuveno viena gada termiņu un imperatīvo 15 mēnešu termiņu. No šiem diviem termiņiem izriet, ka, ja Kopienas iestādes nav pabeigušas izmeklēšanu viena gada laikā, tad Pamatregulas procedūras noteikumu ievērošanai tām tā ir imperatīvi jāpabeidz 15 mēnešu termiņā, un, ņemot vērā lietas apstākļus, nav pamata pārbaudei par termiņa, kas pārsniedz aptuveno termiņu, bet iekļaujas imperatīvajā termiņā, saprātīgumu. Tādējādi ir jākonstatē, ka Prasītājas norādītā judikatūra nav piemērojama gadījumā, kurā ir ievērots 15 mēnešu imperatīvais termiņš.

- 349 Otrkārt, ir jāatzīmē, ka šajā lietā procedūra tika uzsākta 1999. gada 16. septembrī, tajā pašā dienā publicējot "Oficiālajā Vēstnesī" paziņojumu par uzsākšanu un pabeigta 2000. gada 27. novembrī, Padomei pieņemot Apstrīdēto regulu. Tādējādi izmeklēšana netika pabeigta aptuvenajā viena gada termiņā. Tomēr skaidrs ir tas, ka tā tika pabeigta labu laiku pirms imperatīvā 15 mēnešu termiņa. Tādēļ Kopienas iestādēm nevar pārņemt Pamatregulas 6. panta 9. punkta pārkāpumu.
- 350 Treškārt, šajos apstākļos Kopienas iestādēm nebija jānorāda iemesli, kuru dēļ tās pārsniedza aptuveno viena gada termiņu. Tādējādi tās nav pārkāpušas arī EKL 253. pantu.
- 351 Attiecīgi, ceturtā pamata trešā daļa arī ir jānoraida.
- 352 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 353 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.
- 354 Komisija, kas ir iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtnā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus un atbildētājas tiesāšanās izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 28. oktobrī.

Sekretārs

Prickšsēdētājs

H. Jung

V. Tiili

II - 3790

Satura rādītājs

Atbilstošais tiesiskais regulējums	II - 3672
Prāvas rašanās fakti	II - 3681
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 3684
Par lietas būtību	II - 3686
A — Par pirmo pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punktu	II - 3686
1. Ievads	II - 3686
2. Par Pamatregulas 2. panta 7. punkta shēmu	II - 3689
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3689
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3690
3. Par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikto pirmo nosacījumu	II - 3693
a) Par vienādu cenu piemērošanu	II - 3693
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3693
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3695
b) Par pārdošanu ar zaudējumiem	II - 3701
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3701
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3704
c) Par proporciju starp pārdošanu Ķīnas iekšējā tirgū un eksportu	II - 3707
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3707
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3708
d) Secinājumi par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikto pirmo nosacījumu	II - 3713
	II - 3791

B — Par otro pamatu — Pamatregulas 3. panta 2., 3., 5. un 8. punkta pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot zaudējumus	II - 3714
1. Sākotnējie apsvērumi	II - 3714
2. Sestā daļa: par Pamatregulas 3. panta 2. un 8. punkta pārkāpumu sakarā ar importa par dempinga cenām seku novērtējumu, veicot salīdzinājumu tikai ar vienu Kopienas līdzīgu preču daļu	II - 3716
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3716
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3718
3. Pirmā daļa — par Pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu	II - 3719
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3719
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3721
4. Otrā daļa — par to, ka zaudējumu noteikšanai tika ņemts vērā tāds imports, kas nebija veikts par dempinga cenām	II - 3725
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3725
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3728
5. Trešā daļa — par secinājumu, ka Kopienas ražošanas nozare cieta būtiskus zaudējumus	II - 3734
a) Starpība starp iepriekšējiem un galīgajiem datiem	II - 3734
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3734
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3735
b) Dažu zaudējumu rādītāju vērtējums	II - 3737
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3737
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3739
— Līdzīgu preču pārdošanas cena	II - 3740
— Rentabilitāte un EUR ieviešanas sekas	II - 3742

c) Būtisku zaudējumu esamība un faktu vērtējums	II - 3743
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3743
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3744
d) EUR ieviešanas seku sākums un augstākais punkts	II - 3744
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3744
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3745
6. Ceturtā daļa — par Kopienas iestāžu acimredzamu kļūdu, vērtējot faktiskās dempinga starpības svarīgumu	II - 3747
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3747
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3748
7. Piektā daļa — par Pamatregulas 3. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, ņemot vērā Eiropas Kopienų Statistikas biroja (<i>Eurostat</i>) datus	II - 3749
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3749
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3751
C — Par trešo pamatu — Pamatregulas 3. panta 6. punkta pārkāpumu	II - 3756
1. Ievads	II - 3756
2. Pirmā daļa — par rentabilitāti	II - 3757
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3757
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3758
3. Otrā daļa — par pārdošanas cenu izmaiņām	II - 3758
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3758
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3760
4. Trešā daļa — par cenu pazemināšanās aprēķinu	II - 3762
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3762
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3762
	II - 3793

5. Ceturtā daļa — par tirgus daļu	II - 3763
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3763
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3764
D — Par ceturto pamatu — Pamatregulā noteikto procedūras noteikumu pārkāpumu	II - 3769
1. Pirmā daļa — par Pamatregulas 20. panta 4. punkta pārkāpumu	II - 3769
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3769
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3770
2. Otrā daļa — par Pamatregulas 20. panta 5. punkta pārkāpumu	II - 3781
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3781
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3782
3. Trešā daļa — par Pamatregulas 6. panta 9. punkta un EKL 253. panta pārkāpumu	II - 3787
a) Lietas dalībnieku argumenti	II - 3787
b) Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3787
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 3789